I-Gündüz
tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

HALKIN KURTULUŞU

3 Nisan 1978
400 KURUŞ

102

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı mücadele bütün ülke çapında yaygınlaşıyor

- **ANKARA'DA ONBİNLER FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI YÜRÜDÜ**
- **DOĞAN ÖZ'ÜN CENAZE TÖRENİ SULTANDAĞ'DA ANTİ-FAŞİST BİR GÖSTERİYE DÖNÜŞTÜ**
- **ÖĞRETMEN KİTLELERİ, GENEL SİYASİ GREVE EN GENİŞ BİR ŞEKİLDE KATILDILAR**
- **DERSİM HALKI FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN, SÖMÜRÜ VE ZULMÜN ÜZERİNE YÜRÜDÜ**
- **İSKENDERUN HALKI FAŞİST KATİLLERİ LANETLEDİ**
- **EGE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİ 16 MART KATLİAMINI PROTESTO ETTİLER**
- **GENİŞ GENÇLİK KİTLELERİNİN YÜKSELEN MÜCADELESİ FAŞİST KATİLLERİN YÜREĞİNE KORKU SALDI**
- **16 MART KATLİAMI İSTANBUL BELEDİYESİNDE ÇALIŞAN EMEKÇİLERCE DE PROTESTO EDİLDİ**
- **KİĞI HALKI DEVRİMCİ ŞEHİDİNİ YÜREĞİNE GÖMDÜ**
- ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ HASTANESİNDE 3500 SAĞLIK EMEKÇİSİNİN DİRENİŞİ ZAFERLE SONUÇLANDI

YAZISI 3. VE 8. SAYFADA

20 Mart'ta Dersim Şehri merkezinde toplanan 7000 kişi katliamı lanetledi, faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı mücadele azmini biledi.

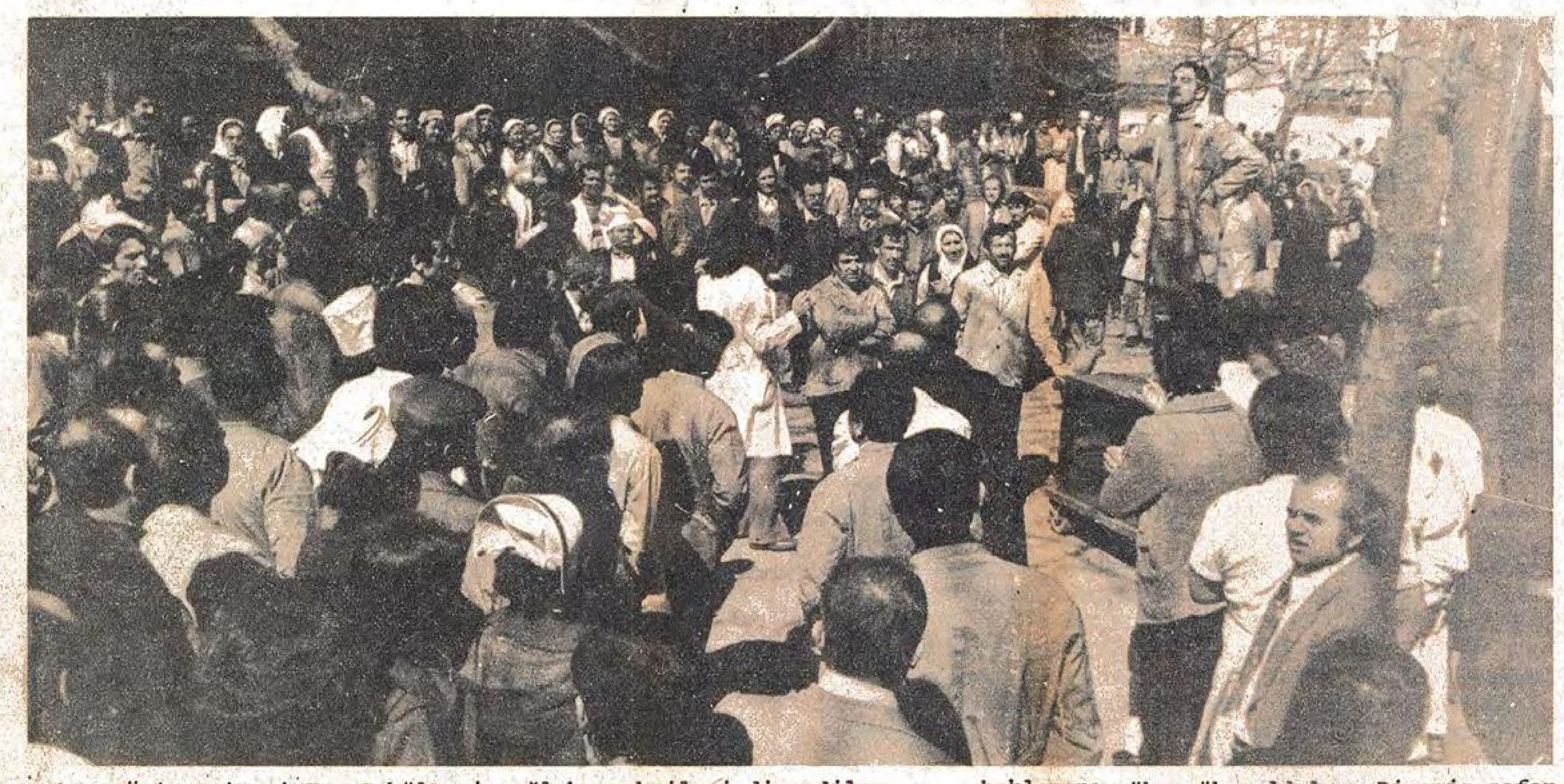

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi sağlık emekçileri direndiler, haklarını söke söke aldılar. Direniş zaferle sonuçlandı

DÜNYA HALKLARININ KANLI KATİLİ Mc NAMARA DEFOL

Amerikan tekellerinin temsilcisi, ezilen halkların kanlı celladı Mc Namara önümüzdeki günlerde ülkemize gelecek. Dünya Bankası'nın Başkanı sıfatıyla,ülkemizin emperyalistler tarafından daha da azgınca sömürülmesi için yeni yollar bulacak. Bu azılı halk düşmanı, emperyalist yağma ve sömürünün daha rahat sürdürülmesi için, halk üzerinde yoğunlaşacak faşist baskı ve terörün daha kanlı yöntemlerini egemen sınıflara aktaracak.

Amerikan emperyalizminin işgal ordusu Vietnam'ı yıllarca bir ölüm ve ateş tarlasına çevirdi. Çocuk, kadın, erkek milyonlarca halkı işkence, zulüm ve napalm bombasıyla ölüme gönderdi. Bu emperyalist vahşetin baş düzenleyicilerinden biri Mc Namara idi. Fakat Vietnam'ın yiğit ve korkusuz halkının şanlı zaferi, Mc Namara ve benzeri bütün emperyalist köpekleri topraklarından sürüp attı.

Amerikan emperyalistleri yenilgilerinin acısını, bugün dünyanın başka ülkelerinde yaşayan emekçi halk kitlelerini daha azgınca sömürerek ve baskı altında tutarak çıkarmaya çalışıyorlar. Emperyalizmin derinleşen bunalımı, onları bu çabalarını daha kudurgan bir biçimde sürdürmeye itiyor. Bunun için,emperyalistler, Mc Namara ve

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Emekçi halkımız, Kontr-Gerillanın işlediği cinayetlerin hesabını sorarken Sancar'ı unutmayacaktır

Eski Genelkurmay Başkanı Semih Sancar, Akbank Yönetim Kuruluna girdi. Sancar, bu yıl mart ayı başında emekli oldu. Hizmet ettiği komprador burjuvazi tarafından hiç beklemeden ödüllendirildi. Oysa, Sancar, halkımızın hesap soracağı 12 Mart işkencecilerindendir. Mamak'ta tutuklu yüzlerce yurtseverin kanında Sancar'ın eli vardır. 12 Mart'tan sonra da Sancar, MC hükümetlerinin sadık uşağı oldu. O, Kontrgerilla'nın en başta gelen simalarındandır. Bütçe görüşmelerinde yüzünün açığa çıkmasından korkmuştur. Kontrgerilla'yı açığa çıkarmak isteyen demokrat CHP milletvekilleri zaten bundan sonra susturuldu. Birçok CHP'li yazar "Aman Sancar'ı kızdırmayalım. Mart ayını bekleyelim" diyerek Sancar'ın tehditine boyun eğen Ecevit'i desteklediler. İşte dünün işkencecisi Sancar, bugün tekelci komprador burjuvazinin yönetim kademesinde böyle yer aldı.

Tıpkı Sancar gibi, Faik Türün de Umumi Mağazalar adlı büyük ithalat şirketinin yönetim kurulundadır. 12 Mart'ın İzmir Sıkıyönetim Komutanı, azılı işkenceci Cemal Süer, Yeni Karamürsel Mağazaları'nın başındadır. Milyonlarca emekçinin nefretini kazanan hain cellat Ali Elverdi, AP milletvekilidir. İstanbul'da bomba olayları gibi Kontrgerilla tertiplerini düzenleyen işkenceci savcı Nevzat Çizmeci, emekli olup Transtürk Holding yönetimine girmiştir. Memduh Tağmaç, Sınai Kalkınma Bankası Yönetim Kuruluna sokularak ödüllendirilmiştir. Faik

CHP hükümeti halkın omuzlarına yeni yükler yıkıyor: Zamlar

CHP hükümeti bütün alanlarda emperyalizmin dayattığı ekonomik tedbirleri almaya devam ediyor. Tütünde son derece düşük başfiyat köylülerin belini iyice büktü. Hemen ardından Sümerbank mallarına %50'den fazla zam yapıldı. Birkaç gün geçmeden tren, vapur biletleri %100 ve daha fazla arttırıldı.

Taban fiyatların düşük tutulması ve Kamu İktisadi Teşekkülleri'nin mallarına yüksek zamlar yapılması, uluslararası mali sermayenin önerileridir. IMF aracılığıyla halkımıza bindirilen ağır yüklerin parçasıdır. Emekçilerin ekmeği git

De.sa.7.sü.1'de

NE AMERİKA NE RUSYA

CHP hükümeti Amerikan emperyalistlerine "hayır" diyemez

Son haftalarda Amerikan emperyalizminin üst düzeydeki birçok yetkilisi Türkiye'ye kısa aralarla geldi ve Türk hükümetiyle yoğun görüşmelerde bulundu. Görüşmeler esas olarak Türkiye'ye uygulanan silah ambargosu, IMF kredileri ve Kıbrıs sorunlarında odaklaştı. Görünen, ABD emperyalistlerinin ve yerli işbirlikçilerinin çıkarları çerçevesinde ele alınan bu sorunlara "uygun bir çözüm" bulmak için görüşmelerin önümüzdeki aylarda da süreceğidir.

Bilindiği gibi ABD,yıllardır Türkiye'ye silah ambargosu uygulamaktadır. Ecevit hükümeti iş başına geçer geçmez egemen sınıfların direktifiyle ambargonun kaldırılması doğrultusunda yoğun çabalara girişti. Ecevit sözümona "sert çıkışlar" ardına gizlenerek, nisan başlarında ABD Kongresinden geçeceği söylenen "ortak savunma ve işbirliği" anlaşmasının onaylanması için Carter yönetimine yalvarmaktadır. Amerikan emperyalistlerinin daha açık olarak "üsler anlaşması" olarak adlandırdığı bu metin,MC hükümetinin Dışişleri Bakanı Çağlayangil 'le Kissinger arasında 1976 Mart'ında imzalanmıştı. Anlaşma ABD'nin Türkiye'deki üslerini 4 yıl daha kullanması karşılığında Türk egemen sınıflarına 1 milyar dolarlık askeri malzeme vermesini öngörmektedir. Yani Türkiye'nin, Amerikan emperyalistlerine satış bedeli 1 milyar dolardır.

Fakat Amerikan emperyalistleri anlaşmaya rağmen Türkiye'ye askeri malzeme vermemiş, ambargo uygulamışlardır. İşte komprador burjuvazi ve toprak ağaları şimdi de CHP hükümeti aracılığıyla efendilerinden ambargoyu kaldırmasını istemektedirler.

Amerikan Dışişleri Bakan Yardımcısı Warren Christopher başkanlığında gelen son heyet, Amerikan emperyalistlerinin Türk egemen sınıflarına dayattıkları direktifleri iletmiştir. Carter yönetimi , "üsler anlaşmasını" Kongreden geçirmek, dolayısıyla ambargoyu kaldırmak için, Türk ordusunun Kıbrıs'tan çekilmesi koşulunu öne sürmektedir. Bunun yanı sıra yerli egemen sınıfların NATO'dan çekilmek ve Sovyet sosyal-emperyalistleriyle "iyi ilişkiler" geliştirmek doğrultusunda savurdukları "tehditlere" son vermeleri ve ambargonun sürmesi halinde yüksek sesle "bağırmamaları" Carter yönetiminin "istekleri" arasındadır.

Öte yandan, Amerikan emperyalistleriyle yapılan görüşmelerde ele alınan önemli konulardan biri olan Kıbrıs sorunu da "çözüme" ulaştırılamadı. Amerikan emperyalistleri ambargo ve Kıbrıs sorunlarını birlikte ele aldıklarını, Türk ordusu Kıbrıs'tan çekilmeden ya da bu yönde adımlar atmadan ambargoyu kaldırmayacaklarını belirtmektedirler. Carter yönetiminin bu tavrı elbette işgalciliğe karşı oluşundan ileri gelmemektedir. Amerikan emperyalistlerinin Kıbrıs üzerinde oynadıkları oyunlar çok yönlü çıkarlarını gerçekleştirme çabalarına yöneliktir. Onlar bir yandan Kıbrıs'ı tümüyle denetimleri altına almak, burada NATO emrinde üsler kurmak, öte yandan Türk ve Yunan egemen sınıfları arasında çıkar çatışmaları yaratarak, Türkiye ile Yunanistan arasında savaş kışkırtmak, her iki ülke üzerindeki hegemonyalarını pekiştirmek için Kıbrıs'ı patlamaya hazır bir

Dev.sa.7.sü.3'de

Faşist demagoji iflas edecektir

Faşist saldırı ve baskıların yanı sıra faşist yalanlar gittikçe artıyor. İşsizlik, fiyat artışları emekçi halkın belini iyice büküyor. Faşist demagoji bu durumdan da yararlanarak halkın düzene nefretinden kendi hesabına yararlanmak istiyor.

Kamu İktisadi Teşebbüsleri mallarına yapılan zamlar, emperyalist tekellerin bir önerisidir. Egemen sınıflar, Sümerbank mallarının fiyatını % 50 artırdı. Demirçelikten başlayıp, tren, vapur biletlerine % 100'ü geçen zamlar yaptı. CHP hükümeti, emperyalizmin ve egemen sınıfların bu siyaseti doğrultusunda yürüdü ve yürümektedir. Son günlerde ise AP, MHP, MSP sözcüleri zamlardan sahtekarca yakınıyorlar. Sömürü ve zulmün ana kaynağını yani, faşist diktatörlüğü örtbas etmeye dikkat ederek CHP hükümeti değişirse, her şeyin düzeleceği havası yaratıyorlar. Ancak Demireller, Türkeşler emperyalizmin uşağı, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının en güvenilir temsilcileridir. Zamlardan yakınırlar; ama böylece sıkıntılarını hafifleten Has Holding'in, Durmuş Yaşar Holding'in, Koçların, Sabancıların has temsilcisi gene onlardır. Tarımda düşük taban fiyat

De.sa.7.sü.6'da

Alibeyköy Güzeltepe halkı faşist basının yalanlarını açığa çıkardı

26 Mart 1978'de Alibeyköy Güzeltepe gecekondu mahallesinde basına açık bir toplantı yapıldı.

Basın toplantısına basın mensupları, gecekondu sakinleri, Nişantaşı Mahallesi sakinleri ve etrafta bulunan esnaflar katıldı.

Bir konuşmacı şunları söyledi:

"Hürriyet, Günaydın ve diğer burjuva basını, Kontrgerilla, MİT, faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçleriyle işbirliği yapıyor. Ümraniye halkının mücadelesini ve direnişini bastırmaya yönelik tertipler ve provokasyonlar yanında, Mahallemizde de bu gibi oyunlara başvurmaya çalışmaktadırlar."

Gelen gazete muhabirlerine soruldu: "Buraya kaç kez geldiniz ve nelerle karşılaştınız?"Verdikleri cevaplar gerçekten ilginçti: "Defalarca geldik, fotoğraf çektik ve röportajlar yaptık.Bunları gazetemize götürdük. Onlar, bunları değil de, istihbarattan ve İstanbul Valisinden haberleri yayınladılar." Buna karşılık halk, basın mensuplarına, "namussuzluk yapmayın, dürüst olun! Karanlık yerlerden aldığınız emirler yerine, gördüklerinizi, gerçekleri yansıtın" dedi.

Konuşmacılardan biri şunları söyledi:

"Buradaki komite para topladı. Ama Hürriyet gazetesinin dediği maksatla ve bağış olarak değil; 600 kuruştan satılan briketleri, 900 liradan sa-

De.sa.7.sü.1'de

Hürriyet, Tercüman, İzmir Ekspres gazeteleri "Kurtarılmış Bölge" icad ediyorlar

Gerçek kurtarılmış bölgelerin acı tadını faşist yazarlara, efendileri emperyalistler anlatmıyor. mu?

Faşist diktatörlüğün en güvenilir yayın organları emekçi halka karşı yeni saldırılar için kamuoyu oluşturmaya çalışıyor. Ümraniye'de 20 bin gecekondu halkının oturduğu bölge "kurtarılmış bölge" yalanları ile faşist polis ve jandarma tarafından kuşatılmış durumda. Ümraniye halkına yiyecek, inşaat malzemesi gitmesi yasaklandı. Alibeyköy Güzeltepe halkını Hürriyet gazetesi faşist katillere hedef diye gösterdi. Üsküdar Dudullu bölgesini ise, emperyalizmin has uşağı Tercüman gazetesi "kurtarılmış bölge" ilan etti. Nihayet İzmir'den de bir sırtlan sesi yükseldi. Ekspres gazetesi duvarlardaki devrimci sloganla-

De.sa.7.sü.1'de

HALKIN KURTULUŞU, işçi sınıfının, emekçi halkın ve proleter devrimcilerin 1 Mayıs kutlamalarına hazırlandığı şu günlerde çeşitli devrimci, yurtsever ve demokrat kişilerle ve kuruluş temsilcileri ile röportajlar yaptı. Sorularımıza cevap verenler 1 Mayıs 1977 katliamının hesabının sorulması, 1 Mayıs'ın 'İşçi Bayramı' olarak yasallaşması yanı sıra, özellikle 1978'deki 1 Mayıs kutlamalarının nasıl gerçekleştirilmesi gerektiği üzerinde durdular.

1 Mayıs ile ilgili yaptığımız bu röportajları sıra ile yayınlayacağız.

Gazetemizin bu sayısında Devlet Planlama Teşkilatı eski uzmanlarından iktisatçı ASLAN BAŞER KAFAOĞLU, İLERİ MÜZİK-İŞ SENDİKASI VE KAPI GENEL-İŞ SENDİKASI ile yaptığımız röportajları yayınlıyoruz:

SORULAR:

1-Sizce,işçi sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs'ı birtakım siyasi grupların tekellerine alma çabaları,faşist provokasyonları kolaylaştıran bir ortam yaratmıyor mu?

2-Geçmiş 1 Mayıs öncesi ve sonrası siyasi ortamın değerlendirilmesi ışığında, 1 Mayıs kutlamalarına her devrimci siyasetin özgürce katılması,kendi sloganlarını haykırması sizce demokrasinin gereği değil midir? 1 Mayıs kutlamalarını faşist provokasyonları önleyecek demokratik bir ortamda gerçekleştirmenin güvencesi bütün devrimci demokratik kuruluşların, propaganda ve ajitasyonda serbestlik,eylemde birlik ilkesi temelinde katılmaları değil midir? Bunu engelleyici tutumlar sizce neye hizmet edecektir?

3-1 Mayıs'ın sadece bir şehirde değil, tüm ülkede işçi sınıfı öncülüğünde bütün emekçi halkla birlikte kutlanmasına ne diyorsunuz? Bu şekilde kutlanması işçi sınıfının ve halkın mücadelesinin bütünleşmesini ve güçlenmesini sağlar mı?

4-1 Mayıs'ın ülkemizde de işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü olarak yasallaşması gerekmez mi?

İLERİ MÜZİK-İŞ

BAŞKANI
FARUK KARADAĞLAR

«Kimse 1 Mayıs kutlamalarını tekeline almamalıdır»

1- Birtakım siyasi grupların veya demokratik kitle örgütlerinin 1 Mayıs işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününün kutlanmasını tekellerine alma çabaları, faşist provokasyonları kolaylaştırıcı bir ortam yaratmakta ve bu ortamdan yararlanan faşist güçler işçi sınıfının birliğini parçalama çabalarına girişmektedirler. Bu anlamda bu tekkeci, grupçu tavırlar faşist güçlerin işine yaramıştır ve yarayacaktır.

2- Biz de, sendika olarak 78 kutlamalarının eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi temelinde yapılmasına katılıyoruz. Bizce bu ilke anti-emperyalist, ve anti-faşist bir içerik taşır. Demokrasi kavramı enternasyonalist bir anlayışla, kişilerin, grupların söz haklarını, düşünce haklarını özgürce kullanabilmeleri kitleye ulaştırabilmeleridir. Bu da yukarıdaki ilkede somutlanıyor. Böyle bir katılma şekli,ancak, provokasyonlara yol açmaz. Bunu engelleyici tavırlar geçen seneki facianın tekrarına yol açar. Bunun tersi davranışlar emperyalizme, faşizme, yerli işbirlikçilerine ve faşist diktatörlüğe hizmet eder.

3- Böyle bir gün işçi-köylü ittifakı temelinde ve işçi sınıfının öncülüğünde yurdun bütün köşelerinde, kentlerinde kutlanması gerekir. Hiç değilse toplantılar düzenlenerek,böyle bir günün birlik, dayanışma ve mücadele ruhu yükseltilmelidir. Bu şekildebir kutlama, işçi sınıfının ve tüm emekçi halkımızın bütünleşip, mücadelelerinin güçlenmesini getirecektir.

4- 1 Mayıs'ın ülkemizde de işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak yasallaşması gerekmektedir ve bu uğurda mücadele verilmelidir. Bu yasallaşma tüm halkın demokratik bir talebidir. Bu talep doğrultusunda mücadele edilerek bu hak faşist diktatörlükten zorla alınmalıdır.

ASLAN BAŞER KAFAOĞLU

«1 Mayıs, yurdun bütün köşelerinde kutlanmalıdır»

1- 1 Mayıs işçi sınıfı ideolojisine inananların bayramıdır. Bu ideolojiye inanan herkes kutlamalara katılabilir ve katılmalıdır.

2- Kimse 1 Mayıs kutlamalarını tekeline almamalıdır, alamaz. Bu tür tutumlar faşist provokasyonlara hem de çok mükemmel bir ortam hazırlamaktadır. Nitekim geçtiğimiz 1 Mayıs olayları bunun çok açık bir kanıtıdır. Bütün siyasetlerin kutlamalara katılma ve propaganda, ajitasyon ve söz hakkı olmalıdır. Bütün siyasetlerin temsilcileri kürsüden halka hitap edebilmelidir. Tertip komitesinde de bütün siyasetlerin demokratik bir şekilde temsil edilmesini dilerdim.

3- Bu elbette iyi olurdu.

4- 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak yasallaştırılması talebinize yüzde yüz katılıyorum. 1 Mayıs işçi bayramıdır; bahar bayramı diye bir sey yoktur. Bu bayramın Türkiye'de bahar bayramı diye değiştirilmiş olması utanç verici bir şeydi. 1 Mayıs "burjuva demokratik" ülkelerde bile işçi bayramı olarak yasallaşmış bulunuyor. Bu konudaki kampanyanız 1 Mayıs miting alanında imza toplayarak da yaygınlaştırılabilir.

Ben 1 Mayıs'ın ayrıca şu talepler doğrultusunda da anti-faşist bir gösteri halinde ele alınması gerektiğini düşünüyorum. Ulusların kaderini tayin hakkı, 125. maddenin kaldırılması, fikir özgürlüğü, 141,142,146, 163. maddelerin kaldırılması, genel af, 8 saatlik işgünü, çocuk ve kadınların sağlığa elverişsiz koşullarda ve sigortasız çalıştırılmasına karşı çıkma..

Kapı Genel-İş: (GENEL BŞK. TAŞDAN TÜMTAŞ)

Hepimiz birlik olup, 1 Mayıs'ta gücümüzü göstermeliyiz

1- Yaratmaz olur mu? Elbette yaratacaktır. 1 Mayıs'ta 'Maocular olay çıkardı' dediler. Maocular çıkarmadı. Şurada polis panzeriyle hep insanların üzerinden geçti, kendi istedikleri gibi gazetelerde yazdılar.

2- Elbette herkes katılmalıdır. 1 Mayıs'ta hepimiz birlik olmalıyız. 1 Mayıs'a herkesin katılması gerekir. Herkes kendi sloganlarını haykırmalıdır. Hepimiz birlik olup, 1 Mayıs'ta gücümüzü göstermeliyiz. Bütün demokratik kuruluşlar propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik ilkesi temelinde 1 Mayıs kutlamalarına katılmalıdır.

3- 1 Mayıs'ın bütün ülkede kutlanmasını isteriz. Bütün şehirlerde kutlanması işçi sınıfının bütünleşmesi ve güçlenmesini sağlar.

4- Evet 1 Mayıs'ın ülkemizde işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma günü olarak yasallaşması gerekir.

İşçi sınıfı ve proleter devrimciler bütün oyunları boşa çıkararak 1 Mayıs'ı Taksim Alanı'nda kutlayacaktır

Günlük basına yansıyan haberlerden anlaşıldığına göre İçişleri Bakanlığının İstanbul-Taksim Alanında 1 Mayıs kutlamalarına izin vermeyeceği açıklanmıştır. Gerekçe olarak da Taksim Alanının "güvenlik açısından elverişli olmadığı" öne sürülmektedir.

Böyle bir karar dahi tek başına CHP hükümetinin faşist cinayet mangalarına karşı tutumunu yansıtmaktadır. "Faşistlerin üzerine yürüyeceğiz" sözünün kof bir aldatmaca olduğunu göstermektedir. CHP yöneticilerine göre 1 Mayıs 1978 kutlamalarında Taksim Alanında yeni bir "çatışma" ihtimali ortaya çıkabilir; bunun önüne geçmenin yolu da 1 Mayıs kutlamalarının Taksim Alanında yapılmasına izin vermemektir. Önümüzdeki dönemde sınıf mücadelesi biraz daha keskinleşirse, herhalde CHP yöneticileri yeni "çatışma"ların önüne geçmek gerekçesiyle 1 Mayıs kutlamalarını tümden iptal etme yoluna gitmeye çalışacaklardır.

Fakat bütün bu çabaların hepsi boşuna. İşçi sınıfı 1976 ve 1977 yıllarında 1 Mayıs'ı İstanbul-Taksim Alanında kitlesel ve coşkun bir şekilde kutlamıştır. Taksim Alanı her 1 Mayıs'ta faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı mücadele bayraklarının yükseldiği, devrim sloganlarının bütün ülkeye dalga dalga yayıldığı bir alandır. Taksim Alanı onlarca devrim şehidini bağrında taşımaktadır. Onlarca devrim şehidinin kanlarıyla sulanmıştır.

Bu bakımdan bu alan işçi sınıfı ve emekçi halk açısından artık Taksim Alanı değil, 1 MAYIS ALANI'dır.

İşçi sınıfı 1976 ve 1977 1 Mayıs'larında olduğu gibi, 1978 1 Mayıs'ında da İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü'nü 1 MAYIS ALANI'nda coşkun ve görkemli bir şekilde kutlayacaktır.

İşçi sınıfı her türlü provokasyonu altederek, faşist diktatörlüğün bütün oyunlarını boşa çıkararak ve CHP yöneticilerinin bütün engelleyici tavırlarına rağmen 1 Mayıs 1978'de 1 MAYIS ALANI'nı kızıl bayraklarla donatacak, oradan bütün halka birlik ve mücadele çağrısı yapacak, uluslararası işçi sınıfıyla dayanışmasını güçlendirecektir.

1 Mayıs Kampanyasını mali yönden de güçlendirelim

Geçen sayılarımızda da belirttiğimiz gibi HALKIN KURTULUŞU 1 Mayıs Kampanyasının mali zorluklarını altedebilmek için bir bağış kampanyası açmıştır.

Proleter devrimciler bağış kampanyasını genel 1 Mayıs Kampanyasının bir parçası olarak ele almalı ve böyle bir kampanyayı, aynı zamanda, kitlelerle birleşmenin, kitlelere siyasi gerçekleri açıklamanın ve kitlelerin maddi gücünü harekete geçirmenin bir aracı haline dönüştürmelidirler.

HALKIN KURTULUŞU bütün proleter devrimcileri ve emekçi kitleleri 1 Mayıs Bağış Kampanyasına katılmaya, 1 Mayıs Kampanyasını her yönden olduğu gibi, mali yönden de güçlendirmeye çağırmaktadır.

1 Mayıs Kampanyasını mali yönden de güçlendirmek için bağışlar aşağıdaki adrese gönderilebilir:

TEOMAN GÖRAL
HESAP NO : 30855/1
YAPI ve KREDİ BANKASI
ÇEMBERLİTAŞ ŞUBESİ

Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs'ın devrimci geleneğini her zaman yaşattı

Ülkemizde emperyalistler, egemen sınıflar ve onların devleti, bütün "cumhuriyet" tarihi boyunca ve ondan önce, işçi sınıfı ve bütün halk üzerindeki baskı ve sömürülerine paralel olarak, Türkiye işçi sınıfının 1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü'nü kutlamasını engellemeye çalışmışlar, sahte "işçi bayramları" icad ederek hedef şaşırtmaya çalışmışlardır.

Fakat Türkiye işçi sınıfı her 1 Mayıs'ta fabrikaları, atelyeleri ve alanları doldurarak egemen sınıfların engellemelerini boşa çıkarmış ve 1 Mayıs'ı devrimci gösteri ve toplantılarla kutlamıştır.

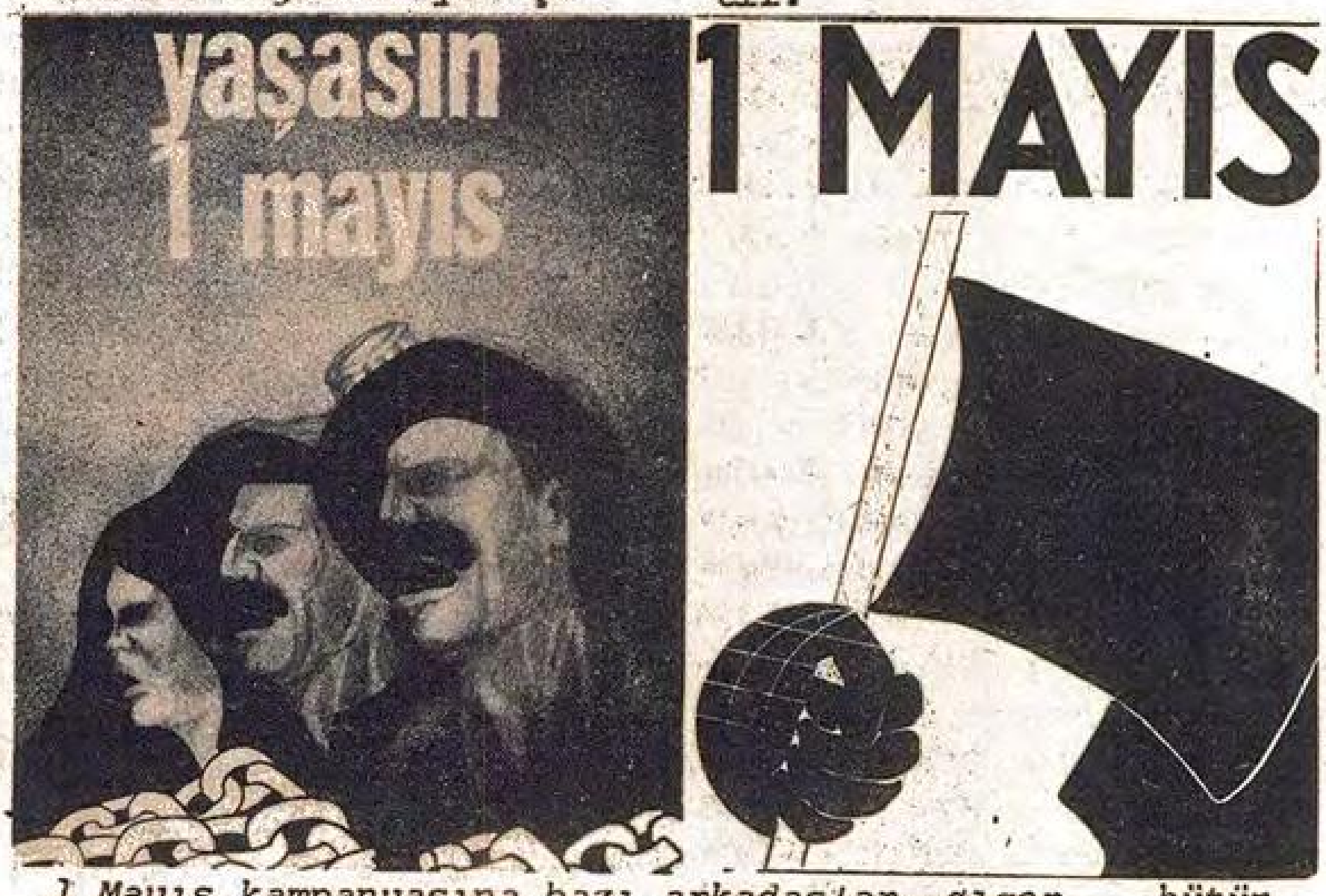

1 Mayıs kampanyasına bazı arkadaşlar, diğer bütün şeylerin yanısıra, afiş çalışmalarıyla da katılmaktadırlar. Elimize ulaşan bu afişlerden iki tanesini bu sayımızda yayınlıyoruz.

Araya Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşının girmesiyle de 1 Mayıs 1912-1921 yılları arasında kutlanamadı. Savaşın sona ermesinden sonra işçiler 1921 1 Mayıs'ında İstanbul'da gösteriler düzenleyerek, İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü'nü güçlü bir şekilde kutladılar. İstanbul emperyalistler tarafından işgal edilmiş olmasına rağmen, vapur, tramvay ve tersane işçileri 1 Mayıs günü grev yaptılar. Mavi işçi tulumlarını giyip, kırmızı boyunbağları takan işçiler, yakalarında kızıl rozetlerle gösteriler düzenlediler. Aynı gün Sosyalist Fırka'nın Genel Merkezinde bir toplantı düzenlendi. Toplantı, marşlar ve türkülerle aksama kadar devam etti.

Böylece 1 Mayıs 1921 kutlamaları anti-emperyalist gösteriler şekline büründü.

1 Mayıs kutlamaları 1922 yılında yeni bir özellik kazandı. Çünkü bu tarihte 1 Mayıs sadece İstanbul'da değil, aynı zamanda Ankara, Adapazarı ve İzmit'te de kutlandı. İstanbul'da işçiler 1 Mayıs günü başta Enternasyonal Marşı olmak üzere çeşitli devrimci marşlar söylediler, gösteriler düzenlediler ve bildiriler dağıttılar.

1923 yılında ise egemen sınıflar 1 Mayıs kutlamalarını çeşitli baskı ve tehditlerle engellemeye çalıştılar. 1 Mayıs yaklaşırken "1923 Tevkifatı" tezgahlandı. 20 işçi "vatana ihanet" düzmece suçuyla mahkemeye sevkedildi. Reji (tütün) işçilerinin grevi uygulanamadı. İmalat-ı Harbiye işçilerinin Adapazarı'nda düzenledikleri gösteri polis tarafından engellendi. Bütün bunlara rağmen 1923 1 Mayıs'ı, Ankara'da Askeri fabrika işçileri, şimendifer işçileri, mürettipler ve fırıncılar tarafından kutlandı. Mürettiplerin grevi nedeniyle o gün gazeteler yayınlanamadı.

Bir yandan bu gelişme-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Arnavutluk'ta 1 Mayıs 1977 kutlamaları

1 Mayıs 1977 Arnavutluk halkını, Arnavutluk Emek Partisi 7. Kongresinin yarattığı büyük bir devrimci coşku ortamı içinde buldu. Geçen yılın Kasım ayında yapılan bu tarihi Kongrenin çalışmaları, sosyalist Arnavutluk'un emekçilerinin geleceğinin parlak olduğunu ve aydınlık bir geleceğe giden güvenilir yolları gösterdi. Bunu güvence altına alan, geçen yılın Aralık ayında Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti Halk Meclisi'nin karara bağladığı Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti Anayasasıdır.

Emperyalist-revizyonist kuşatmanın yarattığı büyük güçlüklerin bilincinde ve AEP'nin ve Enver Hoca yoldaşın öğretileriyle silahlanmış olan Arnavutluk halkı, 7. Parti Kongresinin saptadığı büyük görevleri gerçekleştirebilmek için bütün gücünü ve enerjisini seferber etti. Bu büyük seferberliğin sonucu Arnavutluk işçi sınıfı, kooperatif üyesi köylüler ve devrimci aydınlar 1 Mayıs'ı gururla ve başarıyla kutladılar. Bütün çalışma alanlarında, bu süre için saptanmış olan plan hedeflerine ulaşılmış, ve her yerde yalnızca bu hedeflerin gerçekleştirilmesiyle yetinilmemiş, hedefler aşılmıştır. Fakat en önemlisi, 7. Parti Kongresinden sonra Enver Hoca yoldaşın önderliğindeki Merkez Komitesi etrafında Arnavutluk Emek Partisi'nin çelikten birliğinin daha da güçlenmesi ve Parti'nin kitlelerle bağlarının daha da sağlamlaşmasıdır. Bunun canlı bir ifadesi,bu yılın 3 Nisan'ında yapılan Halk Konseyleri ve Halk Mahkemeleri seçimleridir. Seçimlere katılan seçmenlerin % 99,99'u AEP'nin yönlendirdiği Arnavutluk Demokratik Cephesi'nin adaylarına oy verdiler.

Her zaman olduğu gibi 1 Mayıs, tüm ülkede muazzam bir biçimde kutlandı. Birkaç gün öncesinden Arnavutluk, kızıl bayraklar ve ulusal flamalarla, slogan ve pankartlarla, Marksizm-Leninizmin klasiklerinin ve Arnavutluk Emek Partisi'nin ve Arnavutluk devletinin önderlerinin portreleriyle süslenmişti. İşçiler, köylüler, ilk ve ortaöğrenim, üniversite ve diğer yüksekokullardaki öğrenciler ülkenin en önemli kentlerinde yapılan geleneksel törenlere hazırlanmışlardı.

Emekçilerin uluslararası dayanışma ve mücadele günü sosyalist Arnavutluk'un başkenti Tiran'da özellikle parlak bir biçimde kutlandı. Farklı yaşlardan ve mesleklerden onbinlerce insan "Ulusal Kahramanlar" Bulvarındaki geleneksel törene katıldılar. Onlar, Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Enver Hoca'nın, ASHC Halk Meclisi Başkanı Hacı Leşi'nin, ASHC Bakanlar Kurulu Başkanı Mehmet Şehu'nun ve diğer Parti ve devlet önderlerinin bulunduğu tribünün önünden geçtiler. Bu fırsatla, onlar, yeniden AEP'nin çizgisinin doğruluğuna sarsılmaz inançlarını ve Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetini sosyalizmin ve devrimin yenilmez bir kalesi haline getirmek için bütün güçlerini seferber ederek çalışma azimlerini ifade ettiler.

AEP Merkez Komitesi Politbüro üyesi, Tiran Parti Bölge Komitesi Birinci Sekreteri Kiryako Mihali, AEP Merkez Komitesi, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu ve Sendikalar Birliği Merkez Konseyi adına Tiranlı emekçileri ve tüm Arnavutluk'u selamladı.

O şöyle dedi:

"İşçi sınıfımız ve halkımız, bu yılın 1 Mayıs'ını, devrimin bütün alanlarda sürdürülmesi ve proletarya diktatörlüğünün sağlamlaştırılması, sevgili sosyalist anayurdumuzun geliştirilmesi ve savunulması açısından ülkemizde parlak bir geleceği müjdeleyen 7. Parti Kongresi kararlarının yarattığı büyük devrimci coşku ve seferberlik ortamı içinde kutladı."

Kiryako Mihali daha sonra şöyle devam etti:

"Enver Hoca yoldaşın önderliğindeki AEP tarafından yönlendirilen ülkemiz emekçileri, bugün ulaşılan başarılardan dolayı gurur duyuyorlar. Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin yeni Anayasası, Partimizin ve halkın büyük bir zaferidir. O, ülkemizde sosyalist toplumun tümüyle inşasının Anayasasıdır. 3 Nisan Halk Konseyleri ve Halk Mahkemeleri seçimleri, halkın Parti etrafındaki çelikten birliğinin, sosyalist demokrasi-

Dev.sa.7.sü.3'de

Halkın Birliği'ni çıkaran arkadaşlar, tekkeci tavırlarından vazgeçmelidir

İşçi sınıfı,bütün halk ve proleter devrimciler 1 Mayıs kutlamalarına yoğun bir şekilde hazırlanırken HALKIN BİRLİĞİ dergisini çıkaranlar, 1 Mayıs kutlamalarında proleter devrimciler arasındaki yakınlaşmayı engellemeye, 1 Mayıs kutlamalarında proleter devrimcilerin ortak bir düzenleme içerisine girmelerini engellemeye çalışmak için bir "kampanya" açmışlardır.

Halkın Birliği'nin 30. sayısında yayınlanan bir yazıda bir sürü laf kalabalığının yanı sıra şunlar söylenmektedir: "1 Mayıs kutlamaları(...) Halkın Kurtuluşu ile birlikte düzenlenemez ve düzenlenmemelidir."

Halkın Birliği'ni çıkaranlar bu yolla proleter devrimciler arasına setler çekmeye, proleter devrimcilerin eylem birliği içerisindeki yakınlaşmasını engellemeye,buradan da giderek kendi tekkelerini korumaya ve sağlamlaştırmaya çalışmaktadırlar. Bu, onların izledikleri siyasi çizginin ve proleter devrimcilerin birliğine bakış açılarının kaçınılmaz bir sonucudur. Bu çizgiyi izlemekte ısrar ettikleri takdirde hangi kaçınılmaz noktaya varacaklarının açık bir göstergesidir.

Biz Halkın Birliği'ni çıkaran arkadaşların bu tavırlarını ve tavrın temelini teşkil eden siyasi çizgilerini yeniden gözden geçirmelerini ve proleter devrimcilerin birliğinin ve eylem birlikleri içerisinde yakınlaşmalarının önüne yeni setler çekmemelerini istiyoruz. Bütün proleter devrimcilerin ortak bir platformda ve bu temelde inşa edilecek olan proletarya partisi çatısı altında birleşmesini isteyen herkesin isteği de budur.

Halkın Birliği'ni çıkaranlar hangi barikatları korlarsa koysunlar, 1 Mayıs 1977 Kampanyasında olduğu gibi, bütün proleter devrimciler 1 Mayıs 1978 kutlamalarında da ortak bir safta yer alacaklar ve proleter devrimcilerin daha da yakınlaşması yolunda ileri ve yeni adımlar atacaklardır. Hiç bir sahte barikat birlik yolundaki hızlı yürüyüşü ve 1 Mayıs kutlamalarında proleter devrimcilerin ortak bir safta yer almasını engelleyemeyecektir.

Bundan hiç bir kuşkumuz yoktur.

İYDGD 1. Olağan Kongresi kararı:

«Yurtsever devrimci gençlik kitleleri 1 Mayıs Kampanyasına aktif olarak katılacaktır»

25 Mart'ta yapılan İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği (İYDGD) 1. Olağan Kongresinde, verilen bir önerge ile yurtsever devrimci gençlik kitlelerinin 1 Mayıs Kampanyasına aktif olarak katılması gerektiği kararı alınmıştır.

Kararda, *"1 Mayıs işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü işçi sınıfı tarafından her yıl coşku ile kutlanmaktadır. Ülkemizde faşist-feodal diktatörlük altında, işçi sınıfının kanı ve canı pahasına yükselttiği mücadeleler sonucunda 1 Mayıs bugün fiili olarak kutlanmaktadır"* denilmekte ve şöyle devam edilmektedir:

"Yurtsever devrimci gençlik:
1 Mayıs'ın işçi sınıfının "Birlik,Dayanışma ve Mücadele Günü" olarak yasallaşması için
1 Mayıs kutlamalarına serbestçe katılımın sağlanması için
1 Mayıs 1977 katliamının hesabının sorulması için mücadelesini yükseltecektir."

İYDGD 1 Mayıs kutlamalarına aktif bir şekilde katılmak için çalışmalarını sürdürmektedir.

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE
GÜNÜNÜ BÜTÜN ÜLKE ÇAPINDA GÜÇLÜ BİR ŞEKİLDE KUTLAMAK İÇİN İLERİ

Kontr-Gerilla, MİT, MHP kapatılmalı, Doğan Öz'ün katilleri bulunmalıdır

Kontr-Gerilla'nın, MİT'in ve MHP'nin eli kanlı katilleri kitlelere yönelttikleri bombalı, silahlı saldırı ve katliamların yanısıra bugün yurtsever demokrat hukukçuları da pusu kurarak katletmeye başlamışlardır.

MHP'li faşist katillerin üzerine yürüyen, Kontr-Gerilla'nın suç dosyalarını karıştırmaya başlayan, "faili meçhul" cinayetleri açığa çıkarmaya çalışan Ankara Savcı Yardımcısı yurtsever demokrat Doğan Öz, Ankara'da faşist diktatörlüğün gözü dönmüş cinayet mangaları tarafından pusuya düşürülerek hunharca katledildi.

Faşist caniler, bu tip katliamlarla suç dosyalarının üzerinin örtülmesini sağlamaya, yurtsever demokrat hukukçulara gözdağı vermeye çalışmaktadırlar.

Ama bunların hiçbirisi emekçi halkı ve onun bir parçası olan yurtsever demokrat hukukçuları yıldırmayacaktır. Faşist cinayet mangaları ve gözü dönmüş katiller emekçi halkın yumruğu altında ezilecektir. Faşist katiller işledikleri cinayetlerin hesabını tek tek vereceklerdir.

Emekçi halka ve Doğan Öz'lere tetik çeken eller kırılacaktır.

Öğretmen kitleleri, genel siyasi greve en geniş şekilde katıldılar

İşçi sınıfının 20 Marttaki 2 saatlik genel siyasi grevine, öğretmen kitleleri de bütün ülke çapında en geniş bir şekilde katıldılar.

Okullarda 20 Mart Pazartesi sabahı saat 8-10 arasında derslere girmeyen öğretmenler, öğrencilerle birlikte forumlar ve çeşitli toplantılar düzenleyerek faşist katliamları ve faşist diktatörlüğü protesto ettiler. Çift öğretim yapan okullarda, öğleden sonra derslere giren öğretmenler de saat 8'de okula gelerek bu direnişe katıldılar.

Böylece 20 Mart en geniş öğretmen kitlelerinin de anti-faşist mücadele bayrağını yükselttikleri faşist diktatörlüğe ve faşist saldırganlara karşı mücadelede kararlı olduklarını gösterdikleri bir gün oldu.

Geniş öğretmen kitlelerinin faşist diktatörlüğe karşı mücadeledeki kararlılığını bilen TÖB-DER'in başına çöreklenmiş sosyal-faşistler, TÖB-DER'li öğretmenlere işçi sınıfının genel siyasi grevine katılma "çağrısı" yapmak zorunda kalmışlardı. Fakat onlar bunu yaparken bir yandan bu direnişi kendi amaçları ve siyasetleri doğrultusunda kanalize etmeye çalışmışlar, bir yandan da eylemi azami ölçüde pasifize etmeye, onu tamamen sembolik bir düzeyde tutmaya çalışmışlardır.

Halbuki her eylem, özellikle geniş halk kitlelerinin katıldığı genel siyasi eylemler, devrimci proletarya hareketi açısından kitleleri devrim yolunda seferber etmenin kitlelerin eylem içinde kendi tecrübeleriyle pişmesini sağlamanın, çeşitli halk sınıfları arasındaki birliği pekiştirmenin ve onları daha üst bir düzeyde örgütlemenin bir aracı olmalıdır.

Öğretmen kitleleri açısından ele aldığımızda, böyle bir eylemde TÖB-DER bir yandan geniş öğretmen kitlelerini bu direnişe daha büyük bir oranda katarken, bir yandan da öğretmenlerin başta grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı olmak üzere diğer bütün taleplerini yükseltmeliydi. Geniş öğretmen kitlelerini devrimci mücadeleye kazanmanın yolu buradan geçer.

Bu ise doğru bir önderlik ve devrimci bir siyasi çizgi meselesidir.

Halbuki bugün geniş öğretmen kitlelerinin örgütü olan TÖB-DER'in başına çöreklenmiş sosyal-faşistler bütün bunlar bir yana (ki onların böyle bir çizgi izlemeleri zaten kendi sınıf konumlarına aykırıdır.) bir yandan eylemi sadece sembolik bir düzeye indirgemişler, bir yandan da çeşitli oyunlarla geniş öğretmen kitlesinden devlet ve faşist diktatörlük meselesini gizlemeye çalışmışlardır. Onlar bugünkü düzene ve devletin sınıf karakterine karşı olmadıkları için, tam tersine komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletine sadece sosyal-faşist bir biçim vermek amacında oldukları için, bu eylemi, düzenin sınırları içerisine sıkı sıkıya hapsetmeye çalışmışlardır.

Fakat yurtsever, devrimci öğretmenler sosyal-faşistlerin koyduğu sınır

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Ege Üniversitesi öğrencileri 16 Mart katliamını protesto ettiler

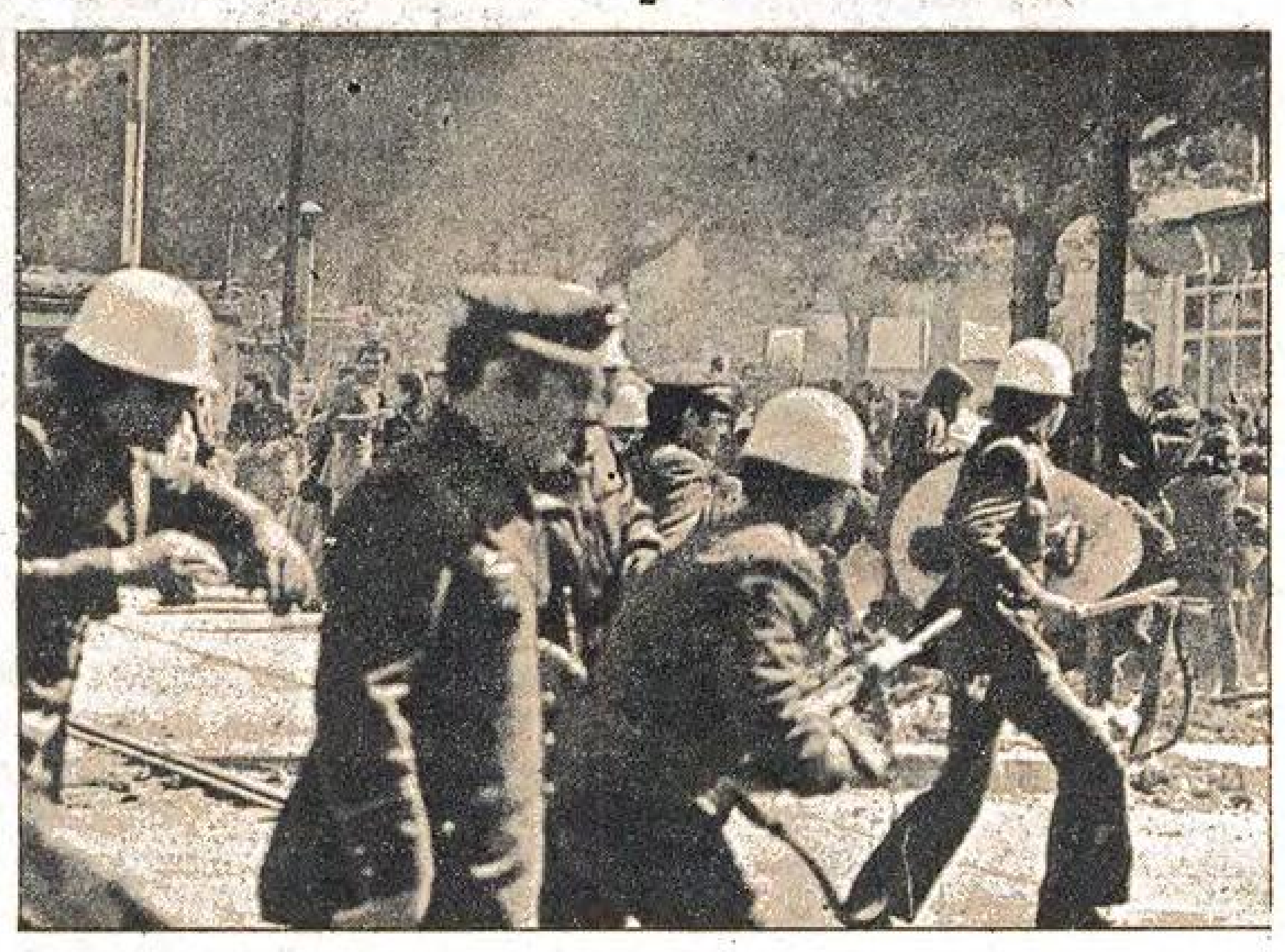

Ege Üniversitesinin yurtsever devrimci öğrencileri İzmir polisinin saldırısı karşısında yiğitçe direndiler ve polisin saldırısını geri püskürttüler.

Faşist diktatörlüğün, halk gençliğine yönelik saldırılarına, İstanbul Üniversitesi katliamının eklenmesi üzerine, Ege Üniversitesi öğrencileri, faşizme olan kinlerini haykırmak ve saldırıyı protesto etmek için bir forum düzenlediler. Forumda yapılan konuşmalardan sonra öğrenciler Bornova'ya kadar bir gösteri yürüyüşü yapılmasına karar verdiler.

Düzenli sıralar halinde yürüyüşe geçen Fen ve Mühendislik öğrencilerine sırasıyla, Ziraat Fakültesi, Diş Hekimliği Fakültesi ve diğer okulların öğrencileri katıldılar. Tıp Fakültesi önüne gelindiğinde polis, şehre girilmesini önlemek amacıyla yolu kapattı. Devrimcilerin geçici durgunluğundan yararlanan polis, güç yığarak saldırıya geçti. Başta İzmir YDGD üyeleri olmak üzere tüm devrimciler polisin saldırısı karşısında yiğitçe direndiler. Polis geri çekilmek zorunda kaldı.

Devrim andı içerek üniversiteye dönen kitlenin potansiyelini doğru olarak değerlendiren devrimciler, gösteriyi devam ettirme kararı aldılar. İzmir-Ankara yolu trafiğe kapatıldı. Konuşmalar yapılarak İstanbul Üniversitesi ve Filistin Katliamları protesto edildi. Yeniden devrim andı içilerek okullara dönüldü.

Gösterinin bütünü, halk saflarındaki siyasetlerin (Devrimci Yol dahil) "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesiyle yürüttükleri bir eylem oldu.

Geniş gençlik kitlelerinin yükselen mücadelesi faşist katillerin yüreğine korku saldı

16 Mart'ta İstanbul Üniversitesinde düzenlenen katliam, sadece işçi sınıfı, memurlar ve öğretmenler ve yer yer de yoksul ve orta köylülük tarafından değil, aynı zamanda geniş gençlik yığınları tarafından da çeşitli eylemlerle protesto edildi.

Özellikle ortaöğretim gençliği, hemen hemen bütün ülke çapında düzenlenen toplantı, forum, boykot, yürüyüş ve mitinglerle anti-faşist mücadele bayrağını daha da yükseklerde dalgalandırmış, işçi sınıfının ve ezilen halk kitleleriyle birlikte faşist saldırganların üzerine yürümüştür.

Edirne'den Kars'a kadar yaygınlaşan yükseköğretim ve ortaöğretim gençliğinin anti-faşist mücadelesiyle, geniş gençlik kitleleri devrimci mücadelede önemli bir güç olduklarını pratikte de ortaya koydular.

Kuşkusuz 20 Mart'ta yükselen ve yaygınlaşan gençliğin eylemi büyük ölçüde kendiliğindencidir; ama bugün geniş gençlik kitleleri giderek örgütlenmekte ve saflarını sıklaştırmaktadır. Bugün geniş gençlik kitleleri Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri içerisinde toplanmakta ve bütün yurt çapında yaygınlaşan Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri hızla bir federasyon çatısı altında toplanmaya hazırlanmaktadır.

Gençlik derneklerinin bir federasyon çatısı altında toplanması geniş gençlik kitlelerinin daha büyük bir oranda toparlanmasını sağlayacak ve gençliğin faşist diktatörlüğe karşı örgütlü mücadelesi daha da yaygınlaşacak ve yoğunlaşacaktır.

Faşist diktatörlüğü yerle bir edecek tek güç işçi sınıfının, bütün halkın ve halk gençliğinin örgütlü mücadelesidir. (16 Mart Katliamını protesto etmek için yapılan gençlik eylemleri hakkında daha ayrıntılı bilgiyi Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'de bulacaksınız.)

Faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı mücadele bütün ülke çapında yaygınlaşıyor

Ankara'da onbinler faşist diktatörlüğe karşı yürüdü

Yurtsever demokrat Savcı Doğan Öz'ün faşist diktatörlüğün özel cinayet timleri tarafından öldürülmesinden sonra cenazesi 26 Mart'ta Ankara'da büyük bir anti-faşist gösteriyle kaldırıldı.

Cenaze törenine katılan onbinlerce emekçi ve halk gençliği faşist katillerden hesap sorulmasını, MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılmasını Kontr-Gerilla ve MİT'in dağıtılmasını istedi.

Sosyal-faşistler ve reformistler cenaze töreninin sıradan bir tören olması için çaba gösterdiler, onu sembolik bir eyleme dönüştürmeye çalıştılar. Fakat proleter devrimciler geniş kitlelere önderlik ederek Cenaze törenini güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştürdüler. Proleter devrimcilerin etrafında toplanan binlerce emekçinin "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Kahrolsun faşistler, sosyal-faşistler", " Kahrolsun faşist diktatörlük" diye haykıran gür sesi Ankara sokaklarını inletti, faşist cinayet mangalarının yüreğine korku saldı.

Töreni bir resmi geçite indirgemeye ve kitleleri pasifize etmeye çalışan sosyal-faşistler onbinlerce emekçinin anti-faşist kabarışı karşısında ezildiler ve tecrit oldular. Başlangıçta KSD'nin yardımıyla yürüyüş koluna dahil olan sosyal-faşistler, yürüyüş sırasında mitingin en arkasında yer aldılar ve tecrit olduklarını görünce, mitingi ve yürüyüşü terketmek zorunda kaldılar. Doğan Öz'ün Cenaze töreni, aynı zamanda halk gençleri arasında "eylemde birlik, propoganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesinin gerçekleştiği bir eylem oldu.

Doğan Öz'ün Cenaze töreninde faşist diktatörlüğün ve faşist katillerin üzerine yürüyen onbinlerce emekçi, faşist teröre ve cinayetlere boyun eğmeyeceğini gösterdi.

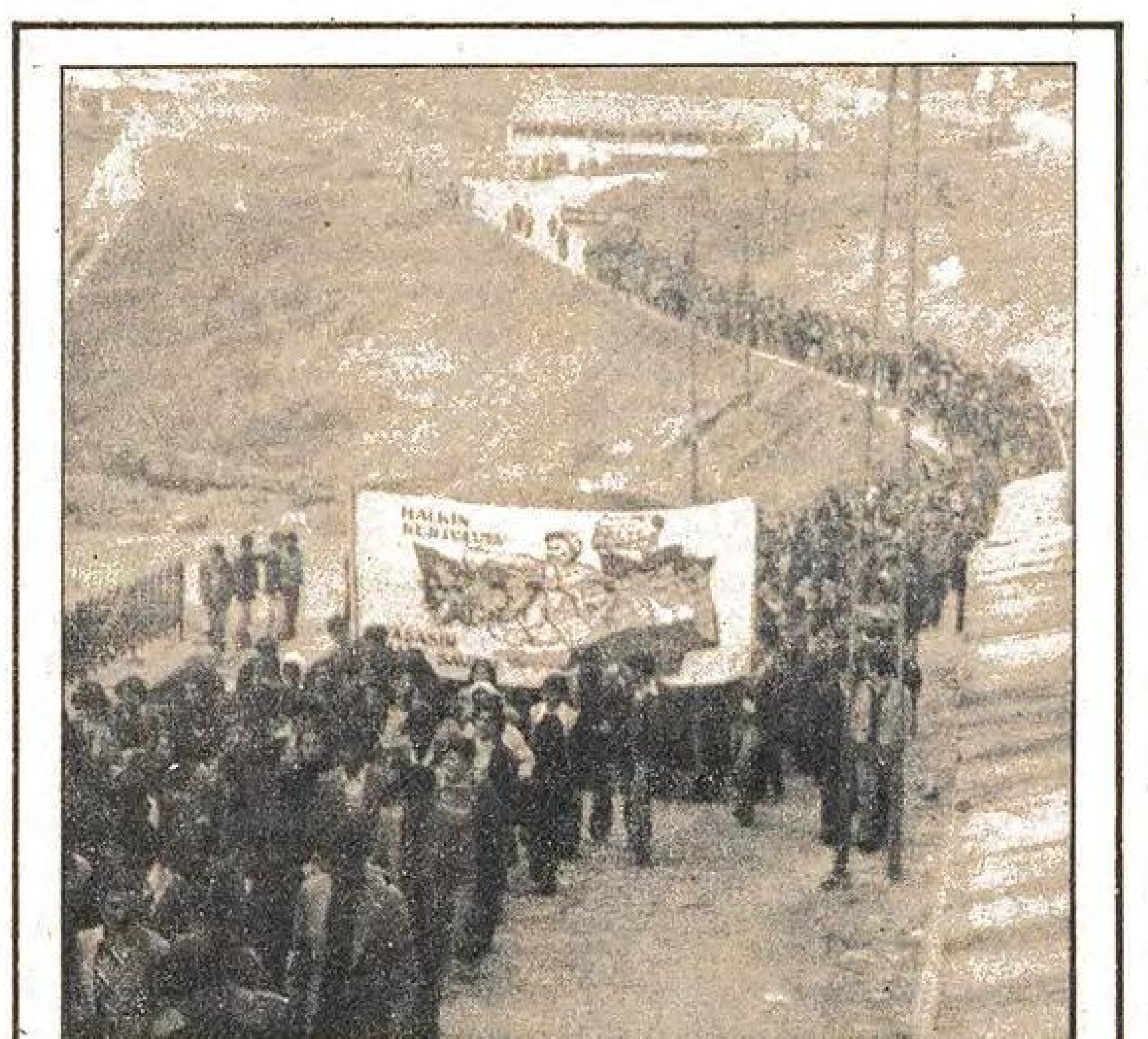

Dersim halkı faşist diktatörlüğün, sömürü ve zulmü üzerine yürüdü

16 Mart'ta faşist diktatörlüğün özel cinayet mangalarının İstanbul Üniversitesinde giriştikleri katliamın arkasından Dersim halkı faşist katillerin üzerine yürüdü.

20 Mart'ta Dersim şehir merkezinde toplanan 7000 kişi katliamı lanetledi; faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı mücadele azmini biledi. Bütün işyeri sahipleri, -küçük esnaf vb.- 2 saatlik bir süreyle işyerlerini, dükkanlarını kapattılar. Öğretmenler ve öğrenciler derslere girmediler.

Dersim sokaklarını dolduran yiğit Dersim halkı düzenlediği gösteriyle faşist katillerin üzerine yürüdü. Olayı protesto eden konuşmalar yapıldı, sloganlar atıldı. Proleter devrimcilerin önderliğinde düzenlenen gösteri yürüyüşünde halk güçleri içerisindeki çeşitli gruplar da yer aldılar.

20 Mart Dersim halkının faşist diktatörlüğe karşı isyan bayrağını bir kere daha yükselttiği bir gün oldu.

Doğan Öz'ün cenaze töreni Sultandağ'da anti-faşist bir gösteriye dönüştü

Sultandağ halkı 26 Mart'ta Doğan Öz'ün Cenaze töreninde faşist katillerin üzerine yürüdü.

Ankara'dan sonra Afyon'a bağlı Sultandağ'da da yurtsever demokrat Savcı Doğan Öz'ün cenaze töreni anti-faşist bir gösteriye dönüştürüldü. Sultandağ halkı 26 Mart'ta katillerin üzerine yürüdü.

Sultandağ'daki anti-faşist gösteriye 1000'in üzerinde halk ve halk gençliği katıldı. Gösteriye katılanların 500'den fazlası Afyon Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği pankartı altında yer aldılar. Gösteriye Afyon YDGD dışında Çay Gençlik Derneği, Doğancık köylüleri, Kuca köylüleri, Karabağ köylüleri ve Sandıklı Kültür Derneği katıldı.

Doğan Öz'ün cenazesi 16.30'da Sultandağ'a geldikten sonra alanda toplanan emekçiler ve gençlik kitleleri yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm", "Doğanlar Ölmez"," Halkın Kurtuluşu Engellenemez", "Tek Yol Devrim" vb. sloganlar atıldı. Doğan Öz'ün cenazesi toprağa verildikten sonra, mezarlıkta devrim andı içildi.

Cenaze törenine katıllanlar daha sonra şehre döndüler, ve burada yapılan konuşmadan sonra dağıldılar.

Sultandağ'daki yürüyüş ve miting faşist diktatörlüğe ve faşist katillere karşı güçlü bir anti-faşist gösteri oldu. Ve Sultandağ halkı ve gençliği faşist saldırganlar karşısında boyun eğmeyeceğini gösterdi.

İskenderun halkı faşist katilleri lanetledi

16 Mart Katliamı İskenderun'da da çeşitli gösteri ve toplantılarla lanetlendi.

Özellikle İsdemir'in devrimci işçileri faşist katillerin yüreğine korku saldılar. İsdemir işçileri 18 Mart'ta faşist katliamı lanetleyen el afişleri dağıttılar. Akşam trenden inerek istasyon yakınında bir toplantı düzenlediler. Toplantıda konuşan bir işçi arkadaş, katliamın faşist diktatörlüğün özel cinayet mangaları tarafından; MİT, Kontr-Gerilla ve MHP tarafından düzenlendiğini ve bu cinayet örgütlerinin kapatılması gerektiğini söyledi. Daha sonra yürüyüşe geçen yüzlerce işçi, "Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" vb. sloganlar atarak İnönü İlkokulu yanına kadar yürümüşlerdir.

Öte yandan 17 Mart'ta TÜM-DER'de toplanan kalabalık bir memur ve öğretmen kitlesi 16 Mart faşist katliamını protesto etmişler, lanetlemişlerdir. TÜM-DER'de bir araya gelen yüzlerce memur ve öğretmen, bütün halkın işçi sınıfı önderliğinde faşist diktatörlüğe ve faşist katliamlara karşı birleşmesini; MİT, Kontr-Gerilla ve MHP gibi cinayet mangalarının dağıtılmasını istemişler; CHP hükümetinin faşist diktatörlükle uzlaşma siyasetini ve faşist katilleri cesaretlendiren tutumunu eleştirmişlerdir.

Kığı halkı devrimci şehidini yüreğine gömdü

16 Mart günü faşist katiller tarafından öldürülen M.Nuri Ayyıldız arkadaş Karakoçan ve Kığı'da yapılan törenlerle toprağa verildi.

M.Nuri arkadaş yoksul bir Kürt ailesinin çocuğuydu. O, hayatı ve mücadelesiyle halkın yüreğinde yer etmiş, faşist katillerin korkulu rüyası olmuştu. Faşist katiller bu korkudan kurtulmak için Nuri'yi pusu kurup öldürdüler.

M.Nuri arkadaşın cenazesi ailesi tarafından İstanbul'dan alındı ve Karakoçan'a kadar polis denetiminde getirildi. Karakoçan'da devrimcilerin sürdürdükleri mücadele faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçlerini geriletmişti. Cenaze, polisin tüm önlemlerine rağmen alındı ve yürüyüşden sonra Kığı'ya gönderildi.

Sabahleyin proleter devrimciler ve anti-faşistlerden oluşan bir grup, cenazenin geleceği yer olan Hergep'e (Bilekkaya) gittiler. Burada halkın arasında propoganda yapan devrimciler, çok sayıda kişinin toplanmasını sağladılar. Bu arada törene katılmak için gelen TÖB-DER'li sosyal-faşistleri devrimciler halka teşhir ettiler. Bunun sonucunda sosyal-faşistler kitleden tecrit edildiler.

Daha sonra Kığı'dan cenazeyi almak için jandarma geldi: Bir arkadaş kitleye "jandarma cenazemizi bizden alamaz. Halkı için ölenlerin

Dev.Sa.7.Su.4'de

16 Mart'ta İstanbul Üniversitesini kana bulayan eli kanlı katiller cezalandırılmalıdır

16 Mart'ta İstanbul Üniversitesi yurtsever ve devrimci öğrencilerinin üzerine bomba atarak 7 kişiyi katleden ve onlarcasını yaralayan faşist katiller bugün hâlâ ellerini-kollarını sallayarak dolaşmakta ve yeni katliamlar hazırlamaktadır.

Bu eli kanlı katillerin kimler olduğu, İstanbul Valisi, Emniyet Müdürlüğü, İç İşleri Bakanı ve Başbakan tarafından bilinmektedir. Üstelik bu katliamın yapılacağı İstanbul Emniyeti tarafından da daha önceden biliniyordu.

Bu ve benzeri bütün katliamlar MHP, Ülkü Ocakları, Kontr-Gerilla ve MİT gibi faşist diktatörlüğün özel cinayet mangaları tarafından düzenlenmiştir.

Emekçi halk kitleleri Kontr-Gerilla ve MİT'in dağıtılmasını, MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılmasını ve başta 1 Mayıs ve 16 Mart Katliamları nı düzenleyenler olmak üzere bütün faşist katillerin cezalandırılmasını istemektedir.

SORUŞTURMALAR DURDURULMALI, TUTUKLANANLAR SERBEST BIRAKILMALIDIR

20 Mart genel siyasi grevinden sonra tutuklanan yüzlerce yurtsever ve devrimcinin büyük bir bölümü hâlâ tutuklu bulunmaktadır ve yüzlercesinin hakkında da soruşturmalar sürdürülmektedir.

CHP hükümeti faşist diktatörlüğe karşı, faşist katillere karşı direnen işçisınıfına, yurtsever, devrimci öğretmenlere ve memurlara ve binlerce halk gençliğine karşı yurt çapında bütün savcıları harekete geçirmiştir.

Bunun yanı sıra komprador burjuvalar genel siyasi greve katılan işçiler üzerinde baskıyı yoğunlaştırmaya, gündeliklerini kesmeye ve bir kısım işçileri işten atmaya hazırlanmaktadırlar. Milli Eğitim Bakanlığı müfettişleri ve okul müdürleri genel siyasi greve katılan faşist katliam güçlerine karşı direnen öğretmenleri tespit etmeye çalışmaktadırlar. Bir kısım öğretmenlerin işine son verilmiştir. Birçok öğrenci okullardan uzaklaştırılmaya çalısılmaktadır.

Kitlelere karşı geniş tutuklama ve soruşturmalar 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü döneminde, Erim hükümeti döneminde bu denli yoğunlaştırılmıştı. Bugün sayı olarak yapılan tutuklama ve soruşturmalar Erim'in balyoz harekatından geri kalmıyor.

CHP hükümetinin bu uygulaması dahi tek başına onun "anti-faşistliğinin" ne anlama geldiğini göstermeye yetiyor. Seçimler öncesinde alanlarda "anti-faşist" nutuklar atan CHP yöneticileri, iktidara geldikten sonra faşist cinayet mangalarının ve faşist katillerin "üzerine yürümek" bir tarafa, faşist diktatörlükle uzlaşmışlar, faşist cinayet mangalarının faaliyetlerini rahatça sürdürebilmelerine yardımcı olmuşlar ve faşist diktatörlüğe karşı direnişe geçen işçi sınıfına ve halk kitlelerine karşı faşist diktatörlüğün bütün güçlerini harekete geçirmişlerdir.

De.sa.7.sü.9'da

16 Mart katliamı İstanbul Belediyesinde çalışan emekçilerce de protesto edildi

İstanbul Üniversitesinde 16 Mart'ta düzenlenen katliam İstanbul Belediyesinde çalışan emekçilerce de 20 Mart'ta protesto edildi.

20 Mart sabahı hazırlanan bir bildiri Belediye Sarayında en geniş şekilde dağıtıldı. Belediye'de çalışan emekçiler 2 saatlik genel direnişe ve genel greve katılma kararı aldılar. Belediye emekçileri saat 9.30'da Belediye Sarayının giriş kapısında toplanarak faşist canileri ve faşist diktatörlüğü lanetlediler. Yapılan konuşmalarda Belediye emekçilerinin faşist diktatörlüğe karşı mücadele azmi dile getirildi.

Türkiye Yeni Metal-İş Ankara Şubesi seçimini, sosyal-faşistlere karşı devrimci işçiler kazandı

19 Mart günü Türkiye Yeni Metal-İş Sendikası Ankara Merkez Şubesi Kongresi yapıldı. Kongre seçimini devrimciler kazandı.

Yeni Metal-İş hiç bir konfederasyona bağlı değildir. Kırıkkale Makina Kimya Endüstrisi Kurumu işyerlerinde, mühimmat, çelik, top ve pirinç fabrikalarında yetkilidir. Bu işyerlerinde 7000 üyesi vardır. Açılan ilk şubesi Ankara'dır; üç ay önce faaliyete başlamıştır. Bu süre boyunca sendika müteşebbis icra kurulu sosyal-faşistlerin elinde bulunuyordu.

Kongrede konuşan proleter devrimci bir çırak arkadaş şunları söyledi: "Sendikaya gelen çıraklar Çırak-Der adlı sosyal-faşist dernekte toplanmak istenmektedir. Bu çalışmaları Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yeminli uşağı İGD'liler yürüttüler. Sosyal-faşist müteşebbis yönetim buna yardımcı oldu. Genç çıraklar bu iğrenç emellere alet olmayacaktır." Konuşma, işçiler tarafından coşkuyla alkışlandı.

Daha sonra proleter devrimci bir arkadaş özetle şöyle konuştu:"İş gücünden başka satacak şeyi olmayan biz işçilerle, bizleri daha fazla sömürmek isteyen patronlar arasındaki çelişki uzlaşmaz çıkar çelişkisidir; sınıf mücadelesidir.Sendikalar, sınıf düşmanlarımıza karşı biz işçilerin gücümüzü birleştirdiğimiz ekonomik-demokratik kitle örgütleridir. Bu anlamda yeni sendikalar kurmak, mevcut örgütlü gücümüzü parçalamak , kolay yutulur lokmalar haline getirmek ve sınıf mücadelesinden kaçmaktır... Sendikada eğitim seminerleri, işçilerin alınterinden gasbedilen paralarla 100 biner lira aylık alan Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi Politika gazetesi kalemşörleri verdi. Bildirilerimiz, afişlerimiz İGD'li sosyal-faşist beslemelere peşkeş çekildi. Tabanın söz ve karar sahibi olduğunu dillerinden düşürmeyen sendika ağaları bunları yaparken hangi işçiye danıştılar? Bu sosyal-faşistler kendi fabrikalarımızdan başka hangi aday arkadaşı tanıma fırsatını verdiler?

Faşist diktatörlük, işçi sınıfı ve emekçi halkımızın kazandığı kısmi ekonomik ve demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmaya çalışıyor. Bu şartlarda sendikaların aktif mücadele verebilmeleri için, İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE geçmeli ve gerçek sınıf sendikaları oluşturulmalıdır . Sınıf sendikacılığı, işçi sınıfının iktidar mücadelesi taktiklerine uygun biçimde kısa ve uzun vadeli siyasi hedefler için büyük işçi hareketleri ortaya koyabilecektir. Sendikalar siyasi mücadelede de çok büyük önem taşıyorlar. Sınıf sendikaları,işçi sınıfı ile diğer halk sınıf ve tabakalarının eylem birliğini sağlarlar.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE sloganı hayata geçirilince, yeni sendika önderleri, sendika ağalarının yerini alacaktır. Bunlar, işçi sınıfının siyasi, ideolojik çizgisine bağlı ve demokratik halk iktidarının kurulması için her türlü fedakarlığı göze alan, işçi sınıfının bilinçli savaşçıları olmalıdır."

Bu konuşmadan sonra birçok demokrat delege arkadaş gerici yönetime olan güvensizlik ve kuşkularını belirtti. Sosyal-faşistlerin kürsüden saldırıları taban bulamadı. Üstelik kendi tecritlerine yardımcı oldu.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE sloganıyla yürütülen proleter devrimci muhalefet, kendiliğinden gelişen ittifak şartlarını doğru değerlendirdi. "Kurtuluş" taraftarlarıyla birliğe gitti. Kapalı oy, açık tasnifle yapılan seçimi devrimciler kazandı.

İzmir Altınyağ Fabrikasında işçiler, patrona karşı mücadele ederek kendi temsilcilerini kendileri seçtiler

Pamuk ve ayçiçeği çekirdeği işlenen Altın Yağ Fabrikasında çalışan işçiler mevsimliktir. İşçilerin yarıdan çoğu yılda 4-5 ay işsiz kalır. Ekim'de başlayan sezon,mayıs ayında sona erince çıkarılan işçiler hiç bir ücret ve sosyal hak alamazlar. Çalıştığı sürece işçi ücretlerinden % 40 vergi kesen egemen sınıflar, işten çıkardığı işçileri açlık ve aşırı yoksulluğa mahkum ediyorlar.

Fabrika 3 vardiya çalışır. Vardiya çalışanlar pazar çalışması için zamlı ücret alamazlar. Resmi bayramlarda tatil yapamazlar. Dini bayramlarda ise patronun keyfi olursa 1 gün tatil yaparlar. Fabrikanın servisi yoktur. Yol parası da verilmez. Fabrikada gerekli emniyet ve sağlık tedbirleri yoktur. Patron sermayesini bunlara yatırarak sömürüsünü (kârını) azaltmak istemez. Pek çok işçinin parmağı kolu,ayağı kopmuştur. Ölümle sonuçlanan iş cinayetleri (kazaları) de olmuştur. Ayrıca işçiler devamlı toz, toprak, pamuk tozu içinde çalışırlar. Buna karşılık 5-10 işçiye göstermelik olarak 200 gram yoğurt verilmektedir. Kışın ise işçiler soğukta çalışmak zorundalar.

Fabrika içinde patronların sömürü ve baskısının savuncuları vardır. Bunlar müdürler, kısım şefleri, bazı postabaşları ve bütünüyle satılık sendika temsilcileridir. Genel Müdür albay emeklisidir. Kısım şeflerinden beşi faşist nitelikte assubay emeklisidir. Kışlada erlere uyguladıkları faşist baskıyı işçilere de uygulamak istemektedirler.

Fabrikada Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikası vardır. Fabrika temsilcileri ise 8 senedir en sadık patron köpekliğini sürdürüyorlardı. İşçilerin haftalıklarını zamanında almak gibi isteklerine işyeri temsilcileri "dışarda 40 liraya işçi çok" gibisinden cevaplar veriyorlardı. Bu köpekliklerini patron mükafatlandırdı.2 temsilci emekliliği geldiği halde emekli olmuyor ve kısım şefliği yapıyorlar, fabrika lojmanında kalıyorlar. Buna karşılık emekliliğine 4-5 yıl kalmış işçilerin işten çıkarılmasına gözyumuyor ve mücadeleci,bilinçli işçileri patrona ispiyon ediyorlar.

Bütün bu baskı ve sömürü karşısında, CHP hükümeti kurulduktan sonra işçiler Tek Gıda-İş 3. Şubeye başvurdular. Temsilcinin değişmesini istediler. Bazı işçiler ise DİSK'e bağlı Besin-İş'e gittiler. Buradaki sendika ağaları da ancak 1979 yılında, o da çoğunluk olursa gelebilecekle rini söylediler.

İşçiler ne reformist ne de sosyal-faşist sendika ağalarından yardım görmeyince temsilciyi değiştirmek için imza toplamaya giriştiler.Patronun ispiyoncuları imza vermedi. Bazı işçiler de çekimser kaldı. İspiyon sonunda patron, önderlik eden işçileri diğerlerinden ayıracak yerlere verdi. Fakat devrimci işçiler, 110 imza toplayıp müdüre ve sendikaya gittiler. Genel Müdür geri adım attı; güleryüzlü görünmeye çalıştı, arkadaşları aynı işlerine geri verdi.

Önderlik eden devrimci işçiler bütün işçilerle konuştular. Eski temsilcilerin patron uşağı yüzünü iyice teşhir ettiler. İşçilerin birliğinin önemini vurguladılar. Bilinçli işçilerin temsilci olmalarının işçilerin yararına olduğunu anlattılar. Bazı işçiler, devrimci işçilerin önderliğinin önemini bilmiyorlardı. Onlara siyasi bilinç verilmemişti. Buna rağmen devrimci işçiler, bölünmenin yalnızca patronlara yarayacağını anlattılar, onları ikna ettiler. Böylece işçilerin ezici çoğunluğunun katılmasıyla seçilecek temsilciler belirlendi.

Bu arada sendika genel merkez seçimini, eski temsilcileri tayin eden eski faşist grup kazandı. Patron uşağı eski temsilciler bundan yararlanıp işçileri zayıflatmaya çalıştı. Kendilerine muhalif temsilcilerin seçilemeyeceği yalanını yaydı. Genel Müdür ise eski temsilcilerin artık işe yaramayacağını gördüğü için yeni uşakları öne sürdü. Ancak devrimci işçiler, en kötü şartlarda çalışan ve mevsimlik işçiler arasında çalışmayı yoğunlaştırdılar. İşçilerin birliğini korudular.

Seçimden bir gün önce patron kendi listesini bastırıp bütün bölümlere dağıttı. İşçilerin ise liste dağıtmasını, toplanmasını, konuşmasını yasakladı.

Bütün bunlara rağmen, gizli oy, açık tasnifle işyeri temsilciliği seçimleri yapıldı. İşçilerin listesi 136 oy alırken, patronun listesi ancak 35 oy aldı.

Altın yağ işçileri,devrimci işçilerin önderliğinde kendi temsilcilerini kendileri seçtiler. Bu yolda patronun ve faşist sendika ağalarının türlü türlü oyunlarını bozdular. İşçiler bundan sonra da İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE sloganını hayata geçirmek için tek yumruk, tek vücut olarak mücadele edeceklerdir.

Kayseri Ekmek Fabrikasında işçiler, reformist sendika ağalarına rağmen, işyeri temsilcilerini kendileri seçtiler

Kayseri Belediye Ekmek Fabrikasında 138 işçi çalışmaktadır. Fabrika geçen yıl Temmuz ayında açılmıştır. Burada çalışan işçiler Kayseri halkının bütün ekmek ihtiyacını üretirler. Fabrikanın sahibi CHP'li Belediye Başkanıdır. Bu kişi seçim öncesinde Niğde Mitinginde Ecevit'in koruma polisliğini yapıp, devrimcilere saldırmıştır. İşçilerin üye olduğu Genel-İş'in Şube Başkanı ise CHP İl Örgütü Başkanıdır.

Fabrikanın üretime geçtiği günlerde işçiler 12-16 saat çalışıyorlardı. Birçoğu zayıfladı, hastalandı. İşe geç kalanların iki günlük ücreti kesildi.İşçiler CHP'li patronun boş vaatlerine kapılabiliyorlar; henüz yeni olduklarından birleşemiyorlardı. Ancak devrimci işçiler, CHP reformizminin gerçek yüzünü işçilere anlattılar. İşçiler bizzat hayat içinde CHP'li patronun ve sendika ağasının gerici yüzünü gördüler.

Bu yıl Mart ayında toplu sözleşme imzalandı. İşçiler, toplu sözleşmenin yapıldığını mahalli gazetelerden öğrendiler. Bu toplu sözleşme hayat pahalılığını olduğu gibi emekçilere bindiren CHP hükümetinin siyasetine bütünüyle uygundur. Örneğin odun parası 150 lira artarak, 500 lira olmuştur. Ama odun, kömürün tonu 1500 liradır. Günlük ücret zammı yalnızca 60 liradır. Bu gülünç rakamlar karşısında CHP yönetimi, Sümerbank mallarına kadar zam üstüne zam getirmektedir.

Seçimlerden önce birçok işçi CHP'den umut bekliyordu. Ancak seçim propagandalarında dahi, faşistler saldırınca CHP'li Belediye Reisi, şimdiki

De.sa.7.sü.3'de

Malatya Tekel Tütün Fabrikasında Tek Gıda-İş Şube seçimlerinin değerlendirilmesi

Bu fabrikada çalışan 1600 işçinin yarıdan fazlası kadındır. İşçilerin % 80'i ilçelerden gelmiştir ve büyük çoğunluğu Kürt milliyetine mensuptur. Kadın işçiler arasında okuma-yazma oranı çok düşüktür. Kalifiye işçi azdır. Daha ziyade faşistler işe alınmaktadır.

Sendika delege seçimi iki aşamada yapılır. Önce işçiler her 10 kişiye bir delege seçer. Daha sonra bu delegeler sendika yönetimini seçerler. Seçimler iki senede bir yapılır. Tekel buraya kurulduğundan beri, bütün sendikal faaliyet gericilerin denetiminde ve yönetiminde yürümüştür. Bütün bu dönem boyunca Tekel yöneticileri ve gerici sendikacılar bölge, ırk, mezhep, cinsiyet gibi ayrımları körüklemiş, işçileri birbirine düşürmüşlerdir. Sendika yöneticilerinden yararlanarak toplu sözleşmeleri uygulamamışlardır.

Eskiden farklı olarak bu seçimde gruplaşmalar çeşitli siyasi akımlar temelinde gerçekleşmiştir . Faşistler işyeri yönetiminin kendi ellerinde olmasından yararlandılar. Kendilerine oy vermeyen işçileri işten atmakla, sürgünle tehdit ettiler. CHP'nin gerici kesimiyle ittifak yaptılar. 2 yıldır yönetimde bulunan gerici "Gençler Grubu"nun zaaflarından yararlanarak azgın bir demagoji yürüttüler. Devrimcilerin bölünmüşlüğünden, çeşitli zaaflarından yararlandılar.

Reformistlerin özellikle yaşlı, usta, ustabaşı kesimi faşistlerle birleşmiştir. Genç kesim ise faşistlere karşı devrimcilerle birleşmiştir. Gerici kesimin önderlerinden biri, federasyon merkezinin görüşüne uygun olarak faşistlerle seçimde işbirliği yaptı. CHP'li eski yönetimin ve "Gençler Grubu"nun tabanları azdı. Bu grup devrimcilerin kazanacağını hesaplayıp sandalye kapmak için devrimcileri destekledi.

Devrimci Yol proleter devrimcilere karşı düşmanlık, dedikodu, fırsatçılık gibi araçlara başvurdu. Faşistlere karşı tüm anti-faşistleri birleştirmek yerine, proleter devrimcilerin yer almadığı, gerici temelde bir muhalefet örgütlemeye çaba sarfetti. Kapalı kapılar ardında "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını yanlış bulup, "Devrimci İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını keskin pozla savundular. Ama işçilerin arasında devrim lafını bile ağza almadılar, "bütün dürüst işçileri" birleşmeye çağırmakla yetindiler. Siyaset yapmayacaklarını söylediler. Kitlelerin kendi çıkarlarını dahi anlayamayacak kadar cahil olduğunu öne sürdüler. Kapı arkasında keskinlik tasladılar. Kitle önünde ise geri bilinç ve faşist demagoji karşısında teslim bayrağını çektiler. Devrimci Yol, kendisinden olmayan herkesi karaladı. Tutarlı olduğu tek siyaset, proleter devrimcilere düşmanlık oldu. Bütün çalışma boyunca revizyonizmin yedeğinden hiç ayrılmadı. Proleter devrimcilerin listede yer alması gerektiğinde ısrar etti. Başaramayınca ancak son günlerde ortak listeye katıldı.

Halkın Yolu, bütün çalışma boyunca entrika ve komploculukta uzmanlaştı. Önceleri keskin pozda "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını eleştirirken,sonraları devrimci olduğunu bile reddederek CHP'lilerle ortak seçim bildirgesi yayınladı. Tek bir devrimci sözünün bile geçmediği bu bildirge,reformist bir sendikacının bile çok gerici bulacağı bir muhtevadaydı. İşyerindeki işçileri çok geri buluyorlardı. Bu nedenle pek "devrimci" siyasetlerinin burada geçersiz olduğunu belirttiler. Proleter devrimcilerin ortak listeye girmemesi için CHP'nin en gerici kesimlerinden kendine müttefik aradılar. Ama bunlar faşistlerle ittifaka girmişti. Bundan sonra, gericilerle ilişkilerini kesmeden ortak devrimci çalışmaya katıldılar. Buna rağmen üzerinde anlaşılan ortak listeyi hazmedemeyen Halkın Yolu, gerici CHP'lilerle birlikte matbaaya gidip, listeden 11 kişiyi çıkarttı, gerici eski sendikacıları yazdırdı.

Proleter devrimciler şu platform etrafında bütün işçileri birleşmeye çağırdı:

1- Faşist, sosyal-faşist, reformist ve her türden sendika ağalığına karşı mücadele,

2- Sendika içi demokrasi için mücadele,

3- İşçiler arasında yaratılan suni ayrımlara (ırk, cinsiyet, bölge,mezhep gibi) karşı mücadele,

4- İşçi sınıfının tüm ezilen sınıf ve tabakalarla birliğini savunma ,

5- Sendika yönetiminin tabanın denetimine açık hale getirilmesi için mücadele.

Bu amaçla:

-Toplu sözleşme hazırlama ve görüşme toplantılarına işçilerin katılması,

-Her türlü kararın işçilere danışılıp, onaylarının alınıp, alınmaması. İşçiler yönetimde söz ve karar sahibi olmalıdır.

-Denetim hiç bir kısıtlamaya tabi tutulmamalıdır.

6- Ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkını savunmak. Her türlü ulusal ayrıcalıklara karşı tutarlı mücadele yürütmek.

Bu platforma sözde devrimciler "işçiler arasına siyaset soktuğumuzu, bundan böyle siyasi tartışmaların önünün alınamayacağını" öne sürerek, gürültüyle karşı çıktılar. İşçiler bu tavrımızı olumlu buldular. Proleter devrimciler, Halkın Yolu,Devrimci Yol ve CHP'nin ilerici kesiminin yer alacağı bir anti-faşist bloku önerdiler. Ancak bu ittifaka bir gün girip, bir gün çıkan Devrimci Yol ve Halkın Yolu'nun devrimci olmayan tavırlarını sistemli bir şekilde kitlelere teşhir edemediler.

Seçimlerden devrimcilerin ortak listesi 600 oy aldı. Faşistlerin ve iki CHP'li sendika ağasının listesi 674 oy aldı. Bunların 60'ı oy hakkı olmayan ve işe son günlerde alınan faşistlerindi. Devrimci Yol ve Halkın Yolu'nun entrikaları sonucu ise 250 işçi oy kullanamadılar. Bu seçimlerde seçilen 150 delege kongrede yönetim kurulunu seçti. İki CHP'li sendika ağası başkanlık için anlaşamayınca 70 taraftarıyla kongreyi terkettiler. Böylece 1600 işçiden gerçekte ancak 350-400'ünün oyunu alabilen azılı halk düşmanı faşist klik tek başına sendikanın yönetimini ele geçirdi.

İşyerimizdeki son örnek şunu bir daha doğrulamıştır. Sendika ağaları ister faşist, ister sosyal-faşist, ister reformist olsun işçi sınıfının düşmanıdırlar. İki sendika ağası, devrimcilerin listesinden girerse,sendika başkanı olamayacaklarını anlayınca faşistlerle birleşmekte tereddüt etmemiştir. Daha sonra ikisi de reformist olduğu halde sırf başkanlığı paylaşamadıklarından sendikayı faşistlere teslim etmekten çekinmemişlerdir.

Oportünizm,revizyonizm

De.sa.7.sü.3'de

Halkın Kurtuluşu Suudi Arabistan'dan dönen bir işçi ile konuştu:

H.K.- Giderken karşılaştığınız zorlukları anlatır mısınız?

İşçi- Bizim ağına takıldığımız şirket BİMAŞ adında bir müşavirlik şirketidir ve Whostere Wheler adındaki Amerikan montaj firmasına bizi sattı. BİMAŞ'ın Istanbul'daki şubesi salonunda işyeri ile ilgili mukaveleyi kabul etmek şartıyle anlaşma yaptık. Hava alanında hareketimizden çok kısa bir süre önce esas mukaveleyi elimize tutuşturdular. Okumaya fırsat bulamadan hareket ettik.İlk mukavele ile arasında çok farklar vardı. Bir-iki madde örnek verirsek: İlk mukavelede iki saat mesai ücreti bize ait iken son mukavelede iki saatlik mesai işgünü süresinde sayılıyordu. Pasaportların bizde kalması gerekirken patron temsilcisinde kalması gerekiyordu. Nitekim öyle de oldu. Pasaportumuz; Suudi Arabistan'a iner inmez havaalanında patronun adamı tarafından alındı.

Suudi Arabistan'da Türkiyeli işçiler, patron baskısına karşı üç günlük direniş yaptılar.

H.K.- İşyerinizdeki durumu anlatır mısınız?

İşçi- Önce işyerimizi tanıtayım. Suudi Arabistan'ın DHARAN şehrine 220 km. uzaklıkta bulunan bir rafineri. Seltedgum Acc. Whoster Wheler CO.LTD.firmasının çalişma kampı. Aslında esir kampı da denseyeridir.

İşyerinde kölelik şartlarında idik. Hiçbir hakka ve söze sahip değiliz. Beş kişinin bir araya gelmesi, siyasi tartışma.... gibi şeyler kesin yasaktır. İşçiler arasına nifak sokmak için ne gerekse yapılıyor. Ülkelere ve milliyetlere göre ayırım yapılır. Bu kampta 12 ülkeden 20 bin kadar işçi vardır. Çoğunluğu Türkiyeli. Ayrıca formen, genel formen gibi patronun işyeri temsilcileri de Türkiyeli idi. İşçilerin arasına patron ajanlar sokuyor. Muhbirlik yapıyorlar. Patronun işyerinde kalmasında sakınca gördüğü bilinçli işçilere bunlar saldırır, patron polise teslim eder. İşkence hapis ve yurt dışına atılırlar. Ayrıca beğenilmiyen hareketlerimize keyfi olarak yevmiye kesilir.Baş vurulacak makam yoktur.

H.K.- İşçileri bölmeye örnek olacak başka bir durum oldu mu?

İşçi- Tabi . Aramızda şoförlük gibi hizmetlerde çalışan 600 kadar Arap işçi vardı. Biz bunlarla kaynaşmaya çalışıyorduk. Ama birgün patronun kışkırtmasıyle bunlar yemekhaneye erken girerek yemekleri karıştırdılar. Yer yer kavgalar çıktı. Gece Arap polisi patron temsilcisinin emri ve ihbarı ile üç arkadaşımızı gizlice götürmek istedi. Taş, sopa, ne bulursak saldırdık. Arkadaşlarımızı kurtardık. Sabahleyin hepimizin yemekhanede olduğu sırada askeri ve polis kuvvetleri etrafı kuşattı. Bir alayla askerler içeri girip bizi tek tek dışarı çıkardılar. Ve üç arkadaşımız alınıp işkenceye hapise götürüldü. Bu olay 1977 Kasım'ında oldu. Bu olay bahane edilerek önce 7 arkadaşımız ve her hafta 3-5 arkadaşımız yurt dışı ediliyordu. İşçileri atmaya devam ettiler ama biz de meseleyi kavradık. Esas düşmanımız patron ve onların devletiydi.

H.K.- Başka direnişiniz oldu mu?

İşçi- Evet. En çok baskı yapanlar patronun işyeri temsilcileridir. Süper Wais'ler de bunlardandır. Süper Wais Kel Mevlut en çok baskı yapanlardandı. Bu patron uşağına karşı 1978 Şubat'ında kendi ünitesinde başlıyan bir direniş oldu. Bizimde katılmamızla giderek büyük bir kitle direnişi haline dönüşen bu eylem üç gün sürdü. Birinci isteğimiz Kel Mevlut'un atılmasıydı. Atıldı. Fakat direnişin örgütlü olmayışı direnişten kendi çıkarlarına yararlanmak istiyenleri teşhir edemedi.

H.K.- Bu direnişe ve direnişten sonra işverenin ve vekillerinin tavrı ne oldu?

İşçi- Direnişte uşak gibiydiler. Tehditin, ihbarın, kışkırtmanın bini bir para idi. Fakat kararlılığımız karşısında geri çekilmek zorunda kaldılar. Hatta böyle durumlardan haberdar olmadıklarını bile söylediler. Fakat biz onların iki yüzlülüğünü çok iyi biliyoruz.

Köle muamelesi yapılamadı. İhtarlar azaldı.

H.K.- Başka ülkelerin işçileri ile ilişkilerinizi anlatır mısınız?

İşçi- 12 ülkeden işçi var. En çok sömürülenler, ezilenler Pakistanlılar ve Hindistanlılardır. Bunlar 2 yıllık mukavele ile gelirler, ücretleri çok düşük. KRAMET adındaki bir şirket tarafından yollanırlar. İzinleri yok.Eğer izine giderlerse patrona tazminat öderler. Ücretleri 500-700 arasındadır. Kamp içindeki temizlik, aşçılık gibi işlerde çalışırlar.

Bunlar zam isteğinde bulundular ve direnişe geçtiler. Patron bu istekleri kabul etmedi. Temizlik işlerinde çalıştıkları için direnmeleriyle her yer pislik içinde kaldı. Aynı firma onların zam haklarını vermezken bizleri 1-2 saat önceden ücretli olarak iş bıraktırıp temizlik yaptırmak ve bu yolla onların direnişini kırmak istedi. Bir temizlik yapmıyarak o işçi kardaşlarımızı destekledik. Bunun üzerine patronun isteği ile Arap polisinin baskısı yoğunlaştı.

Yeni Metal-İş Kırıkkale Şubesi seçimlerinde, reformist sendika patronları teşhir edildi

Türkiye Yeni Metal-İş Sendikası Kırıkkale Merkez Şubesi 1. Olağan Genel Kurulu 12 Mart günü yapıldı. Kongreye 600 cıvarında delege katıldı.Sendika Merkezini elinde bulunduran reformist sendika ağaları, kongre gününü uzun süre gizlediler, işçilere duyurmadılar. Bunun sonucu olarak devrimci muhalefet yürüten işçiler bir liste altında toplanamadı. Sendikaağaları, kendi yakınları olan birkaç bürokrat burjuva ve milletvekili dışında, sendika üyesi işçiler dahil, hiç kimseyi izleyici olarak salona almadı.

Pirinç fabrikasından bir devrimci işçi, sendika patronlarının yolsuzluklarını bir bir anlattı. Onların sözleşmeleri kapalı kapılar ardında imzaladığını, faşist Türk Metal-İş'in sözleşmesinden özde farksız anlaşmalar yaptığını açıkladı. Onların amacınınsendikayı CHP'nin kuyruğuna takmak olduğunu belirtti. Bu eleştiriler üzerine reformist Yönetim, eleştirileri 5 dakika ile sınırlandırdı ve delegeler tarafından yuhalandı.

Daha sonra Şube Başkanı sendika ağası konuşmasında açıkça bölge ayrımı yaparak, işçileri bölmeye çalıştı. Mali Sekreter ise sendika bütçesinin işçilere açıklanamayacağını söyleyince alayla yuhalandı.

Devrimci işçiler bir önerge verdiler. 1 Mayıs'ın Yeni Metal-İş tarafından da kutlanmasını, sınırsız grev hakkı için ve lokavtın yasaklanması için mücadele edilmesini istediler. Ancak reformist sendikacıların ele geçirdiği divan bunları okumadı.

Sendika ağalığına karşı yeterli teşhir ve propaganda yapılamamıştı. Bu nedenle başkanlık ve sekreterliği gene CHP kuyrukçuları ele geçirdi. Ancak Pirinç ve Top Fabrikalarında Üst Kurul delegelikle rini Merkeze muhalefet eden devrimci işçiler kazandı.

İlan edilen yeni başfiyatla

Karadeniz'in tütün üreticisi yoksul ve orta köylüleri açlığa mahkum edildi

Karadeniz'in tütün üreticisi yoksul ve ortaköylüleri tütündeki sömürünün son bulmasını istiyorlar

- ● TABAN FİYATI YOKSUL VE ORTA KÖYLÜLERİN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLDUĞU BİR KOMİSYON TARAFINDAN TESPİT EDİLMELİDİR.
- ● BANKA BORÇLARI SİLİNMALİ, TÜTÜN ÜRETİCİLERİNİN TARLALARI ÜZERİNDEKİ İPOTEKLER KALDIRILMALI, TEFECİ-FAİZCİ SENETLERİ İPTAL EDİLMELİDİR.
- ● TÜTÜN PARASI ÜRETİCİYE HEMEN ÖDENMELİDİR.
- ● RANDIMANLAR PİYASA AÇILMADAN İLAN EDİLMELİ, RANDIMAN ESASINA GÖRE FİYAT VERİLMELİ, 1 KİLONUN FİYATI EN AZ 100 TL, OLMALIDIR.
- ● RANDIMAN TESPİTİ TEK EKSPERE BIRAKILMAMALI TÜTÜN ÜRETİCİSİ KÖYLÜLER TARAFINDAN YAPILMALIDIR.
- ● SU ÇÜRÜĞÜ VE İSKARTA GİBİ UYGULAMALAR KALDIRILMALIDIR.

Karadeniz'in tütün üreticisi yoksul ve orta köylüleri tütündeki sömürünün son bulmasını istiyorlar.

Doğu Karadeniz tütün piyasası açıldı. Başfiyat 70-71 lira oldu. Bu başfiyat emperyalizmin ve egemen sınıfların isteklerine tam olarak uygundur. Ege'de olduğu gibi, Karadeniz'de de tütün üreticisi, yoksul ve orta köylü bu yıl da ağır sömürüye uğramıştır.

Başfiyat geçen yıla göre % 14 fazladır; ama köylülerin tükettiği maddelerin fiyatı % 60'dan fazla artmıştır. Aradaki fark, emperyalizmin ve yerli egemen sınıfların ekonomik buhranının, tütün üreten emekçi köylülere de bindirildiğini gösterir. Ortalama fiyat ise 60 liranın dahi çok altındadır. Hatta pratikte tütün bugün 20 liranın da altında satılmaktadır. "Enkaz devraldık" gibi sözler CHP hükümetinin, bu alanda da faşist diktatörlüğün siyasetini izlediğini gizleyemez. Düşük başfiyat ve dolayısıyla ortalama fiyat, uluslararası mali sermayenin bir örgütü olan IMF'nin temel isteklerinden biridir. Diğer yandan tütün toplayan ve ihraç eden komprador burjuvazi de bu isteği Ege piyasası açılmadan Gümrük ve Tekel Bakanı'na dayatmıştı.

CHP hükümeti yaptığı son devalüasyonla, "devraldığı enkazın" yükünü iyice ağırlaştırarak tütün emekçilerine bindirmiştir. Yalnızca devalüasyonu karşılamak için dahi başfiyat 100 liranın üzerinde olmalıydı. Üstelik göstermelik fiyat kontrol heyetleri kurmak yalandan başka bir şey değildir. Çünkü köylünün giydiği basma fiyatını, CHP hükümeti aynı günler içinde % 50 artırmıştır. Kamu İktisadi Teşekküllerinin mallarına yüklü zam yapılması da emperyalist tekellerin başlıca isteklerinden biridir.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da randımanlar önceden ilan edilmemiş, egemen sınıfların uşağı 3-5 eksperin keyfine bırakılmıştır. Binlerce kilo tütün su çürüğü, ıskarta gibi uydurmalarla köylüden alınmamıştır. Tefeci ve faizciye ağır borç altında olan yoksul ve orta köylüler bu yıl da, tütün parasını peşin alamamıştır, ne zaman alacağını da bilmemektedirler.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist temsilcileri AP, MHP gibi partilerin sözcülerinin düşük baş fiyattan "yakınması" su katılmamış bir faşist yalandır. Çünkü tarımda düşük taban fiyatı, egemen sınıfların ve emperyalizmin tespitidir; Demirellerin, Türkeşlerin ve onların efendisi emperyalistlerin yıllardır uygulanan bir aracıdır.

ORMAN İŞÇİLERİ ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÜYE SON

- ● "VAHİDİ FİAT" SİSTEMİ KALDIRILMALIDIR.
- ● ORMAN İŞÇİLERİ, İŞÇİ STATÜSÜNE ALINMALI, SENDİKA VE SİGORTA HAKKINA KAVUŞTURULMALIDIR.
- ● ORMAN İŞÇİLERİ İÇİN ÜCRETLİ HAFTA SONU, BAYRAM TATİLİ SAĞLANMALI VE YILLIK İZİNLERİ OLMALIDIR.
- ● İŞ KAZALARININ ÖNÜNE GEÇEREK TEDBİRLER ALINMALIDIR.

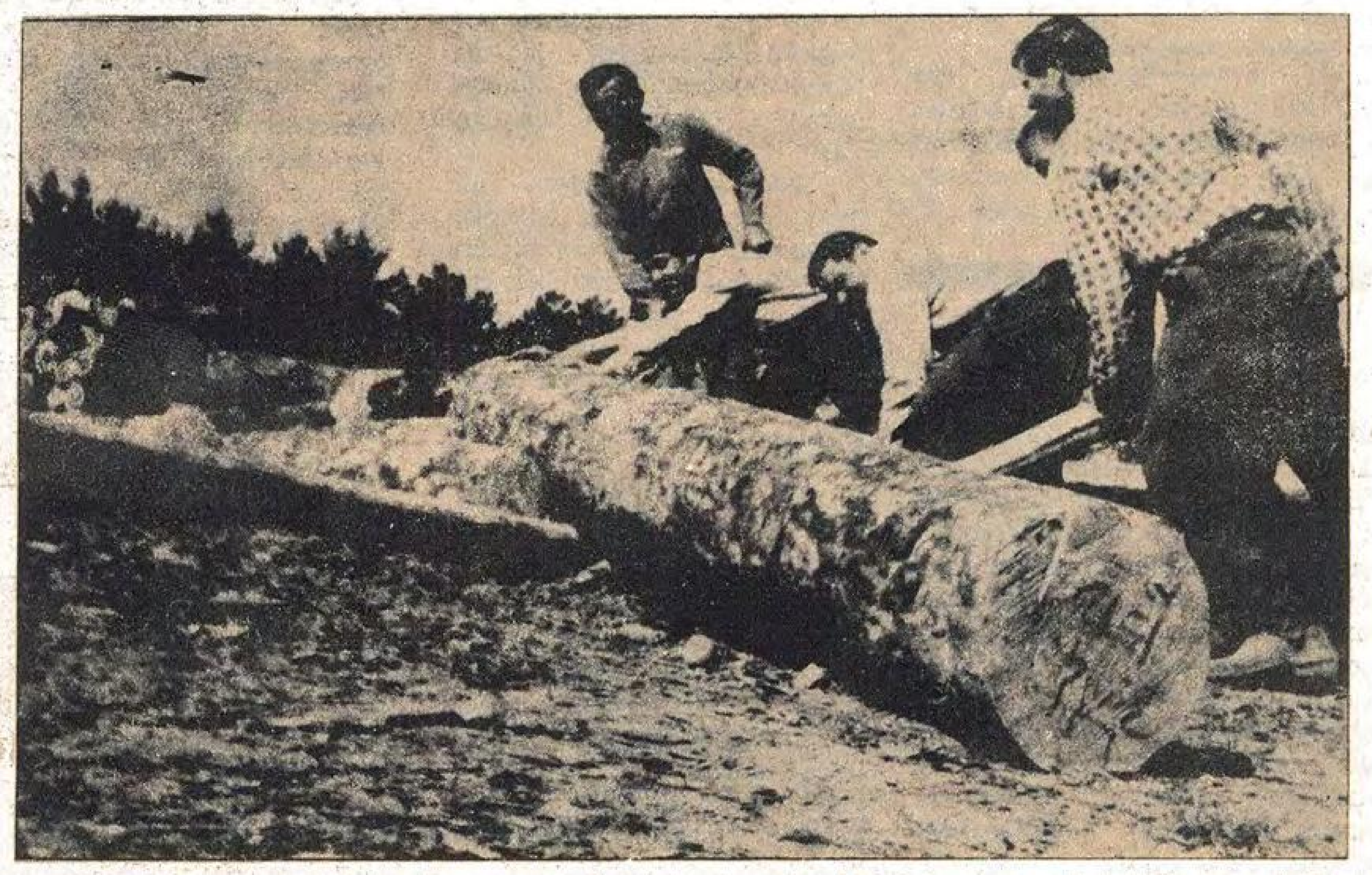

Milyonlarca orman köylüsü ve orman işçisi, üzerlerindeki azgın sömürünün son bulmasını istiyor.

15 milyona yakın orman köylüsü, açlık ve yoksulluk içinde yaşıyor. Bir avuç tefeci-tüccar yoksul orman köylüsünü sömürüyor. Tek patron durumunda olan devlet, orman işçilerini sömürüyor. Orman ürünlerinden yararlanmak isteyen yoksul köylüler ise aynı devletin hapisanelerini dolduruyor.

Feodal Osmanlı devleti zamanında toprak ağalarının baskı ve zulmünden kaçan köylüler dağlara, ormanlara sığınıyorlardı. İşte bugünkü orman köylüleri onların torunlarıdır. Üzerlerindeki baskı ve sömürüsü ise eskiden farksız. 1970 yılında orman içinde bulunan 8997 köyde 4,5 milyon kişi vardı. Ormanın hemen kenarındaki 6725 köyde 3,8 milyon kişi yaşıyordu. Ormana 10 km. uzaklığa kadar 6853 köyde 3,9 milyon kişi yaşıyordu. 1970 yılında, orman köylerinde yaşayanlar toplam nüfusun % 35'ini oluşturuyorlar.

Orman köylerinde tarım yapmak zordur. Toprak daha çok, hayvancılığa elverişlidir. Orman köyleri nin topraklarından ancak % 20'si verimlidir. Buna rağmen orman ürünlerinden yararlanamayan köylüler, ormandan toprak açarlar. Ekilip biçildikçe toprağın verimi düşer. Tarla açmasına rağmen köylülerin yarıdan fazlası geçimini toprakla sağlayamamaktadır. Kaldı ki ormanda yaşayanların % 27 sinin hiç toprağı yoktur. Sonuçta orman köylülerinin senelik geliri ortalama 1200 liradır.

Özellikle orman içi köylerinde geçimini topraktan sağlayamayan köylüler faizcilerden borç almak zorunda kalır. Orman köylüsünün ürettiği kendisine bile yetmez. Pazara satışa bir şey götüremez. Üretkenliği artırması için gerekli tarım aletleri ise çok pahalıdır. Orman köylüsü burada da aracı ve tefecilerin sömürüsüne uğrar.

Bu durumda gittikçe proleterleşen orman köylüleri, satabilecek tek şeylerini, yani işgüçlerini satmak zorunda kalırlar. Patron ise devlettir. Çünkü ülkemizde ormanlar devletindir.

Orman işletmelerinde "vahidi fiat" sistemi denilen ağır bir sömürü uygulanmaktadır. Buna göre ağaç kesim alanı (makta) belirlenir, kesilecek ağaçlar damgalanır. Bu alanda çalışan orman işçileri ağaç kesimi, tomruklama, dallarından temizleme, taşıma ve istifleme gibi işler yaparlar. Ama bütün bunları saat ücretiyle değil, götürü olarak metreküp hesabına yaparlar. Orman işletmesinin hazırladığı şartnameyi imzalayan işçiler götürü usulle işi alırlar.

Bu şartnameye göre işçi, kesme, depolama, kereste haline getirme gibi bütün işleri kendine ait aletlerle yapmak zorundadır. İş bitmeden parasını alamaz. Yanlış ağacı keserse ceza öder. Bütün vergi ve rüsumları kendisi öder. 1 metreküp kereste 50-75 lira alır. Bir günde 10 saat ağır iş yapan orman işçisi en fazla 2,5 metreküp kereste yapabilir.

Orman işçisinin tatili, mesaisi, bayramı yoktur. Şartnameye göre iş kazaları karşısında ne kendisine ne de ailesine para ödenmez. Çünkü "vahidi fiat" sistemine göre orman işçisi, işçi olarak kabul edilmemektedir.

Orman işçliği ağırdır. Günde 4000-6000 kalorilik bir beslenme gerektirir. Oysa orman işçileri ancak çay, makarna, margarin yağı gibi maddeler satın alabilmektedir. Orman işçilerinin eline geçen para, işgücünü yeniden üretebilmek için gerekli olan maddelerin fiyatından azdır. Orman işçisinin gücü giderek azalır. Pek çok orman işçisi kısa sürede çalışamaz hale gelir.

Orman işçisi 1 metreküp kereste için en fazla 75 lira alır. 1 metreküp tomruk, orman ideresine işçi ücreti dahil 200-300 liraya mal olur. Orman idaresi bu tomruğu 1500-3000 liraya tüccara satar. Tüccar tomruğu işletir. 4000 liraya mal eder. ve bunu piyasaya 8000 liraya satar. Demek ki, 1 metreküp tomruktan orman idaresi en azından 1200 lira, tüccar ise 4000 lira alır. Oysa bu değerin yaratıcısı olan orman işçisinin eline yalnızca 75 lira geçer. Örneğin Bursa bölgesinde yılda yüz bin metreküp kereste tüccara satılmaktadır. Kereste tüccarı kendi devleti aracılığıyla yılda 400 milyon lirayı sömürür. Yılda en fazla 60 işgünü çalışabilen orman işçisi ise yıllık en fazla 11 bin lira para alabilmektedir.

"Vahidi fiat" sistemi kaldırılmalıdır. Orman işçilerine sürekli iş sağlanmalıdır. Bütün işçiler gibi sigorta, sendika vb. haklar orman işçilerine de sağlanmalıdır.

Sungurlu köylüleri, üretici köylüler derneği çatısı altında birleşiyor

Sungurlu orta köylülüğün, özellikle de orta köylülüğün alt kesimlerinin yaygın olduğu bir yerdir. En çok üretilen ürün buğdaydır. Köylüler buğdayın kendileri için gerekli olandan fazlasını satarak çeşitli ihtiyaçlarını alırlar.

Az topraklı ve topraksız köylüler yaz boyu büyük şehirlerde çalışırlar. Kazanabildiğini kışın tüketir ve ertesi yaz, gene yorganı sırtında büyük şehirlerin yolunu tutarlar. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, tefeci tüccarların baskı ve sömürüsü, orta köylüleri de boyunduruk altında tutmaktadır. Toprak ağalarına, tefeci tüccara, zengin köylüye açık olan kredi kapıları, orta köylüye kolay kolay açılmaz. Kredi olsa bile ağır faiz ve ipotekler sömürü ve zulmü katmerleştirir. Faşist diktatörlüğün bütün hükümetleri bu sömürü ve zulmün uygulayacısıdır.

Emekçi köylüleri, özellikle orta köylüleri sınıf mücadelesine seferber etmenin bir aracı olarak Sungurlu'da üretici köylüler derneği çalışmaları başladı. Devrimci köylülerin önderliğinde çeşitli köylerden 60'a yakın emekçi köylü yapılan toplantıya katıldı. Toplantıda köylülerin örgütlenmesi gerektiği belirlendi. Devrimci köylüler kurtuluşun devrimle olacağını vurguladılar. Ayrıca Köylü Dayanışma Dernekleri'nin çeşitli toplantılarında da emekçi köylülerin sorunları tartışıldı.

Şimdi üretici köylüler derneği kuruluş aşamasındadır. Devrimci köylülerin önderlik ettiği bu faaliyet, derneğin kurulmasından sonra geniş köylü yığınlarını seferber edebilmek için yoğunlaştırılacaktır.

YAŞASIN ÜRETİCİ KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ

SANDIKLI'NIN HAŞHAŞ ÜRETİCİSİ KÖYLÜLERİ

«Haşhaştaki sömürü ve zulme son»

Bizler Sandıklı'nın bir köyünden haşhaş üreticisi köylüleriz.

Amerikan emperyalizminin komprador burjuvazi ve toprak ağaları vasıtasıyla yasaklattığı haşhaş ekimi daha sonra halkın çeşitli biçimlerde mücadelesi ile yeniden başladı. Fakat bu sefer de faşist diktatörlüğün uşakları sınırlı ekim adı altında biz ekicileri bıktırmak ve ekimden vazgeçirmek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Ekim alanlarının kontrolü adı altında tarlalarımızı metre metre ölçüp bir adımlık fazlalığı iptal ederek tarlamızın boş kalmasına ve bizim zarar görmemize sebep oluyorlar. Geçtiğimiz yıllarda ise birçok köylü bu yüzden mahkemelere verilip süründürüldü. Ayrıca çeşitli köylerde ekicilerin direnişi karşısında jandarma ile tarlalarımızı bozdular. Koza fiyatların da iki yıldır hiç bir değişiklik olmadığı gibi, alışta çeşitli oyunlarla kilosunu 13'liraya kadar düşürdüler. Bunun yanında koza alışında elle kesilip de fazla kırılıp toz haline gelenleri tartmadan kendi aldıklarının içine atarak resmen elimizden tonlarca kozayı bedava aldılar. Direnen devrimci köylülerin ürününe, diğerlerine duyurmadan ayrı muamele ettiler.

Haşhaştaki sömürü ve zulüm gün geçtikçe alabildiğine artmaktadır. Fakat bu zulüm mekanizmasının işleyişini her geçen gün dahada iyi görebiliyoruz. Çünkü aldığımız para, ancak bizi ölmeyecek kadar beslemektedir.

Bu sorunların çözümü ne MC'nin yerine CHP'nin gelmesidir, ne de bizim günde 15 saat yerine 18 saat çalışmamızdır. Bu halkın mücadelesi ile söke söke alınacak haklarımızdır. Bu yüzden bizler şimdiden birleşerek, bu soygun ve talanı en acımasızca sırtımıza yükleyen komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı mücadele etmeye kararlıyız.

Halkın Kurtuluşu, Nizip'in Kirkiz ve Elifoğlu köyünden, «Ağalara karşı toprak mücadelesi» vermekten Gaziantep cezaevine düşmüş tutuklu köylülerle konuştu:

Kirkiz ve Elifoğlu köylüleri, toprak ağalarına boyun eğmeyecektir

Gaziantep'in Nizip ilçesine bağlı KİRKİZ ve ELİFOĞLU köylüleri, yıllardır toprağa sahip olabilmek için mücadele etmektedirler. Hazine topraklarında kurulu bulunan KİRKİZ ve ELİFOĞLU köylülerinin topraklarına ağalar göz dikmişlerdir. Ağalar tarafından gaspedilen bu toprakları, KİRKİZ ve ELİFOĞLU köylüleri üç yıl önce ekip-biçmeye başladılar. Ancak, bölgede ŞAKİR AĞA ve SAVAŞ AĞA diye bilinen ağalar, kendileri Birecik'te oturdukları halde, bu topraklara sahip çıkarak, yoksul köylülere köyü terkettirmek ve toprağa el koymak için silahlı adamlarıyla köye baskınlar düzenlemekte, terör estirmektedirler. Fakat KİRKİZ ve ELİFOĞLU köylüleri yılmadan her türlü güçlüklere karşı direnmektedirler.

Köyü her gün tehdit eden, kurşunlayan, ağanın adamları, ellerinde silahları serbestçe dolaşmaktadırlar. Ama yoksul köylüler, "Bizi yıldıramazlar. Bu haklı davamızı sonuna kadar savunacağız" demektedirler. Ayrıca köylüler, "Bizim bir karış ekilecek yerimiz yok, tek geçim yolumuz bu topraklardır. Hiç bir güç bizi bu topraklardan koparamaz, kanımız-canımız pahasına direneceğiz." demektedirler.

Aralık 1977'de toprak ağaları ile köylüler arasındaki çelişme silahlı çatışmaya dönüşmüş, çatışma sonrasında üç köylü tutuklanmıştı.

Tutuklanan köylüler, Abdullah Fırat, Celal Fırat, ve Recep Fırat halen cezaevinde bulunmaktadırlar.

Aşağıda tutuklu üç köylü arkadaşla yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

H.K.- Kendinizi tanıtır mısınız?

Abdullah FIRAT (Apo Dayı): Ben 70 yaşındayım. İki kolum da sakattır. Çocukluğumdan beri ağaların kapısında büyüdüm. Şimdiye kadar bir karış toprak sahibi olamadım. Biraz kaçakçılık yaptım, onda da kurşun yedim ve sakatlandım. KİRKİZ köyünde otururum. Dokuz çocuğum var. Son olarak, ekip-biçtiğimiz hazine topraklarına ağalar göz dikti. Bu topraklar üzerinde bir kum ocağı vardır. Ben bu kum ocağında bekçilik yapıyordum. Orada ağaların adamlarıyla çatışma olunca beni de getirip hapise godular.

Celal FIRAT: 1948 doğumluyum. Elifoğlu köyünde otururum. 3 çocuk babasıyım. Okuma-yazma bilmiyorum. Hiç toprağım yok. Kirkiz'in ağaları bizim sürdüğümüz hazine topraklarını elimizden almak istiyorlar. Bu yüzden 8 Aralık 1977 tarihinde ağanın adamlarıyla kum ocağında bir çatışma olmuş. Ben başka yerdeydim. Beni de tutukladılar.

Recep FIRAT: 1955 doğumluyum. Elifoğlu köyünde otururum. İki çocuk babasıyım, hiç toprağım yoktur. 12 yaşından beri işçilikte büyüdüm. Şimdi, üç yıldır ekip-biçtiğimiz hazine topraklarını ağalar elimizden almak istiyorlar. Kirkiz köyünün kum ocağında çalışıyorum. 8 Aralık 1977 tarihinde bu kum ocağında çalışan arkadaşlarımıza ağaların adamları silahlı saldırıda bulunmuş. Ben o zaman köyde düğündeydim. Beni de o olaya ilişkin olarak tutukladılar.

H.K.- Ağalara karşı kaç yıldır mücadele ediyorsunuz?

Tutuklu köylüler: Ağalarla yirmi senedir uğraşıyoruz. Daha önce dilekçe verdik, kâr etmedi. Sonra sürdük toprağı. Kendileri jandarmayı getirip bizim ektiğimiz tarlaları tekrar sürdürdüler. Bizi yine o zaman da hapsettirdiler. Sonra gene biz topraksızlar birleşip toprağı yeniden sürdük. Böylece bugüne geldik.

H.K.- Köyünüzde toprak sorunu şimdiye kadar nasıldı, nasıl geçiniyordunuz?

Tutuklu köylüler: Eskiden beri toprağımız yoktur. Şimdiye kadar hep ağaların boyunduruğu altında yaşadık. Adana'ya çalışmaya gidiyorduk. Kimimiz köyden göçüp gitti. Bir tek hayvanımız yok. Başımızı sokacak bir yerimiz yok. İşçilik yaparak, üçte bir ortak ekip-biçerek çoluğumuzu çocuğumuzu geçindirmeye çalıştık.

H.K.- Topraklara sahip çıkan ŞAKİR AĞA ve SAVAŞ AĞA şimdiye kadar ne yapıyorlardı?

Tutuklu Köylüler: Bu ağalar kendileri Birecik'te otururlar. Hem ticaretle uğraşırlar, hem de hasat zamanı köye gelir, bizim ekip-biçtiğimiz, ortaya koyduğumuz ürünümüzü elimizden alır giderler. Köyde on hane kadar aile ağaların kahyalığını yapmaktadır. Ağaların işlerini bunlar çekip çevirirler. Ağalar çok zengindir. Kamyon, taksi, ev, kahvehane gibi sayısız mülkleri vardır. Bunların babaları da ağa idi. Eskiden beri devlet adamlarıyla içli-dışlıdırlar.

H.K.- Ağaların niyeti neydi?

Tutuklu Köylüler: Ağaların niyeti, bir karış toprağı da elimizden almaktır. Evvelki toprağı yetmiyormuş gibi, bizim rızkımızı da elimizden almak istiyorlar. Bizi köyden kaçırmak istiyorlar. Bizi kaçırmak için başka yerden 11 hane adam getirip köye yerleştirdiler. Ağalar yoksulu yoksula boğdurmak istiyorlar.

H.K.- Topraklarınızı ağadan geri almak için silahlı çatışmaya girmekteki amacınız nedir?

Tutuklu Köylüler: Toprağımıza sahip çıkmayalım da ne yapalım? Acımızdan mı ölelim? Bizim ekmeğimiz bu topraklardan çıkar. O da olmazsa, biz ne için yaşayalım?

H.K.- Bu çatışmayı kısaca anlatır mısınız?

Tutuklu Köylüler: Ağalar üç yıldan beri bizi birbirimize düşürmek için çaba sarfediyordu. Önce bana (tutuklu Apo dayı) anlaşma teklif ettiler. "Toprakları sen sür, ama şimdiki muhtar Bozan'ı (Ağalara karşı mücadele edenlerden bir köylü) vur" dediler. Bana otomatik silahlar getirdiler. Ben "kimseyi vurmam ve bu topraklardan da çıkmam" dedim. O zaman bana 75 bin lira teklif ettiler. "Sen bu parayı al, hiç bir şeye karışma" dediler. Amacı bizi bölmekti. Biz bunu da kabul etmedik. Topraksız aileler, birleşip, ağaların oyununa gelmeyelim, dedik. 46 aile ağız birliği ettik. Bizim birleşmemizde devrimciler de çok çaba sarfettiler. Bu topraklar üzerinde bir kum ocağı vardır. Antep'in, Nizip'in, Birecik'in bütün kum ihtiyacı bu ocaklardan karşılanır. Araba araba kum satılır. Biz üç senedir bu kum ocaklarını işletiyorduk. Yoksul aileler burada çalışıyorduk. 8 Aralık 1977 tarihinde 30-35 kişi bu ocakta çalışırken, Şakir Ağanın ve Savaş Ağanın adamları iki traktöre binerek ocağa geldiler. Çalışan yoksul köylülerin üzerine kurşun yağdırdılar. Ocağa yakın olan köyden silah sesini duyan bütün çoluk-çocuk, ayal-uşak taşlı sopalı yardıma koştular. Onların otomatik silahlarına karşı bizim kadınlarımız taş ve sopalarla ve zılgıt çekerek saldırdı. Çatışma iki saat sürdü. Arazi savaş alanına döndü. Bu arada, saldıranlardan biri biraz ön tarafa çıkmış olacak ki, kendi adamlarından birinin kurşunu sırtından değmiş. Bu adam hastaneye kaldırıldığı zaman ölmüş. Bu adam vurulunca, ağaların adamları tutunamayıp kaçtılar. Hem de traktörlerini de orada bırakıp kaçtılar.

Olaydan sonra köye gelen jandarmalar hepimizi toplayıp karakola götürdü. Karakolda da olay yerinde bile olmayan biz üç arkadaş tutuklandık. Dışarda çoluğumuz-çocuğumuz perişan vaziyettedir. Ama şimdi topraklar bizim elimizdedir.

H.K.- Bu olayın çevre köylerde ne gibi etkisi oldu?

Tutuklu Köylüler: Bu olay çevredeki bütün köylerde etki yaptı. Bütün köylerdeki fakirler, topraksızlar bizi destekliyor. Ellerinden gelen her türlü yardımı yapıyorlar. Ama çevre köylerdeki zengin köylüler de bize karşı çıkıp ağaların tarafını tutuyorlar. Yani ağalar ağaları destekliyor, fakirler de fakirleri yani bizi destekliyor.

H.K.- Bu olanlardan sonra devlet hakkında ne düşünüyorsunuz?

Tutuklu Köylüler: Bu devlet zengin devletidir. Fakiri fukarayı çiğniyor. Yirmi senedir dilekçe verdik, bakan eden yok. Seçime gelirken, "köylü gardaşım" derler, ondan sonra ölsek bakmazlar. Ganun da zenginlerden yana, nizam da zenginlerden yana. Bizi ancak biz kurtarabiliriz.

«Kızıldere Yürüyüşü» nün iptal edilmesini şiddetle protesto ediyoruz

26 Mart 1978 tarihinde Tokat-Niksar'da yapılması gereken Kızıldere Katliamını protesto miting ve yürüyüşü İçişleri Bakanlığınca iptal edildi.

Proleter devrimciler, daha önceden bir tertip komitesi oluşturarak miting ve yürüyüşün yasal işlemlerini tamamlamışlar binlerce afiş ve bildiriyle yoğun bir propaganda kampanyası başlatmışlardı.

Fakat faşist diktatörlüğün temsilcileri ve kiralık uşakları, miting ve yürüyüşü engellemek için her türlü adi yola başvurmaktan çekinmediler. İlk "tedbir" olarak Tertip Komitesinden iki arkadaş gözaltına alındı. Niksar Kaymakamı, Tertip Komitesine mitingi iptal etmesi için sürekli baskı yapmıştır. Fakat Tertip Komitesindeki arkadaşların kararlı tutumu karşısında Vali, Kaymakam ve polis şefleri geri adım atmak zorunda kalmışlardır.

Ardından Tokat Valisi Niksar'a gelerek miting ve yürüyüşün iptal edilmesi için çalışmalara bizzat katılmıştı. "500 bin kişi yürüyecekmiş gibi tedbir alınmasını" istemiştir.

Bunlarla da yetinmeyen Vali, TÖB-DER ve TÜM-DER Niksar Şubelerinin yöneticileriyle yaptığı toplantıda, devrimcilere ve halka karşı onların da desteğini sağlamıştır. TÖB-DER ve TÜM-DER Niksar Şubeleri Yöneticileri, Valiyle yaptıkları toplantıdan sonra, miting ve yürüyüşün "zararlı" olduğunu açıklamışlardır.

Bunun arkasından MHP güdümündeki Yeşil Niksar Gazetesi "kızıl komünistler Niksar'ı yakmaya geliyorlar, esnaflar dükkanlarını kapatsınlar" vb. türden bir demagojik kampanyaya girişti. Sivil faşistler alttan alta bu propagandayı işlediler.

Tescilli faşistlerden hemen hepsi 26 Mart öncesinde Niksar'ı terkettiler.

Daha sonra Valilik, İçişleri Bakanlığına dayanarak miting ve yürüyüşü iptal ettiğini bildirdi.

Bu kararın hemen arkasından Niksar ve çevresi askeri birliklerce kordon altına alındı.

Böylece devrimcilere ve halka karşı faşist diktatörlüğün bütün güçleri İçişleri Bakanlığı, Valilik, MHP'li faşistler ve sosyal-faşistler ortak bir temelde birleştiler.

Halk kitlelerinin devrimci-demokratik mücadelesinin yükseldiği bugün, faşist diktatörlüğün bütün kurumları mevcut "yasaları" dahi göz göre göre çiğnemektedir. Valiliğin ve İçişleri Bakanlığının böyle bir miting ve yürüyüşü iptal etmeye hakkı ve yetkisi yoktur. Bu kararı şiddetle ve nefretle protesto ediyoruz.

Halkımızın ve devrimcilerin faşist diktatörlüğe karşı kini ve nefreti her geçen gün daha da bilenmektedir. Egemen sınıfların aldığı hiç bir "tedbir" bunu engelleyemeyecektir.

Kızıldere unutulmayacaktır.

Uluslararası Kadınlar Günü İskenderun, Çiğdemtepe, Bolu ve Ankara'da da kutlandı

Çiğdemtepe'li emekçi kadınlar Kadınların Kurtuluşunun işçi sınıfının kurtuluşuna bağlı olduğunu biliyorlar.

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü, ülkemizin birçok yerinde; İskenderun'da, Çiğdemtepe'de, Bolu'da ve Ankara'da proleter devrimcilerin önderliğinde düzenlenen toplantılarla kutlandı.

İSKENDERUN

Toplantıya 70'e yakın işçi, memur kadınlar, ev kadınları ve öğrenci kızlar katıldı.

Toplantıda konuşan proleter devrimci bir kız arkadaş, kadın ve kadının kurtuluşu sorununu sınıfsal temelde ele alarak tarihselsüreç içinde, türlü yönleriyle ortaya koydu. Emperyalizme, sosyal—emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme ve feodalizme karşı yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde ve kapitalizme karşı yükselen proletarya hareketi saflarında yer alan, günümüzdeki devrimci kadın hareketlerini anlattı. Revizyonist, burjuva-reformist kadın örgütleri yönetimlerini teşhir eden arkadaş, konuşmasını şöyle sürdürdü: "Biz, kadınların kurtuluşu sorununa, sahte yüzleriyle sahip çıkmak isteyen, kadının kurtuluşunu sömürü düzenlerinin sınırları içinde arayan her türden revizyonist burjuva akımları reddediyor; kadının kurtuluşunun, işçi sınıfının kurtuluşundan ayrı görülemeyeceği gerçeğini bir kez daha tekrarlıyoruz."

8 Mart'la ilgili bir bildirinin dağıtıldığı, türkülerin, devrimci marşların söylendiği toplantı canlı, sıcak bir hava içinde geçti.

ÇİĞDEMTEPE (İSTANBUL)

Toplantı devrimci marşlarla açıldı. Bunu proleter devrimci bir arkadaşın 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü'nün önemini belirten konuşması izledi. Toplantı çok kısa bir zamanda düzenlendiğinden, yazılı bir metin hazırlanamadı. Parti Bayrağı'nda yer alan "Devrimci Proletaryanın Mücadele Platformu"nun "Marksizm-Leninizm ve Gençlik, Kadın ve Aydınlar Sorunu Karşısında Tavır" bölümünün kadın ve kadının kurtuluşuna ilişkin bölümü ve Halkın Kurtuluşu'nun 98. sayısındaki 8 Mart'la ilgili yazı okundu.

Mahallede bulunan 65 evin kadınlarının hemen hepsinin katıldığı toplantı, coşkulu, sıcak bir havada geçti ve devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla sona erdi.

BOLU:

Toplantıya devrim şe-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Federasyonlaşma çağrısı bütün ülke çapında coşkuyla destekleniyor

İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği ve 10 derneğin "Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekle rinin Federasyonlaşması" çağrısı ülke çapında yankı bulmakta ve desteklenmektedir.

İzmir ve çevresindeki 7 dernek temsilcisinin yaptıkları toplantıdan sonra, Ankara, İstanbul, Adana ve Eskişehir'de yapılan dört toplantıda da toplantılara katılan dernek temsilcileri federasyonlaşma çağrısını görüştüler ve yayınladıkları bildirilerle bu çağrıyı desteklediklerini açıkladılar.

ANKARA'DA DÜZENLENEN TOPLANTI:

11 derneğin federasyonlaşma çağrısını görüşmek üzere Ankara, Konya, Çorum, Amasya, Mecitözü, Merzifon ve Alaca Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri temsilcileri Ankara'da ortak bir toplantı düzenlediler ve yayınladıkları bildiriyle federasyonlaşma çağrısını "olumlu karşıladıklarını" ve desteklediklerini açıkladılar.

İSTANBUL TOPLANTISI:

Federasyonlaşma çağrısından sonra İstanbul'da bir araya gelen İstanbul, Kadıköy, Bolu, Düzce, Çorlu, Gelibolu, Lapseki ve Bayramiç Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri temsilcileri toplantıdan sonra yaptıkları açıklamada "çağrıyı olumlu buluyor ve coşkuyla destekliyoruz" dediler.

ADANA VE ÇEVRESİNDEKİ 6 DERNEK:

Adana'da yapılan toplantıya da Adana, İskenderun, Dörtyol, Erzin, Payas ve Mut Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri temsilcileri katıldılar.

Toplantı sonunda yapılan yazılı açıklamada, dernek temsilcileri, "çağrıyı olumlu bulduklarını" bildirdiler ve "çağrıyı tekrarlıyoruz" dediler.

ARHAVİ VE PAZAR YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ

Arhavi Yurtsever, Devrimci Gençlik Derneği ve Pazar Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği temsilcileri de yaptıkları ortak yazılı açıklamada "ülke çapında tüm YDGD'nin birleştirilmesi için yapılan çağrıyı olumlu buluyor ve bu çağrıyı destek-

De.sa.7.sü.3'de

ODTÜ'de faşist diktatörlüğün engelleyemediği şeyi «Devrimci Yol» engellemeye çalışıyor

« Devrimci Yol» gençlik güçlerini bölen, provokasyonlara ortam hazırlayan sorumsuz tavırlarına son vermelidir

"Devrimci Yol"un halk güçlerinin birliğini engelleyen, faşist diktatörlüğün işine yarayan, provokasyon ortamlarının doğmasına temel olan sakat demokrasi anlayışının olumsuz bir sonucu da 21 Mart Salı günü ODTÜ'de meydana geldi. "Devrimci Yol"cular proleter devrimcilere saldırdılar.

Ankara YDGD'nin kurulma çalışmalarına bağlı olarak, proleter devrimciler ODTÜ'de de çeşitli çalışmaları gündeme getirdiler. "Neden ve nasıl örgütlenmeliyiz?", "Gençlik ve örgütlenmesi konusunda doğru anlayış nedir?" konularını çeşitli yollarla öğrenci kitlesine kavratmaya çalıştılar. Bu çalışmalara bağlı olarak, "Devrimci Yol"un sakat demokrasi anlayışını ve geçmişte olan bu konudaki birçok yanlış tavırlarını göz önüne alarak "Devrimci Yol"un Ankara halk gençliğinin merkezi örgütünün yaratılması çalışmalarına ODTÜ'de engel olmaya çalışacağını tespit ettiler. Bunun için: 1- Halk saflarında demokrasi ilkesinden ne anlaşılmalıdır? 2- Eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesini hayata geçirmek neden zorunludur? 3- Halk saflarındaki çeşitli siyasetlerin siyasi çalışması engellenemez, 4- Öğrenci Temsilcileri Konseyi-ÖTK (mesleki birim örgütü) ile AYDGD birbirlerinin alternatifi örgütler değildir, konularını seminer, duvar gazeteleri, pullama, toplantı ve tek tek kişilerle konuşma gibi çeşitli yöntemlerle kitleye anlattılar.

21 Mart günü Ankara YDGD'nin kuruluş bildirisinin ODTÜ'de dağıtılacağı, "Devrimci Yol"un yönetiminde bulunduğu ÖTK'ya haber verildi. Onlar, bu bildirinin ÖTK örgütlülüğünü bozduğunu ve bu nedenle dağıtılmasının engelleneceğini söylediler. Proleter devrimci gençler, yaptıklarının proleter devrimcilerin siyasi çalışmalarını engellemek olduğunu ve proleter devrimcilerin siyasi çalışmalarını her şart altında sürdüreceklerini, AYDGD'nin ve onun kaynaklandığı "gençlik ve örgütlenmesi" siyasetinin propagandasını her yerde yapacaklarını belirttiler. Bildirinin ÖTK'ya gösterilmesinin gerekçesinin izin almak değil, içeriğinden ve dağıtılmasından haberdar etmek olduğunu açıkladılar.

Daha sonra bildiri Hazırlık, Mimari, Matematik ve Metallurji bölümlerinde dağıtıldı. Bildiri dağıtıldıktan sonra, "Devrimci Yol"cular şefleri önderliğinde Matematik bölümüne gelerek, bildirinin neden dağıtıldığını sordular. Kendilerine gerekçe kısaca tekrar anlatıldı. Konu üzerinde forum yapıp kitleler önünde tartışmak önerisini reddettiler. Bildirinin geri toplanması için "iki dakika mühlet" verdiklerini, toplamazlarsa, proleter devrimcileri "süreceklerini", "ezeceklerini" söylediler. Proleter devrimciler "mühlete" gerek olmadığını, tavırlarının açık ve kesin olduğunu belirttiler. Bunun üzerine ortayolcu şeflerden biri, "vurun arkadaşlar" diyerek, coplu sopalı saldırıyı başlattı. Saldırı püskürtüldü. Bunun üzerine ortayolcu şefler, durumu aralarında tekrar görüşüp "size iki dakika daha mühlet, tavrınızın özeleştirisini yapın" diyerek geri adım attılar. Bu arada proleter devrimcilerin haklılığı ve kararlılığı sonucu dağınıklığa uğrayan tabanlarını toparlamaya çalıştılar. Diğer bölümlerde bildirileri dağıttıktan sonra gelenlerle birlikte proleter devrimciler daha da toparlandılar ve "Devrimci Yol"un ikinci saldırısını da püskürttüler. Onlar proleter devrimcilerin zorbalığa ve hotzota taviz vermeyeceğini geçmişten de iyi bildiklerinden "jandarma geliyor" teraneleriyle geri çekildiler.

Olaydan sonra, "vurun arkadaşlar" diye saldırıyı başlatan kişi, "bugünlerde kavga çıkarılır mı, hiç mi sorumlulukları yok bunların" diyerek, kendi durumunu başkalarına yakıştırmaya çalışıyordu. Aynı gün yapılan bir seminerde, sol içindeki mücadeleden ideolojik mücadeleyi anladıklarını söyleyerek, kendi tutarsızlıklarını sergiliyorlardı.

Bütün bunlar, proleter devrimcilerin haklı bir zeminde olduğunu ve "kendi gücüne güven, kitlelere güven" ilkelerini hayata geçirdiklerinde mutlaka başarıya ulaştıklarını bir kez daha orta-

De.sa.7.sü.1'de

Çorum'da grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı konusunda bir toplantı düzenlendi

4 Mart 1978 tarihinde Çorum'da yurtsever, devrimci öğretmenlerin ve memurların öncülüğünde, öğretmenlerin, memurların ve tüm çalışanların ekonomik-demokratik sorunları ve grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı konusunda bir toplantı düzenlendi.

Faşist polis şefleri ve sosyal-faşist dernek ağaları türlü oyunlara başvurarak toplantıyı engellemeye çalıştılar. Ama bu oyunların her biri yurtsever, öğretmenler ve memurlar tarafından boşa çıkartıldı.

Toplantıya Amasya, Göynücek, Vezirköprü, Boyabat, İskilip, Alaca, Mecitözü, Çorum ve Sungurlu'dan 200'ün üzerinde memur ve öğretmen katıldı.

Toplantıda örgütlenmenin gerekliliği ve niteliği, öğretmen ve memurların sınıfsal konumu, öğretmen ve memurların talepleri, örgütlenmede önderlik sorunu, bugünkü öğretmen ve memur örgütlerinin yapısı vb.gibi konular üzerinde duruldu. Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını elde etmek için yürütülen mücadelenin önündeki engeller tartışıldı. Meslekî kitle örgütlerinin tepesine çöreklenmiş olan sosyal - faşistlerin bu mücadelenin önünde bir engel olduğu, ve bunların aynı zamanda bu mücadelenin hedefleri arasında yer aldıkları vurgulandı.

Toplantıda konuşan bir yoldaş şunları belirtti:

"Şehitler vererek elde ettiğimiz ekonomik-demokratik-siyasi mevzileri göz bebeğimiz gibi korumalıyız, yeni mevziler kazanmak için mücadele bayrağımızı yükseltmeliyiz. Bu mevziler, aynı zamanda, faşist diktatörlüğü yıkmanın dayanak noktaları olacaktır.

Hiçbir hak egemen sınıflar tarafından lütuf olarak verilmez. Tersine bizler ve bütün çalışanlar grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkımızı, egemen sınıflardan dişe diş bir mücadele sonucunda alacağız"

Toplantı devrimci bir coşkunluk içerisinde sona erdi.

İskenderun, Diyarbakır ve Dersim'de de oportünist «Üç Dünya Teorisi» mahkum edildi

İSKENDERUN:

İskenderun'da "Üç Dünya Teorisi"nin eleştirisi için düzenlenen toplantıya 1000'e yakın kişi katıldı. Katılanların çoğunluğu işçiydi. Vardiyada olmaları nedeniyle İsdemir fabrikasındaki devrimci işçilerin büyük çoğunluğu toplatıya katılamadılar. Toplantı İstanbul Üniversitesinde faşist saldırı sonucunda ölen 7 öğrenci ve bütün devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşu sırasında Enternasyonal Marşı söylendi.

Sürenin sınırlı olduğunu gözönüne alan Tertip Komitesi, "Üç Dünya Teorisi"ni reddeden Halkın Birliği'ne yarım saatlik konuşma için söz verdi. Ancak konuşmacı "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci özünden söz etmedi. "Yaygaracılar" gibi terimlerle Halkın Kurtuluşu'na saldırıya girişti. Yarım saat içinde bu meseleyi anlatamayacaklarını söyleyip Halkın Kurtuluşu' nun devrimci siyasetine saldırdı. Tertip Komitesinin uyarısına rağmen saldırganlığını artırdı. Dinleyici kitlenin protestosu karşısında yarım saat dolmadan konuşmasını kesti.

Halkın Kurtuluşu adına konuşan yoldaş, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının dünya devriminin, ne temel, ne itici gücü olamayacağını, bu sınıfların karşı-devrimci sınıflar olduğunu belirtti. Diğer şeylerin yanı sıra şunları söyledi: "İkinci Dünya denilen emperyalistler ne proleter sosyalist devrimlerin, ne de ulusal demokratik halk devrimlerinin yanındadırlar. Onlar dünya devriminin yedek gücü olamazlar."

Konuşmacı yoldaş, Türkiye proleter devrimci hareketinin önümüzdeki görevinin Marksist-Leninist program temelinde birleşmek ve proletarya partisinin inşasını gerçekleştirmek olduğunu belirtti. Halkın Birliği'ni çıkaranların yanlış tavırlarını eleştirdi. Halkın Birliği adına konuşan arkadaşın suçlamalarını cevaplandırdı. Sınırsız konuşma hakkının olamayacağını, bu saldırgan konuşmanın birliğe değil, ayrılığa hizmet ettiğini belirtti. Oportünizme karşı, verilen konuşma hakkının kullanılmamasının oportünizme yaradığını, Halkın Birliği taraftarlarının bu durumu gözden geçirmesini istedi. Bu eleştiriler, Halkın Birliği tabanı tarafından ilgiyle dinlendi. Daha sonra yazılı sorular cevaplandırıldı.

Mesajların okunmasından sonra toplantıda devrim andı içildi ve disiplinli gruplar halinde salon boşaltıldı.

DİYARBAKIR:

Diyarbakır HALK-DER'de yapılan toplantıya iki yüz kişiden fazla dinleyici katıldı. Yer dar olduğu için birçok kişi toplantıyı izleyemedi. Toplantı 8,5 saatten fazla sürdü.

İlk olarak Halkın Gücü adına konuşan arkadaş uzun uzun kendine göre "Üç Dünya Teorisi"nin anti-Marksist yüzünü teşhir etti. Daha sonra Kava'cı olduğunu söyleyen bir kişi söz aldı. Konuşmacı, emperyalizm şartlarında milli kapitalizmin gelişmesinin mümkün olduğunu, bunun komprador burjuvazinin eliyle, ona rağmen yapıldığını söyledi. Dünya savaşlarından sömürgeleşerek çıkan Almanya'da kapitalizmin gelişmesinin de buna örnek olduğunu, bunun kapitalizmin eşit gelişmemesinin sonucu olduğunu söyledi.

Halkın Birliği adına konuşan arkadaş "Üç Dünya Teorisi"nin sınıf uzlaşmacı özünü sergiledi. "Üç Dünyacı"ların tıpkı Kruşçev gibi Tito'nun önünde diz çöktüğünü söyledi. Kavacı olduğunu söyleyen kişiler konuşmacıya saldırmaya yeltendiler. "Üç Dünya'yı reddeden Kava'ya söz verirseniz görürsünüz" diyerek kitleyi tehdit etmeye çalıştılar. Toplantıyı "demokratik olmadığı" gerekçesiyle terkettiler. Onların bu tavırları, oportünizmin batağına batmanın insanı nereye götüreceği açısından herkese ders olmalıdır.

Halkın Yolu adına konuşan arkadaş, "Üç Dünya Teorisi"ni ve o yolda yürüyen Halkın Yolu'nun oportünist şeflerini mahkum etti.

Halkın Kurtuluşu adına konuşan yoldaş, bütün devrimcileri, sahte anti-emperyalist ve oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmeye ve proletaryanın kızıl bayrağı altında yer almaya çağırdı.

Kava adına konuşan arkadaş da kısaca "hizipçileri" mahkum ederek oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddetti.

DERSİM-MARZGİRT ŞORDA KÖYÜ

Mazgirt'in Şorda Köyünde Halkın Kurtuluşu taraftarlarının düzenlediği toplantı bir köy evinin odasında yapıldı. Çağrılmasına rağmen başka siyasetten kimse gelmedi. Toplantıya 75 köylü katıldı. Konuşmacı yoldaş kısaca şunları söyledi: "Devrimcilerle halk birleşmeli, köylülerimiz faşist devlete karşı mücadelede devrimcilerle omuz omuza olmalıdır. İşte zam, zulüm, katliam kaynağı bu faşist devleti dost gösteren bir anlayış devrimci geçinmektedir. Evlatlarımızın, yiğit devrimci öğrencilerimizin, grevci işçilerimizin, toprak hasretiyle yanan köylülerimizin can düşmanı bir düzeni sürdürmek isteyenler bizim dostumuz değildir ve devrimci de değildir." Daha sonra yoldaş, "Üç Dünya Teorisi"nin öğütlediklerini kavratıcı biçimde anlattı. Daha sonra köylülerle meseleler açılarak karşılıklı konuşuldu. Köylülerin düzenle çelişmeleri ve çözüm yolları tartışıldı. Toplantıya katılan köylüler "devrimc'ler bize amaçlarını böyle açıkça anlatmalıdır. Öyle bir-iki laf etmek için gelip gitmek olmaz" dediler.

DERSİM

Halkın Birliği'nin düzenlediği toplantıya 700 civarında kitle katıldı. Önce Halkın Birliği adına bir kişi konuştu. "Üç Dünya Teorisi"ni eleştirdi. Konuşmasının sonunda "Halkın Kurtuluşu'nun devrimci siyasetine saldırdı.

Daha sonra Halkın Yolu adına konuşan arkadaş, "Halkın Yolu 'Üç Dünyacı'ları bu karşı-devrimci teoriye dört elle sarıldılar, sinsi metodlarla tabanı ağulamaya çalıştılar. Ancak şimde onların sahte yüzü ortaya çıkmıştır" dedi. Kendilerinin bu teoriyi reddettiklerini, ama Halkın Yolu'nun eski platformunda direndiklerini belirtti.

Halkın Kurtuluşu adına bir yoldaş söz aldı. Tam bu sırada Halkın Yolu'ndan arkadaşlar sıraları tek tek dolaşarak kendi arkadaşlarını dışarı çıkardılar. Bu, Marksist-Leni—

De.sa.7.sü.6'da

Iğdır'da 18 Mart Paris Komünü anıldı

Devrimciler Iğdır'da, Iğdır Kültür Derneği'nde 18 Mart günü bir toplantı düzenleyerek Paris Komünü'nü 107. yıldönümünde andılar.

Toplantının başlangıcında Paris Komünarları ve devrim şehitleri için 2 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Daha sonra söz alan bir devrimci arkadaş, Paris Komünü'nün uluslararası deneyleri ışığında Türkiye devrimci hareketinin temel sorunları üzerinde durdu ve "Devrimci Proletaryanın Mücadele Platformu"nun Türkiye devriminin ışıklı yolunu açık bir şekilde gösterdiğini vurguladı.

Söz alan ikinci bir devrimci arkadaş, Paris Komünü'nün hataları, zaafları ve bugüne ışık tutan dersleri üzerinde durdu ve şunları söyledi:

"Paris Komünü yenildi, ama Paris Komünü'nün devrimci geleneği yaşıyor, dünya proletaryasına ve ezilen halklara yol gösteriyor. Proleter devrimciler heryıl Paris Komünü'nün ışıklandırdığı yolda yeni adımlar atacaklar ve onun devrimci özüne sadık kalacaklardır"

Toplantıdan sonra, toplantıya katılanlar 16 Mart'ta İstanbul Üniversitesinde işlenen katliamı protesto etmek için bir eylem düzenlediler.

Dersim Mazgirt Temirtaht köyünde sosyal emperyalizm konusunda seminer yapıldı

Mazgirt'in Temirtaht Köyünde sosyal-emperyalizm konulu bir seminer düzenlendi. Seminere 80 kişi katıldı. Semineri veren yoldaş özetle şunları söyledi: "Sovyetler Birliği'nde kapitalizm yeniden kurulmuştur. Sovyet sosyal-emperyalizmi, ABD emperyalizmi ile birlikte bugün dünya halklarının baş düşmanıdır. Lenin ve Stalin döneminin şanlı Sovyetleri ile Kruşçev'in sosyal-emperyalist Sovyetleri arasında hiç bir ortak yan yoktur. Ülkemizde TİP, TSİP, T"K"P gibi partiler, sosyal-emperyalizmin iş birlikçisidir, sosyal-faşisttir. Bunlar, halkımızı sosyal-emperyalist hegemonyanın boyunduruğu altına almak istiyorlar. Bunlara karşı mücadele edilmeden faşizme karşı mücadele olmaz."

Daha sonra söz alan "Kurtuluş" siyasetinden birisi, revizyonistleri, burjuvaziyi burjuvaziden daha iyi savunmaya çalıştı. Telaşa kapıldı. Sovyetler Birliği'ne karşı çıkmanın komünizme karşı çıkmak olduğunu söyleyerek yerine oturdu. Daha sonra Halkın Gücü'nden bir arkadaş konuştu.

Köylüler sabırla dinlediler, "eğer Rusya böyle yapıyorsa o artık dost değildir, düşman olmuştur" dediler.

Zamlar

Bas.ta.sa.1'de

tikçe küçülmektedir.

Bütün bu zamların gerçekte emperyalizme ve egemen sınıflara yaradığı apaçıktır. Dünya Bankası Başkanı Mc Namara sevinçle ülkemize gelmeye hazırlanmaktadır. IMF ise üç defada verdiği krediyi bir defada toptan verirken Ecevit hükümetinden memnuniyetini gizlememektedir. Çünkü yapılan anlaşmaya göre emperyalizm, IMF aracılığıyla ülke ekonomisini üç ayda bir baştan aşağı yeniden denetleyecek ve kredilerin devam edip etmeyeceğini belirleyecektir. Bu, Amerikan emperyalizmi ve batılı emperyalistlerin ülkemiz üzerindeki hegemonyasının iyice pekişmesidir. Yeni sömürgecilik ahtapotunun kolları iyice halkımızın boğazına yapışmıştır.

Son zamlar, halkın iki lokma ekmeğine uzanan sömürü aracıdır. Emperyalizm ve egemen sınıflar bayram yapmaktadır. Milyonlarca emekçi ise CHP hükümetinin sömürü ve zulüm düzenini savunan gerçek yüzünü daha iyi görmektedir.

ALİBEYKÖY

Baş.ta.sa.1'de

tılan kapıları halka 400 kuruştan ve 450 liradan satmak için, malzeme almak için! Halka faydalı olması için, toptan eşya temini için!"

Daha sonra şunlar söylendi: "Burada gizli örgüt uyduranlar, Hürriyet gazetesi, Günaydın gazetesi, karanlık bulutları mahallemize yöneltenler, halkı Ümraniye'de, 1 Mayıs katliamında, üniversitede öğrencileri 16 Mart'ta kırdıranlardır."

Daha sonra halktan kişiler şunları söylediler: "Bu düzenin sahipleri, komprador burjuvazi ve toprak ağalarıdır. Bütün devlet olanakları ve tüm mekanizma onların lehine çalışır. Bu bölgelere yol, su, elektrik vermeleri gerekirken, konut yaptırmaları gerekirken, kendi kanunlarını da çiğnemekle kalmayıp, halk üzerinde baskı, sömürü, katliam uygularlar. Halkın kendi gücüyle yaptığı konutlarını başlarına yıkmak isterler."

Tüm gerçekler basın mensuplarına gösterilip, mahalle gezdirildi. Konuşanlar, halkla röportaj yapılmasını istediler. Bu provokasyona alet olmayacaklarını, bunları açığa çıkarmak için kamuoyuna duyuracaklarını söylediler. Halk mahkemesi denilen İnternasyonal Barış Kahvesinde yapılmakta olan bir düğün şenliğini gösterip "bunu da çekin, düğün salonu mu, yargı salonu mu olduğunu yazın" dediler.

Kendilerine seçimden seçime gelen "Halkçı Ecevit"in de vaatlerinin yalan olduğu, takkesinin düşüp, kelinin görüldüğünü onun da faşist diktatörlüğün koltuk değnekliğini yaptığı vurgulandı.

Burdaki mücadeleyi çarpıtmak isteyen, gerçekleri değil, kendi sınıf işbirliği siyasetini halkın sözleriymiş gibi yutturmaya çalışan "Aydınlık" dergisi de lanetlendi. O, haber verildiği halde gelmemişti.

Toplantıya katılanlar toplu halde gecekondu yapım çalışmalarına gitmek için toplantıya son verdiler.

«Devrimci Yol»

Baş.ta.sa.6'da

ya koymuştur. Kitleler kimlerin sorumsuz olduğunu ve olaya neden olduğunu açıkça görmüşlerdir. "Devrimci Yol" sempatizanları bile kendilerinin haklı olduğunu savunamamaktadırlar. Bunun üzerine, "Devrimci Yol" şefleri 23 Mart günü saldırı olayını teşhir eden bildiriye "izin" vermek zorunda kalmışlar ve 5000 bildiri dağıtılmıştır.

"Devrimci Yol" bu ve benzeri olayları mahkum etmezse, "halk içinde demokrasi" ilkesini benimsemez. diğer siyasetlerin bağımsız siyasi çalışmalarını engellemeye son vermezse, ODTÜ'de, İTÜ'de, Malatya'da, Elazığ'da meydana gelen olaylar son bulmayacaktır. Proleter devrimciler bunların kaynaklandığı küçük-burjuva yanlış anlayışları her yerde teşhir edeceklerdir. Çünkü bu anlayış halk güçlerinin birleştirilmesinin önünde bir engeldir. Proleter devrimciler "halk içinde demokrasi" ilkesini her yerde uygulayacak ve uygulanmasının önündeki engelleri aşacaktır.

EMEKÇİ HALKIMIZ

Baş.ta.sa.1'de

Türün, Cemal Süer, 12 Mart'ın Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı Hayati Savaşçı AP milletvekili ve senatörüdür. 12 Mart döneminde ve daha sonra halk düşmanlığını, işkenceciliği en iyi yürüten birçok generali, bugün, komprador burjuvazi, fabrika müdürlüğünden yönetim kurulu başkanlığına kadar çeşitli arpalıklara getirmiştir.

Bütün bu halk düşmanları, Pentagon generalleri tarafından eğitildiler. Amerikan emperyalizmi daha Kurmay okulundan başlayarak onları en köpekçe bir uşak ruhuyla donattı. Generalliğe terfide, sicillerinde aranan tek şey, emperyalizmin güvenilir uşağı ve halk düşmanı olmalarıdır. Sancarlar, Türünler, halkın mücadelesinin yükseldiği her dönemde doğru Pentagon'a koştular, öğütler aldılar. 12 Mart'ta Kontrgerilla'yı Amerikan generallerinin öğütlerine uyarak kurdular ve halka karşı işkence, zulüm yürüttüler. Sancar, Türün, Nevzat Çizmeci gibileri, üstelik, Panama'da kurulu Kontrgerilla ve işkence okulunda da eğitim gördüler. Sancar her yıl 1-1,5 • ay Amerika'da kaldığı sürece emperyalizme uşaklık, yurtseverlere, devrimcilere, halka düşmanlık sanatında ustalaştı.

İşte bugün, Akbank, Sancar'ı bütün bu haince hizmetleri için ödüllendiriyor. "Geçmişe sünger çekme" siyaseti emperyalizmin ve egemen sınıfların ödülünü adeta haklı göstermektedir. Sancar gibileri, rüyalarında dahi halkın hesap soracağı günlerin kabusuyla uyanıyorlar.

Emekçi halkımıza yapılan işkenceler Sancar gibilerinin yanına kalmayacaktır. Günler gelecek komprador burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarı yıkılacaktır. Günler gelecek, emperyalizm ülkemizden elde silah kovulacaktır. Sancar, kendi benzeri işbirlikçi köpek Vietnam generalleri gibi Amerika'ya kaçıp bulaşıkçılık yapacak zaman dahi bulamayacaktır.

Mamak'ta, Harbiye'de, Diyarbakır'da ve diğer yerlerde işkence odalarında akıtılan kan dereleri, devrimin seline güç katmıştır. Dereler deniz olacak, Sancar, Türün gibi halk düşmanları bu kan denizinde boğulacaklardır.

Hürriyet, Tercüman,

Baş.ta.sa.1'de

rın fotoğrafını basıp Ege Üniversitesinin "kurtarılmış bölge" olduğunu yazıyor.

Bütün bu halk düşmanı hain kalemler ne Ümraniye'nin, ne Alibeyköy'ün, ne de üniversitelerin "kurtarılmış bölge" olmadığını çok iyi biliyorlar. Bu yollarla yurtseverleri, devrimcileri kırdıracaklarını hesaplıyorlar. Oysa onların efendisi Amerikan emperyalizmi, Vietnam'da, Kamboçya'da gerçek kurtarılmış bölgelerin yıkılmaz sonsuz gücünü acı acı tattı. Tonlarca napalm 500 bin emperyalist asker milli ve sosyal kurtuluşu için elde silah çarpışan küçük halkların gerçek direniş ruhu önünde, işte bu kurtarılmış bölgelerde diz çöktü. 1930'ların Çin halkı, Mao Zedung'un başkanlığındaki Çin Komünist Partisi önderliğinde Japon emperyalistlerine ve kuklalarına gerçek kurtarılmış bölgelerin gücünü gösterdi. Arnavutluk halkı, İtalyan faşizminin ve Hitler nazizminin işgalci ordularına gerçek kurtarılmış bölgelerin yıkılmaz gücünü gösterdi.

Bütün faşist yalanlar, gerçekte faşistlerin halktan duyduğu derin korkuyu gizleyemiyor. Hürriyet gazetesinin CİA uşağı yazarları gitsin de efendilerinden Vietnam, Kamboçya, Laos'taki gerçek kurtarılmış bölgelerde yedikleri darbelerin gücünü sorsunlar. Milyonlarca emekçi halkımızın çelikten yumruğu, faşist diktatörlüğün felaket tellalı Hürriyet, Tercüman, Ekspres gazeteleri satılık yazarlarının da tepesine ergeç inecektir!

HALKIN KURTULUŞU * HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK, NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

KAYSERİ

Baş.ta.sa.4'de

Maliye Bakanı ve diğerleri lüks arabalarına binip kaçtılar. Faşistlere karşı, Yenimahalle halkıyla birleşen işçiler mücadele etti. Proleter devrimciler, ekmek fabrikası işçilerine CHP'nin gerici sınıf özünü sabırla anlattılar.

Mahalli seçimlerden sonra Sendika Başkanı:"Sendikamızın tüzüğüne göre işyeri temsilcilerini sendikamız atar" dedi. Bunun üzerine işçiler bu atamayı reddettiler. Kararlı tutumlarıyla bunu sendikaya kabul ettirdiler. İşyeri temsilciliği için başvuran 7 adaydan üçünü işçiler, demokratik bir seçimle belirlediler. Seçilen temsilci arkadaşlar işçilerin tavsiyelerini dinlediler ne yapacaklarını işçilere anlattılar. Bu seçim, ekmek fabrikası işçilerinin birlik ve beraberliği yolunda önemli bir adım oldu. Reformist sendika ağalarını alkışlayanlara, reformizme övgü düzenlere bir darbe indirdi.

ÖĞRETMEN

Baş.ta.sa.3'de

ları ve barikatları aşarak, bu direnişi aynı zamanda geniş öğretmen kitlelerinin grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesinin, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin bir parçası haline getirmişlerdir.

Bugün geniş öğretmen kitlelerinin mücadelesinin örgütlü bir biçimde yükselmesinin, bu mücadeleyle yeni ve ileri mevzilerin kazanılmasının ve öğretmen kitlelerinin mücadelesinin işçi sınıfının ve bütün halkın mücadelesiyle birleşmesinin önündeki engellerden biri de TÖB-DER'in başına çöreklenmiş olan sosyal-faşistlerdir.

Geniş öğretmen kitlelerinden gittikçe tecrit olan sosyal-faşist Gültekin Gazioğlu kliği her geçen gün daha da sallanmaktadır.

TÖB-DER'li öğretmen kitleleri örgütün tepesindeki sosyal-faşistleri devirerek, birliğini ve gücünü sağlamlaştırarak, işçi sınıfının yanında, faşist diktatörlüğe ve faşist katliamlara karşı daha güçlü olan ve kalıcı başarılar sağlayan direnişler örgütleyecektir.

O günler hiç de uzakta değildir.

Federasyon

Baş.ta.sa.6'da

liyoruz" dediler.

ESKİŞEHİR'DE YAPILAN

TOPLANTIYA

KALABALIK VE COŞKUN

BİR KİTLE KATILDI

18 Mart 1978 günü Eskişehir'de yapılan toplantıda Eskişehir, Bursa, Bilecik, Afyon, Uşak, Sivrihisar Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri ve Söğüt Kültür Derneği temsilcileri; İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği ve 10 ilin YDGD'lerinin federasyonlaşma çağrısını desteklediklerini bildirmişlerdir.

MALATYA

Baş.ta.sa.4'de

ve reformizm işçi sınıfının proleter devrimci siyasetle birleşmesinin önündeki engellerdir. Faşizme karşı mücadele, revizyonizme ve reformizme karşı mücadele ile birleştirildiği ölçüde başarıya ulaşacaktır.

MALATYA'DAN

PROLETER DEVRİMCİLER

Kığı halkı

Baş.ta.sa.3'de

halktan kaçırılmasına izin vermiyelim. Devrimci şehidimizi bizi öldürenlere teslim etmeyelim " biçiminde bir konuşma yaptı. Orada bulunan halk "ölürüz de cenazemizi onlara vermeyiz. Kurşun da sıksalar, arabayla üstümüze de yürüseler, biz cenazemizi alacağız" diye haykırarak, yola barikatlar kurdu.

Cenaze konvoyu göründüğünde kitle gür bir ses le sloganlar haykırarak yürüdü. Konvoydakilerle birleşerek köye doğru yollandı. Coşkun bir ırmak gibi akan bu kalabalığı görünce jandarma yaklaşamadı.

Yol boyunca cenaze konvoyu, geçtiği köylerden katılanlarla güçlendi, büyüdü. Çevredeki halk, dam başlarında duran kadınlar, genç kızlar candan bir sevgiyle, saygıyla cenazeyi selamlıyorlardı. Törene katılan kalabalık 1000 kişiyi aşmıştı.

Köye varıldığında karanlık çökmüştü. Devrimciler sabaha kadar cenazenin başında nöbet tuttular. Sabah erkenden köy meydanında toplanan halk ve devrimciler marşlar şiirler okudular. Daha sonra çeşitli siyasetlerden arkadaşlar konuşmalar yaptılar. Konuşma bitince mezarlığa gidildi ve devrim şehidi toprağa verildi. Devrim andının içilmesiyle tören son buldu.

Bu tören Kığı halkının faşist diktatörlüğe karşı kinini, öfkesini biledi. Kığı halkı şehidini unutmayacak, Nuri'nin acısını güce dönüştürerek faşist diktatörlükten hesap soracaktır.

CHP hükümeti

Baş.ta.sa.1'de

bomba halinde tutmaktan yanadırlar.

Stratejik açıdan sabit bir uçak gemisine benzetilen Kıbrıs'ta sahip olmayı düşlediği üsler, Amerikan emperyalistlerine bir yandan Ortadoğu'yu denetimleri altına almak, öte yandan rakipleri Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Akdeniz ve Ortadoğu'daki yayılmalarını dizginlemek açısından sağlayacağı yararlarla, vazgeçilmez bir önem taşımaktadır.

Amerikan emperyalistlerinin Kıbrıs üzerinde giriştiği iğrenç oyunları ve silah ambargosunun nedenlerini emekçi halk iyi bilmektedir. Halkın bildiği bu gerçekleri Ecevit de çok iyi bilmekte, fakat faşist diktatörlüğe omuz verme doğrultusunda daha önce üstlendiği "Kıbrıs fatihi" rolüne "yaraşır" çabalara girişmektedir. Egemen sınıfların içinde çırpındıkları ekonomik bunalımdan kurtulmak bunalımın yükünü emekçi halkın omuzlarına bütünüyle yıkmak doğrultusundaki girişimlerini yorulmaz bir azimle desteklemektedir. O bu nedenle Karamanlis'le, Kıbrıs sorununun çözümü için göstermelik "zirve toplantıları"na katılmakta, IMF aracılığıyla Türkiye'nin emperyalizm tarafından daha da azgınca sömürülmesi için zemin hazırlamaktadır. Ecevit, Montrö'de Karamanlis'le yaptığı görüşmede "Kıbrıs sorunu bizim sorunumuzdur. Bu sorunu Amerikalılar istediği için değil, kendimiz istediğimiz için çözmeye çalışıyoruz" diyerek, Amerikan emperyalistlerini gözden gizlemeye, Türk ve Yunan egemen sınıfların ancak emperyalizmin dayattığı sınırlar içinde adım atabildikleri gerçeğini çarpıtmaya çalışmıştır. Ecevit daha sonra Carter yönetiminin, Kıbrıs konusunda dayattığı koşullar hemen kabul edilmezse ambargoyu sürdüreceği yollu kararına karşı tavrını "gölge etmesinler başka ihsan istemem" biçiminde koymuştur. Amerikan tekellerinin temsilcilerine yöneltttiği bu düzmece "sert çıkış" da Başbakanın Türkiye'nin Amerikan emperyalizminin hegemonyası altında bir ülke olduğu gerçeğini gizlemek, emperyalistleri aklamak çabalarının bir diğer örneğidir. Üstelik o, "gölge"ye karşı düzmece "çıkışlarda" bulunurken, öte yandan "gölge"nin IMF aracılığıyla Türkiye'yi daha azgınca sömürmesi, hegemonyasını pekiştirmesi için kapıları ardına kadar açmıştır. CHP hükümeti ve Ecevit emekçi halk için daha çok baskı, zulüm ve kan demek olan IMF kredilerini sağlamak yönünde giriştikleri çabalarla faşist diktatörlüğün karagün dostları olduklarını kanıtlamışlardır.

CHP hükümetinin anti-emperyalistliği ve anti-faşistliği ancak emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere ve faşist diktatörlüğe yarayan bir kandırmaca olmaktan öte bir anlam taşımıyor. Ülkemizin işçileri, köylüleri ve tüm emekçi kitleleri emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve faşist diktatörlüğün çıkarları için kendilerini dayanılmaz acılara ve yoksulluğa itenleri gittikçe daha açık bir biçimde görüyor. O yalnız kendisini sömürenlerden, üzerinde baskı ve terör estirenlerden değil onların koltuk değneği olma çabasına girişenlerden, gerçekleri çarpıtarak önünü karartmaya çalışanlardan da nefret ediyor.

Türkiye'nin emekçi halkı, sahte bir"demokratik" maskeyle kendisine dayatılan "ortak savunma ve işbirliği", "IMF anlaşması" vb. türden kölelik anlaşmalarını istemiyor. O, bağımsızlığa ve özgürlüğe yürekten bağlı, tüm dünya halkları gibi, ülkemizi emperyalist ve sosyal-emperyalist sömürü ve baskı ağında tutsak eden bütün kölelik anlaşmalarını yırtmak için, emperyalistlere ve sosyal - emperyalistlere verilmiş tüm imtiyazları kaldırmak, bütün emperyalist üsleri söküp atmak için, gittikçe güçlenen atılımlarla mücadelesini sürdürüyor.

NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK
TÜRKİYE !

TÜM KÖLELİK ANLAŞMALARINA HAYIR !

ARNAVUTLUK'TA

Baş.ta.sa.2'de

mizin yeni, parlak bir göstergesidir.

Kiryako Mihali daha sonra, "Arnavutluk'un ilk kez ekmek ihtiyacını kendi üretimiyle güvence altına aldığını ve ilk kez kendi çeliğini kendisinin döktüğünü söyledi. Yıldan yıla halkımızın maddi, kültürel düzeyi yükselmektedir.(...)

"Kapitalist-revizyonist dünya," diye devam ediyor konuşmacı, "yakasını bırakmayan siyasi-ekonomik bunalım içinde gittikçe daha fazla batmaktadır ki, bu koşullarda, emekçiler üzerindeki sömürü ve baskı yoğunlaşıyor ve sefalet, yoksulluk ve işsizlik artıyor. Proletarya, dünyanın her yerinde saflarını daha da sıklaştırıyor ve şiddetli sınıf savaşları veriyor."

"Biz dünyanın bütün emekçileri ve halklarıyla devrimci dayanışmamızı ilan ediyor ve onlara, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve gericiliğe karşı, özgürlük, bağımsızlık ve ilerleme için mücadelelerinde zaferler diliyoruz."

Bu önemli bayramda, büyük bir devrimci destekle bağlı olduğumuz Çin devletine, işçi sınıfına ve onun Komünist Partisine, Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temelinde kardeşçe selamlarımızı gönderiyoruz.

O günün gecesi, halk, başkentin çeşitli kültür ve sanat gösterileri düzenlenen alan ve caddelerine akın ederken, gökyüzünü renkli fişekler aydınlatıyordu.

Buna benzer gösteriler ülkenin tüm bölgelerinde düzenlenmişti.

(ALBANİEN HEUTE DERGİSİNİN NO 3/27 MAYIS - HAZİRAN 1977 SAYISINDAN ÇEVRİLMİŞTİR)

Mc NAMARA

Baş.ta.sa.1'de

benzerlerini, emperyalist mali kuruluşların başına geçirip, dünyanın ezilen halklarının üzerine salıyorlar.

CHP hükümeti, komprador burjuvazi ve toprak ağalarını ekonomik bunalımdan kurtarmak, onları, karşılığı emekçi halkın açlığı ve kanıyla ödenecek kredilerle beslemek için işte bu emperyalist katili yurdumuza davet ediyor. Reformistler dünya halklarının kanlı düşmanlarına ülkemizin kapılarını ardına kadar açarak, "halkçı"lık maskelerini böylece bir kez daha indiriyorlar.

Ülkemizin işçileri, köylüleri ve tüm emekçi halkı Mc Namara adlı bu emperyalist katili topraklarımız üzerinde görmek istemiyor. Halkımızın ve dünya halklarının zaferle taçlanacak mücadelesinin ateşi Mc Namara ve tüm emperyalistler için cehennem olacaktır!

Uşak halkının

Baş.ta.sa.8'de

çekleştirildiğini ve bunlardan hesap sorulması gerektiğini belirttiler.

Merkez Lisesinde ise Devrimci Yol'dan arkadaşlarla belirli ilkeler temelinde eylem birliği sağlandı. Tespit edilen programa göre önce derslere girilmedi. Okulun salonunda Halkın Kurtuluşu'ndan bir arkadaş ve Devrimci Yol'dan bir arkadaşın konuşmasından sonra sınıflara girilerek 17-18 Mart'ın önemini belirten konuşmalar, tartışmalar yapıldı. Sloganlar atıldı. Devrim andı içildi. Geniş ölçüde özel sayı dağıtımı yapıldı. Ticaret Lisesinde 1 günlük boykot kararı alındı. Günün önemini belirten konuşmalar yapılıp okul terk edildi. Uşak Lisesi'nde Halkın Kurtuluşu'ndan bir arkadaş ve Devrimci Yol'dan bir arkadaşın konuşmasından sonra öğrenciler okulu terk ettiler.

Bütün bu çalışmalar devam ederken faşist diktatörlük azgın saldırılarına devam etti. Endüstri Meslek Lisesi'nde özel sayı dağıtan devrimcilerin üzerine polis saldırdı. Dağıtımı engellemeye çalıştı. Bunun üzerine direnen devrimcilere ateş açtı. Yine pazar yerinde özel sayı dağıtan bir proleter devrimci, polis tarafından silâh tehdidi ile karakola götürülerek 9 saat işkenceye tâbi tutuldu.

Bütün bu baskı ve tahakküme karşı Uşak'ta 17-18 Mart proleter devrimciler tarafından halkla bağ kurma çabası içersinde yürütülmeye çalışıldı. Doğru bir önderlikle yönlendirilen kitlenin önünde durulamayacağını ve kitlelere güvenmek gerektiğini öğretti.

Susuz köyü yurtsever devrimcileri de faşist diktatörlük tarafından katledilen Semiha Özakar'ı anmak ve faşist katliamı protesto etmek için yoğun çalışmalara girdiler. Susuz köylülerine Halkın Kurtuluşu'nun özel sayısından 400'e yakınını dağıttılar. Köyün bütün duvarlarını Semiha ve Haydar'ın resimlerinin bulunduğu "Faşizme Ölüm İşkencelere ve Siyasi Cinayetlere son" sloganlı afişlerle donattılar. 17 Mart gecesi devrim yolunda şehit düşen Semiha bacının mezarının başında sabaha kadar ateş yakarak nöbet tuttular. 17 Mart günü devrimci halk gençliği ve Devrimci Yol taraftarı arkadaşlarla birlikte bir yürüyüş düzenlendi.

Faşist Diktatörlüğün Hiçbir Gücü Uşak Halkının Mücadelesini Durduramayacaktır. Yaşasın Uşak Halkının 17-18 Mart Şanlı Direnişi !

-KADINLAR GÜNÜ 17-18 MART'IN

Baş.ta.sa.6'da

hitleri için yapılan saygı duruşuyla başlandı. Daha sonra proleter devrimci bir arkadaş 8 Mart'ın önemini, niteliğini belirten, bugünün niye Uluslararası Kadınlar Günü olarak kutlandığını anlatan bir konuşma yaptı.

Daha sonra arkadaş kadının tarih boyunca toplum içindeki durumunu ilkel komünal. köleci, feodal, kapitalist ve sosyalist toplumlardan örnekler vererek anlattı.

Bir başka konuşmacı arkadaş, yarı-sömürge, yarı-feodal bir yapıya sahip toplumumuzda kadının kapitalist baskı ve sömürünün yanında, feodal-ataerkil baskı ve sömürü altında olduğunu belirtti ve sözünü sürdürerek, "kadının kurtuluşunun, proletarya önderliğinde tüm halk sınıf ve tabakalarının faşist diktatörlüğünü yıkıp, Devrimci İşçi-Köylü İktidarını kurmalarıyla başlayacak bir süreç içinde gerçekleşeceğini, bu mücadelede kadınların, erkeklerle omuz omuza yer alacaklarını söyledi. Bugüne kadar emekçi kadınların ve kızların grevlerde, toprak işgallerinde, gecekondu direnişlerinde, gençlik mücadelesinde ön saflarda yer aldıklarını belirterek 15-16 Haziran ve 1 Mayıs Mahallesi direnişlerini örnek verdi.

UDHD mücadelesinde emekçi kadınlara ve kızlara düşen görevleri anlatarak, anaların çocuklarının verdiği mücadeleye sahip çıkmaları gerektiğini belirterek sözlerini bitirdi.

Toplantı sıcak ve coşkulu bir ilgiyle izlendi.

ANKARA

Türk-İş bloklarında oturan yurtsever, devrimci kadınlar 8 Mart'ı kutlamak için bir toplantı düzenlediler. Faşist baskılara ve teröre karşı evlatlarıyla birlikte direnen, imza kampanyaları düzenleyen, faşizmden nefret eden 100'e yakın ana toplantıya katıldı.

Dernek Başkanının açılış konuşmasından sonra faşist diktatörlüğün katlettiği kardeşlerimiz, evlatlarımız için saygı duruşu yapıldı. Bir konuşmacı kadınların somut durumu ve talepleriyle ilgili konuşma yaptı.

Toplantıya, güç katan türküleriyle yurtsever kadın ozanımız Şah Turna da katıldı. Şah Turna türkü söylerken, toplantıya katılan kadınlar ağlıyordu. Daha sonra bir arkadaş, kadınların devrimci mücadelede önemini ve yerini vurgulayan şiirler okudu. Bu sırada kadınların üretimde ve sosyal hayatta yerini gösteren slaytlar gösterildi.

Bu arada bütün uyarmalara rağmen, Devrimci Yol siyasetinden bir öğretmen arkadaş söz almadan kürsüye çıktı. Dinleyicilere bir şey kazandırmadan, hakim olmadığı bir yazıyı okudu. Derneğin çabalarını hiçe sayarak, çalışmaları kendine mal etmek istedi.

Daha sonra oğlu cezaevine giren bir ana, Türk-İş Blokları Kadın Derneği'nin maddi, manevi bir şey yapmadığından yakındı.

Fırsattan faydalanan Devrimci Yol siyasetinden ayni öğretmen, sorunu öğrenci, veli, öğretmen ilişkisi gibi anlattı. Oysa 3000'den fazla ev bulunan mahallede dernek ancak kendisine ulaştırılan sorunları bilebilirdi. Dinleyiciler arasında bulunan bir ana "benim de oğlum yatıyor. Yatmakla bir şey olmaz, feda olsun", bir diğer ana, "benim de oğlum lise 1'de, daha 14 yaşında polisler götürmüştü. Geldiğinde ellerinin derisi yüzülmüştü" dedi. Bir başka genç ana, "benim kızım 13 yaşında. Onu da götürdüler. Onları eve kapatmakla sorun çözülmez. Bundan sonra biz de onlarla birlikte mücadeleye katılalım" dedi.

Toplantıyı yöneten arkadaş, "bütün insanlık dışı baskı ve teröre karşı tek bir yürek, tek bir vücut halinde mücadele edeceğimize söz veriyoruz" dedi. Analar hep bir ağızdan "biz de söz veriyoruz" diye bağırdılar.

Toplantıya Tuzluçayır, İmar-İskanlı kadınlar, Ankara Yurtsever Devrimci Öğretmen Grubu, Türk-İş blokları yurtsever devrimci gençleri destek mesajı yolladı.

"ÜÇ DÜNYA"

Baş.ta.sa.6'da

nist görüşleri dinlemeye tahammülsüzlüğün bir örneği oldu. Arkadaşların bu yolla bir yere varamayacaklarının bilincinde olmaları gerekirdi.

Konuşmacı yoldaş özetle şunları söyledi: "Dünya çapındaki iki çizgi mücadelesinin doğurduğu saflaşmaya paralel olarak proleter devrimci hareket bütünlüklü olarak oportünizmi mahkum etti. Halkın Birliği hâlâ "Üç Dünyacı" tezleri savunuyor. Son zamanlarda ise grupçuluğu sistemleştirip hatalarında direniyor. Halkın Birliği'nin eklektik platformu, proletaryanın platformu olamaz. Halkın Yolu'ndan 'Üç Dünya Teorisi'ni reddeden arkadaşlar da bu teoriyi bütünlüklü olarak reddetmelidir. Onlar, eski eklektik ve oportünist platformu terkedip, proleter devrimcilerin birliği için hareket etmelidir. Bugün partinin ideolojik ve siyasi temeli ortaya çıkmıştır. Bütün proleter devrimcilerin görevi, grupçuluğu mahkum etmek, ortaya çıkan platform temelinde parti yaratmaktır. Var olan gruptemellerini devam ettirmek veya yeni gruplar oluşturmak parti ruhu ile hareket etmekle bağdaşmaz.

Daha sonra Halkın Gücü adına bir arkadaş konuştu. Konferans, oportünizmin teşhiri açısından olumlu bir örnek oldu.

Faşist demagoji

Baş.ta.sa.1'de

larından yakınırlar. Ama Kamran İnan gibi toprak ağalarının, tefeci faizcilerin, tütün ihraçatcılarının has temsilcisi gene onlardır. Devalüasyondan yakınırlar; ama Ecevit hükümeti kurulmadan bir ay önce % 15 devalüasyonu yapanlar gene onlardır. Son 7 yılda yapılan 40 devalüasyondan çoğu MC hükümetleri zamanında yapılmıştır.

Diğer yandan özellikle MHP işkenceden yakınıyor. Oysa işkence, faşist diktatörlüğün emekçilere uyguladığı bir vahşettir. Bir buçuk ay önce Selahattin Doğan, İstanbul 1. Şube'de gördüğü işkence sonunda öldü. İskenderun'da yapılan işkence doktor raporu ile birlikte gazetemiz tarafından duyuruldu. Son olarak Ümraniye'de tutuklanan 5 gecekondu halkına en ağır işkenceler yapılmıştır. Bütün bunları, CHP hükümeti tarafından yerlerinde bırakılan MHP'li faşist işkenceciler yapmaktadır. İstanbul'da 12 Mart'ın işkence kadrosu olduğu gibi görevindedir. Gene MİT'in en üst kademelerinde Türkeş'in eniştesi dahil, birçok MHP'li, eemekçilere işkenceleri sistemli biçimde yürütmektedir. Yurtsever, demokrat savcı Doğan Öz, MHP'li milletvekillerinin yaptıkları saldırıların sonucunda Kontr-Gerilla tarafından katledilmiştir. Pol-Der üyesi bir polis, MHP milletvekillerinin Ülkü Ocaklı katilleri korumasına karşı çıktığı için vurulmuştur. İstanbul Üniversitesinde 7 öğrenciyi katledenler de gene MHP'li faşist canilerdir. "Ecevit en büyük faşist", "CHP faşist partidir" gibi demagojilerin arkasında AP ve MHP'li emperyalist uşağı faşist canilerin halktan duyduğu korku yatıyor. Onlar genel bir anarşi edebiyatı ile her yerde, herkese "faşist" diye saldırarak kendileri ni gizleyeceklerini düşünüyorlar. Emekçi halkımız Kontr-Gerilla ve MİT'in, Ülkü Ocakları ve MHP'nin katlettiği yüzlerce devrimcinin, yurtseverin anısını yaşatıyor. Demireller, Türkeşler ona buna "faşist" diyerek kendilerini bütün eli kanlı halk düşmanlarının kaçınılmaz sonundan kurtarama yacaklardır.

MHP'nin ağzı salyalı itleri yürüyüşlerde "Kahrolsun Tekelci Kapitalizm", "Savaşımız Vurguncu Düzenedir" gibi en adi yalanlara başvuruyorlar. Türkeş, II. Dünya Savaşında Hitler faşizminin uşaklığını yapan bir subaydı. O ve MHP'nin dünyayı tersyüz yorumlayan "düşünürlerinden" Nihal Adsız, yapılacak bir askeri darbeyle hükümeti devirmek ve Türkiye sınırlarını Alman emperyalizminin ordularına açmak hesaplarını yapıyorlardı. Bugün de Türkeş, Amerikan emperyalizminin, CİA'nın ülkemizdeki ajanıdır. Daha başından itibaren emperyalizme karşı gençlik gösterilerine binbir küfürle saldıran odur. MHP'nin sahte sloganları Hitler'den Musolini'den kopya çekilmiştir. Milyonlarca emekçinin emperyalizme ve faşizme karşı nefretini gene emperyalizmin, faşizmin batağında boğmak istemektedir. Tıpkı Hitler'in kendine "nasyonal sosyalist" demesi gibi!

Nihayet MHP'nin "büyük yürüyüşü" Mussolini'nin Roma'ya yaptığı yürüyüşün eli, ayağı tutmayan bir kopyasıdır. Nereden nereye yürürse yürüsün Türkeş ve kudurmuş faşistlerin hesabını emekçi halkımız mutlaka görecektir. Ne faşist demagoji, ne Ecevit'in faşist canileri koruyan tavrı, onları Hitlerlerin, Mussolinilerin sonundan kurtaramayacaktır.

Türkiye işçi

Baş.ta.sa.2'de

ler olurken, bir yandan da 1923'te İzmir'de toplanan İzmir İktisat Kongresinde 1 Mayıs günü "İşçi Bayramı" olarak kabul edildi. O güne kadar 'amele' diye anılan kadın ve erkek çalışanlara 'işçi' denmesi de, aynı kongrede alınan kararlar arasında ydı.

Fakat Kemalist diktatörlük 1 Mayıs öncesi baskı ve saldırılarını 1924 yılında da sürdürdü. İşçilerin dağıttığı bildiriler toplatıldı; işçiler tutuklandı. Amele Birliği nin çıkardığı Çelik Kol Gazetesi toplatıldı; Aydınlık Gazetesinin idarehanesi basıldı. "Bildiri dağıttıkları", "yakalarına kırmızı karanfiller taktıkları" vb. gerekçelerle yüzlerce işçi gözaltına alındı. Buna rağmen 1 Mayıs kutlamalarını bütünüyle engelleyemediler. Ankara'da İmalat-ı Harbiye işçileri ve Dekovil işçileri, Cebeci'deki Boşnak Mahallesinde toplandıktan sonra, Vilayete ve Millet Meclisi'ne yürüdüler ve taleplerini haykırdılar.

Baskı ve terör 1925 yılında da sürdürüldü. Bu defa da"1925 Tevkifatı" tezgahlandı. Birçok işçi gözaltına alındı veya tutuklandı.

1928 yılında da İstanbul işçilerinin çoğu 1 Mayıs'ta çalışmadı. Fakat 1 Mayıs kutlamalarına İstanbul Valiliği izin vermedi ve 1 Mayıs o yıl kutlanamadı.

1928 yılından sonra komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi baskıları yoğunlaştı. Bu yıldan itibaren 1 Mayıslar işçi sınıfı tarafından güçlü gösterilerle kutlanamadı. Fakat egemen sınıflar hiç bir zaman, işçi sınıfına 1 Mayıs'ın anlamını unutturamadılar. İşçi sınıfı faşist diktatörlüğün azgınlaşan saldırıları altında dahi 1 Mayıs'ı fabrikalarda ve atelyelerde çeşitli toplantılarla kutlamaya devam etti.

Uzun bir sessizlik döneminden sonra, 1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü kitlesel olarak 1976 ve 1977 yıllarında kutlandı. (Bu kutlamalar üzerinde daha önceki sayılarımızda durduğumuz ve durmaya devam ettiğimiz için, burada yeniden tekrarlamıyoruz.)

Egemen sınıflar işçi sınıfı ve bütün halk üzerinde uyguladıkları baskı ve teröre paralel olarak, 1 Mayıs'ın "İşçi Bayramı" olarak adının geçmesini dahi yasakladılar. Bu dönemde çıkarılan bir kanunla da 1 Mayıs'ı Bahar Bayramı olarak ilan ettiler.

Fakat yukarıda da söylediğimiz gibi Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs'ın devrimci geleneğini her zaman yaşatmış ve 1 Mayıs'ı her yıl çeşitli gösteriler ve toplantılarla kutlamıştır.

Ve kutlamaya devam edecektir.

SORUŞTURMALAR

Baş.ta.sa.3'de

Ama bütün bunların hepsi boşuna. Emekçi halkın nasırlı kolları faşist diktatörlüğü ve onun bütün cinayet mangalarını yerle bir edecektir.

Bugün emekçi halk 20 Mart genel siyasi grevinden sonra tutuklananların serbest bırakılmasını, soruşturmaların derhal durdurulmasını, görevine son verilen öğretmenlerin ve memurların geri alınmasını, işten atılmak istenen işçiler hakkındaki işlemlerin durdurulmasını ve okuldan atılan öğrencilerin geri alınmasını istemektedir.

3500 SAĞLIK

Baş.ta.sa.8'de

direnen emekçilere ekmek peynir getiren arkadaşları faşist müdür polislere göstererek" bunlar bizim personelimiz değil" diye ihbar etti. Polis 6 arkadaşı aldı. Polisin amacı arkadaşlarımızı alıp bize vermemek ve boykotu dağıtmaktı. Bu oyuna gelmedik. Polis oyuna gelmemiz için diretti. Başaramayınca da çekip gitti. O gün de kitle sloganlar atarak hastahanenin içinde yürüdü.

Boykotun ikinci günü saat 14'de faşist hastahane müdürü telefon ederek yönetim kurulunun olağanüstü toplandığını, temsilcilerle görüşmek istediklerini söyledi. 5 hastahane temsilcisi dekanlığa gitti. Sözcü olarak seçilen arkadaş istekleri anlattı. Bunlar verilmezse boykotun bitmeyeceğini belirtti. Buna karşılık dekan "siz beni tanımıyorsunuz. Sizin hepinizi polise teslim ederim, 2500'ünüz de bana vız gelirsiniz" v.b. bir yığın tehditler savurdu. Sözcü arkadaşımız dekanın konuşmasından sonra masaya yumruğunu vurarak şöyle dedi: "Şimdiye kadar patronlar işçilere vız geldi, sen de biz sağlık emekçilerine vız gelirsin Faşistler tüm güçleriyle saldırdılar, boykotu kıramadılar. Polis denedi eli boş döndü. Şunu bilin ki gece çalışanlara servis arabası verilmeden, 8 saatten fazla çalışma son bulmadan, her ay maaşlar verilirken kesintileri gösteren fiş verilmeden, giyim yönetmenliği herkese eksiksiz uygulanmadan, Şua alan ve zehirleyici işlerde çalışanlara süt ve yoğurt verilmeden, yemeklerin kaliteli ve sağlığa uygun olması sağlanmadan bu boykot bitmez!" dedi.

Dışarda binlerce sağlık emekçisinin, içerde boyun eğmeyen temsilcilerin kararlı mücadeleleri sonucu istenilen hakları vermek zorunda kaldılar. Toplantıdan sonra boykotu bitirme önerisini kitleye götürme kararı alındı.

Boykotun 3. günü saat 12'ye geldiğinde 2500'e yakın kitle yemekhanenin önündeydi. Ağızdan ağıza hastahane temsilcilerinden bir arkadaşın görev yerinin değiştirildiği ve daha birçok arkadaşın sürgün edileceği dolaşıyordu. Temsilci arkadaşlarımızdan biri Dekanlıkla olan son görüşmeyi bu direniş sonucunda söke söke alınan hakları sıraladı ve artık yemeklere girilebileceğini söyledi. Bunun üzerine sağlık emekçileri yeri değiştirilen arkadaş, eski çalışma yerine getirilene ve yeni sürgünler durana kadar direneceklerini, onun için de yemek boykotunu, sürdürmekte kararlı olduklarını belirttiler. Boykotun sürmesi oya sunuldu; Oybirliğiyle boykotun sürmesine kitle karar verdi. O gün de davullar çalındı, oyunlar oynandı. A. Ü. Tıp Fakültesinde okuyan devrimci arkadaşların getirdiği köfte ve ekmek yendi. Ve kitle hastahane içinde yürüyerek "Sürgünler dursun, Yaşasın grevli-toplu sözleşmeli sendika mücadelemiz" sloganlarını atarak dağıldı, 20 Mart Pazartesi dekanlıkla görüşüldü. Sürgünlerin olmayacağı sözü alındı. O gün durum kitleye anlatıldı. Yine o gün hastahanelerden gelen helva ekmek yendi. Bu arada boykotu telgraflarla destekleyen Ege Ü. Tıp Fakültesi ve Erzurum Ü. Tıp Fakültesi sağlık emekçilerinin telgrafları okundu. Ankara Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği Tıp Fak. Devrimci öğrencileri Eskişehir sağlık emekçileri, Bel Mem-Der, Netaş işçileri ve yurtsever devrimci memurlar, Hacettepe, Onkoloji, Numune, Sanatoryum, Yüksek İhtisas Hastahanelerinde çalışan sağlık emekçileri boykotu maddi yönden desteklemek için boykot fonuna para yardımında bulundular. Bu birlik ve devrimci dayanışmayı Tıp Fak. sağlık emekçileri "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Yaşasın İşçilerin Birliği" sloganını atarak coşkuyla karşıladılar. 4 gün süren boykot bazı haklar aldıktan sonra zaferle bitti.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi hastanesinde 3500 sağlık emekçisinin direnişi zaferle sonuçlandı

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi hastahanesinde çalışan 3500 sağlık emekçisi yasalarda var olan, ama dekanlığın vermek istemediği haklarını almak için 15 Mart 1978 günü yemek boykotuna başladı. 4 gün süren örgütlü ve kararlı mücadele ile faşistlerin ve polislerin saldırılarını boşa çıkartarak birçok haklarını aldılar.

Sağlık emekçileri ekonomik örgütlenmeden yoksundur. TÜS-DER ise mücadelenin önünde bir engel teşkil etmektedir. Onların sağlık emekçilerini kucaklamak ve sorunlarına eğilmek diye bir düşünceleri yoktur. Amaçları Sovyet-emperyalizmine uşaklık etmek ve ülkemizde sosyal-faşist diktatörlük kurmak olduğunu 2,5 yıllık TÜS-DER deneyi iyice açığa çıkardı.

Sağlık emekçilerinin kendiliğindenci mücadele istekleri giderek yükselmektedir. Doğru bir önderlikle bu mücadeleyi örgütlü bir hale getirmek, ekonomik talepler etrafındaki mücadeleyi siyasî mücadeleye tabi kılmak olduğunu kavrayan yurtsever devrimciler 7 ay önce geniş sağlık emekçilerinin katıldığı bir toplantı düzenlediler. Burada her birimde demokratik bir şekilde klinik temsilcileri seçmek ve seçilen temsilciler arasından 5 hastahane temsilcisi seçerek tespit edilen sorunları dekanlığa götürmek kararı alındı. Bu karar bir bildiri ile kitleye duyuruldu. Bunun önemi ve gereği kitleye kavratıldı.

Seçimler gündeme gelince yıllardır pratikte görülmeyen kişiler yurtsever devrimcilerin yürüttüğü bu çalışmalardan, parsa toplamak için yoğun bir kampanyaya giriştiler. Yurtsever devrimcilere karşı reformistler, sosyal faşistler, revizyonişt hizipçiler ve faşistler kendilerini seçtirmek için kampanya başlattılar. Bu pek etkili olamayınca hastahanedeki yurtsever devrimcilere çamur atmaya kalktılar. Bu yola başvurdukça kitleden tecrit oluyorlardı. Hele bu seçim döneminde kendiliğinden gelişen yemeklerle ilgili 1 günlük boykota yurtsever devrimcilerin önderlik etmeleri onları daha da saldırganlaştırdı. Tüm çabaları boşunaydı.

Sonuçta sosyal-faşistler (iki kişi) geri çekilirken reformistler, yurtsever devrimcilerin kitleyle olan kopmaz bağlarına boyun eğdiler.

2500 sağlık emekçisinin katıldığı seçimlerde 37 birim temsilcisi seçildi. 37 birim temsilcisi 5 hastahane temsilcisi seçtiler. Temsilcilerden 3 arkadaş yurtsever devrimci, iki arkadaş demokrat kişilerdi. Yine birim temsilcileri kendi aralarından 9 kişilik araştırma komitesi, 6 kişilik basın komitesi, 6 kişilik de demokratik kuruluşlarla ilişki kurmak için bir komite oluşturdular. Sorunların tespitinden sonra 5 temsilci dekanlıkla sorunları görüşmeye gittiler. Dekan (eski CHP Milletvekili) bu sorunları hastahane genel yöneticisi ile görüşmek gerektiğini söyledi. Hastahane genel yöneticisi ile sorunlar 3 saate yakın bir toplantıda görüşüldü. Hastahane genel yöneticisi, bu temsilcilik sisteminin iyi bir şey olduğunu, ilişkilerin sürmesinden yana olduğunu söyledi. Sorunları fakülte yönetim kuruluna götüreceğini ve 15 gün sonra bu sorunlardan hangisine hangi sürede çözüm getireceklerini belirtti.

15 gün sonra tekrar gidildiğinde temsilcileri, kabul etmeyeceğini, kimin ne sorunu varsa dilekçelerle müracaat etmesi gerektiğini söyledi.

Hastahane genel yöneticisinin bu tavrı şaşırtıcı değildi. Çünkü proleter devrimciler haklarının masa başında çözümlenemiyeceğini biliyorlardı. İdarecilerle görüşmeler çıkmaza girerken tek alternatif vardı: Direnmek!

37 birim temsilcilerine durum anlatıldı. Oybirliğiyle yemek boykotu kararı alındı. Boykot öncesi 10 gün geceli gündüzlü boykotun çalışması yapıldı. Bu arada faşistlerin ve polislerin saldırılarına karşı alınacak tavır kitleye anlatıldı.

Çalışmaların sonunda yemek boykotunu sonuna kadar sürdürmek, gerekirse işleri yavaşlatmak ölüm orucuna kadar eylemi sürdürmek için kitlenin kararlı olduğu görüldü.

15 Mart Çarşamba günü 2500 kişinin üstünde sağlık emekçisi, yemekhanenin önünde toplandı. Bir arkadaş o güne kadar olan çalışmaları dekanlıkla süren görüşmeleri ve dekanlığın tavrını anlattı ve genelde sorunları içeren bir açıklama yaptı.

İkinci bir arkadaş bazı sorunları ele alarak şöyle dedi:

"Biz dekanlıktan neler istiyoruz ki, onlar vermek istemiyorlar. Biz onlardan sadaka istemiyoruz. Yıllardır emekçilerin kanı, canı pahasına yüzlerce ölüler vererek kazanılan 8 saatlik iş gününün uygulanmasını istiyoruz. Ve biz gece çalışanlara servis arabası istiyoruz. Çoluğumuzun, çocuğumuzun boğazından kesip her ay 500-600 lira dolmuşa para veriyoruz. Karanlık gecelerde dolmuş beklerken faşist diktatörlüğün resmi ve sivil katillerince kurşunlanıyoruz".

Arkadaş konuşmasını bitirdikten sonra kitle sonuna kadar direnme ve boykotu sürdürme kararı aldı. Her gün 12 ile 13 arası sürecek olan yemek boykotu başlamıştı.

Az sonra Hacettepe, Numune, Yüksek İhtisas. Onkoloji ve Sanatoryum Hastahanesinde çalışan sağlık emekçileri daha önce kendi aralarında yardım fonu kurarak topladıkları parayla aldıkları helva ve ekmeği direnişteki emekçilere dağıttılar. Bu durum sağlık emekçilerinin birliğini ve mücadele isteklerini perçinledi. Kitle bunun ardından "Yaşasın Sağlık Emekçilerinin Birliği" Yaşasın İşçilerin Birliği" sloganlarını haykırdılar. Saat 13'e geldiğinde disiplinli bir şekilde "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Sendika Hakkımız, Söke Söke Alırız", "Hak Verilmez Alınır" sloganları ile Başhekimliğin önüne kadar yürüdü. Orada gelen gazetecilere basın bildirisi dağıtıldı ve oradan kliniklere dağıldılar. 16 Mart boykotun ikinci günü faşistler haklı boykotu kırmak için saldırıya geçtiler. Önce bir arkadaşa saldırıp dövdüler. Daha sonra hastahanenin belirli yerlerine yerleştirdikleri gruplarla birleşerek ve bu arada silâh kullanarak hastahane içersinde panik yaratmaya çalıştılar. Bu olaylar kitlelerin kliniklerden çıkıp yemekhaneye dağınık bir şekilde gittikleri bir zamanda oluyordu. Amaç kitlelerin boykota katılmalarını engellemek ve bunun sonucunda toplanacak az bir kitleye tam yemekhanenin yanındaki öğrenci lokaline topladıkları güçlerle saldırıp boykotu kırmaktı. Kitleler faşistlerin taşlı silâhlı saldırılarını geri püskürterek yemekhanenin önünde kalabalık bir şekilde toplandı.

Bir arkadaş; faşistlerin, polislerin gözüönünde olan saldırılarını ve amaçlarını anlatan bir konuşma yaptı. Polisin, gözleri önünde gelişen bu olaylara nasıl kayıtsız kaldığını vurguladı. Tüm bunlara rağmen kısa zamanda boykota 2000'in üzerinde kitle katıldı. Davullar çalınıyor, sağlık emekçileri, faşistlere indirdikleri tokadı halaylar çekerek kutluyordu.

Faşistler 200 metre ötede öğrenci kantininde kümelenmişler, bu birliği nasıl bozacaklarının hesabını yapıyorlardı. Bir demokrat arkadaş, azılı faşistlerden birinin hastahaneden ettiği telefonda "her türlü yolu denedik, boykotu kıramadık, şimdi ne yapalım" dediğini haber verdi. Ama kitlelerin kararlı mücadelesi sonucunda faşistler çaresizlik içerisinde dağıldılar. Bu kez faşistlerin başaramadığını yapmak için polis geldi. Yine o gün Numune, Hacettepe İhtisas, Onkoloji, Sanatoryum Hastahanelerinden boykotu desteklemek için

De.sa.7.sü.9'da

17-18 Mart direniş günleri, Uşak halkının mücadele yolunu aydınlatıyor

17-18 Mart 1977, faşist diktatörlüğün azgın saldırısına karşı Uşak Halkının yiğit mücadele günüdür. Geçen yıl bu günlerde UŞAK halkı polisten jandarmaya kadar faşist devlet kuvvetlerine boyun eğmedi. İşkenceye götürülen evlâtlarını polisin elinden kurtardı. 1977'nin 17-18 Martında Uşak halkı ve halk gençliği üzerinde yoğunlaşan faşist saldırılar sonunda iki yurtsever halk evladı faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçleri tarafından katledildi.

Uşak halkının iki yiğit evlâdının bir yil önce faşist diktatörlüğün sivil ve resmî güçleri tarafından katledilmesini anmak ve protesto etmek için proleter devrimciler yoğun bir çalışma içerisine girecekti. Bunu bilen faşist diktatörlüğün sadık uşakları, yapılacak çalışmaları engellemek için, Uşak'a yüzlerce jandarma ve toplum polisi getirerek faşist baskıları yoğunlaştırdılar. 17 Mart'ta faşist Türkeş'in Uşak'a gelişi de rastlantı değildir. Gelmesindeki amaç, faşizme kin ve nefret duyan Uşak halkının devrimci kabarışını provakasyona getirerek ikinci bir Uşak katliamı tezgâhlamaktı. Bunu bilen Uşaklı proleter devrimciler ve Uşak halkı provakasyona fırsat vermedi. 17 Mart günü 18.30'a doğru Uşak'a gelen faşist Türkeş yollara dizilen yüzlerce Uşak halkı tarafından nefretle yuhalanarak "katil Türkeş" sloganlarıyla protesto edildi. Daha sonra yüzlerce kişi tarafından yürüyüşe geçildi. "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "İşkencecilerden Hesap Soralım", "Faşizme Ölüm İşkenceye Son" sloganları atıldı. Faşist Türkeş'in konuşma yerine doğru ilerlendi. Bundan korkan faşist diktatörlüğün uşakları kitleyi tehdit ederek korkutmaya ve dağıtmaya çalıştı. Belediye otobüs durağı önünde faşist diktatörlüğün uşakları kitleye saldırdı. Topluluk Karaağaç Mahallesine doğru geriye çekildi. Burada yapılan and içmeden sonra devrimci arkadaşlar mahallelerine dağılarak çalışmalarına devam ettiler.

Genel olarak tüm Uşak'ta ve köylerde şu çalışmalar yapıldı. 17-18 Mart için on bin adet özel sayı tüm mahallelerde, köylerde ve okullarda, fabrikalarda dağıtılarak propoganda yapılmaya çalışıldı. Geceleri kahvelerde toplantılar düzenlenerek 17-18 Mart'ın önemi, İstanbul'daki katliam ve Filistin halkına yapılan saldırılar halka anlatılarak halkla beraber tartışmalar düzenlendi. Amaç halka açıklanarak kahve önlerinde, Sinekli, Elmalıdere, Dikilitaş mahallelerinde, işçi bölgesi olan sanayi bölgesinde ateşler yakıldı. Ateş başlarında konuşmalar yapıldı, and içilerek dağılındı. Dört bir yana afişleme yapıldı. Elmalıdere ve Dikilitaş mahallelerinde gösteri yapıldı.

Emekçi halkın en yoğun olduğu Elmalıdere Mahallesinde proleter devrimciler toplandılar. Bir arkadaş 17-18 Mart 1977 Uşak katliamının, 16 Mart İstanbul katliamının sorumlularının faşist katiller olduğunu ve bunlardan hesap sorulması gerektiğini vurguladı. İsrail siyonistlerinin Filistin halkına karşı giriştiği katliamı ve ABD emperyalizminin rolünü anlattı. Arkadaşın konuşması sık sık sloganlar ile kesildi. Daha sonra and içilerek dağılındı. Dikilitaş Mahallesinde ise İzmir-Ankara asfaltında trafik durduruldu. Yine bir arkadaş, 17-18 Mart olaylarının, İstanbul ve Filistin katliamının sorumlularını teşhir eden bir konuşma yaptı. Sloganlar atıldı. Devrim andı içildikten sonra kitle dağıldı.

Ayrıca tüm okullarda 17-18 Mart'ın önemini belirten konuşmalar yapıldı. Daha önce özel sayı dağıtımı yapılan Endüstri Meslek Lisesinde iki proleter devrimci arkadaş 17-18 Mart ve İstanbul katliamının faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçleri tarafından ger-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

HALKIN KURTULUŞU

HALK GECESİ

TARİH: 8 NİSAN 1978
SAAT : 20.00
YER : HİSAR SİNEMASI
AFYONKARAHİSAR

ÇAĞRI

PANEL

GREVLİ-TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKIMIZ ÖRGÜTLÜ MİLİTAN MÜCADELEMİZ SONUCU ALINACAKTIR.

TARİH: 9 NİSAN 1978
SAAT : 10.00
YER : TÜM-DER ŞUBESİ,
PINARBAŞI CADDESİ NO:1/C
İSKENDERUN

Nazilli halkı, danıştay kararlarının uygulanmamasını protesto etti

Nazilli'de "Danıştay kararları uygulansın. Öğrenim özgürlüğü, iş ve can güvenliği sağlansın" mitingi düzenlendi. Mitingin amacı, danıştay kararlarının uygulanmayışını ve ortaöğrenimde ikinci sömestrde artan faşist baskıları protesto etmekti.

Proleter devrimcilerin düzenlediği mitinge, kendi dar grup çıkarlarını halkın çıkarlarının önüne koyan Devrimci Yol ve Kurtuluş siyasetleri katılmadı. Reformist Nazilli TÖB-DER yöneticileri de "CHP hükümettedir. Yapılacak eylem ona karşı olur" bahanesiyle binbir tehdit savurarak yürüyüşümüzü baltalamaya çalıştılar.

Nazilli emekçi halkını mitinge çağırmak için caddeye pankart asıldı. Yapıştırılan afişleri polis engellemeye çalıştı. Gerek polisler, gerek kaymakam "İçişleri Bakanından gelen emirle bundan böyle direklere afiş yapıştırmak yasaktır" dediler. Ancak proleter devrimciler CHP'nin emirlerine boyun eğmediler. Caddeler, direkler, fabrikaların önleri vb. afişle donatıldı.

Yürüyüş, parktan başladı. Miting alanında yapılan saygı duruşundan sonra bir yoldaş konuştu. CHP reformizmini teşhir etti, 16 Mart katliamını kınadı, öğrenim özgürlüğü, iş ve can güvenliğinin tam olarak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile gerçekleşeceğini söyledi. Daha sonra Halkın Yolu'ndan bir arkadaş konuştu. Yürüyüş boyunca, tespit edilen ortak sloganların atılmasına ağırlık verildi.

Yürüyüş sonunda alanda toplanan 300-350 kişi Enternasyonal marşını söyledi. Nazilli'den yurtsever devrimcilerin özgücüne dayanan bu miting coşkulu hava içinde sona erdi.

Adana'da binlerce kişi haykırdı:
"FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORALIM"

CHP Hükümetinin "anarşiyi önlüyoruz, önleyeceğiz" demogojisine sığınan faşist diktatörlük yeni yeni katliamlar tertiplemektedir. Daha halkımız ve halk gençliği 16 Mart Beyazıt katliamını unutmamışken, 16 Mart katliamını kınayan protestolar yükselirken, Adana'da 23 Mart akşamı GÜVEN BİLGİLİ isimli bir yurtsever öğrenci ile Adana Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği (ADYDGD) üyesi ALİ OSMAN BEYDİLLİ isimli yoldaş faşist diktatörlüğün sivil güçleri tarafından pusuya düşürülerek katledildiler. ALİ OSMAN ve GÜVEN arkadaşlar faşist diktatörlüğün sivil güçlerinin okuldan sökülüp atılması mücadelesinde en önde döğüşen arkadaşlardı. Ali Osman arkadaş bir müddet önce ADYDGD çatısı altında mücadeleye katılan bir arkadaştı. Öldüğü zaman üzerinde bir seri halinde HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK gazeteleri ve HALKIN KURTULUŞU gazetesi çıktı. Bu sıralarda "Gençlik ve Örgütlenmesi" hakkında arkadaşlara seminer vermek için hazırlanıyordu.

23 Mart akşamı okuldan çıkıp evlerine giderken elleri zincirli, bıçaklı sivil faşist sürüsü Ali Osman ve Güven arkadaşın yolunu kestiler. Önce Ali Osman arkadaşı zincirle, demir çubuklarla dövdüler, bıçakladılar ve silahla üzerine 5 kurşun sıkarak katlettiler. Güven arkadaşı ise kaçırdılar, daha sonra Güven arkadaşı da kalbinden kurşunlayarak cesedini boş bir arsaya attılar. Gece saat 24'ten sonra Güven arkadaşın cesedi, Ali Osman arkadaşın öldürüldüğü yerden 50 metre ötede boş bir arsada bulundu. Güven arkadaş olay yerinde değil, kaçırıldıktan sonra saat 21 sıralarında öldürülüp olay yerine atılmıştı.

Adana'da son dönemlerde faşist diktatörlüğün sivil güçleri gençlik kitlesinden alabildiğine tecrit oluyorlar, Mühendislik yüksek okulunda yurtsever devrimci öğrencilerin verdiği mücadele sonucu okulda faşistler tecrit olurken, devrimciler okulda etkinliği sağlamaya başlamışlardı, işte bu korkularının bir sonucu olarak Mühendislik okulunda yükselen mücadeleyi bastırmak için Mühendislik Yüksek okulu öğrencisi bu iki arkadaşı katlettiler. Çünkü son dönemlerde sadece bu okul da değil, Eğitim enstitüsünde faşist işgalin kırılması için, Ticaret lisesinde faşist işgalin kırılması için gençliğin yükselen bir mücadelesi var, Adana'da her birimde gençliğin mücadelesinin gelişmesi bu eli kanlı katilleri telaşlandırdı.

Ancak onların bu saldırısı Adana'da yiğit gençliğin mücadelesini durdurmaya yetmeyecekti. Nitekim 24 Mart günü iki arkadaşın cenaze töreni 6000'in üzerinde kitlenin katıldığı büyük bir anti-faşist gösteri oldu. Bu saldırıların gençliğin mücadelesini engelleyemeyeceği gösterildi.

24 Mart günü 0.7'den sonra kitle akın akın gelerek hastahanenin bahçesinde toplanmaya başladı. Erkek Lisesi ve Motor Sanat Lisesi öğrencileri okullarında forum düzenleyerek bir günlük boykot kararı aldılar ve bütün okul kitlesi ile yürüyerek hastaneye geldiler. Borsa Lisesi, Karşıyaka Lisesi, Anafartalar Lisesi, Endüstri Meslek Lisesi, Yapı Meslek Lisesi, Tıp Fakültesi, Ziraat Fakültesi, İTİA ve Mühendislik Yüksek okulu öğrencileri, çeşitli fabrikalardan işçiler ve yaşlı kadınlar akın akın gelerek hastanede birleştiler. Saat 10'da cenazeler hastaneden alınarak Mühendislik Yüksek Okuluna doğru yürüyüşe geçildi. Mühendislik Yüksek Okulunda konuşma yapılıp saygı duruşu yapıldıktan sonra şehre doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca çok sayıda halk yürüyüşe katıldı. Saat 16 sıralarında 6 saatlik bir yürüyüş sonunda şehir çıkışına gelindi. Buradan cenazeler otobüslere konularak MYCÖD-DER ve ADYDGD üyeleri tarafından memleketlerine götürüldü. Yürüyüş boyunca proleter devrimciler "FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET" "OSMANLAR-GÜVENLER ÖLMEZ", "FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORALIM" vb. sloganları gür şekilde haykırdılar. Proleter devrimciler Ali Osman ve Güven arkadaşların resmi olan AYDGD pankartları altında yürüdüler.

Adana'da ilk defa düzenlenen böyle güçlü bir kitle eylemine geniş bir kitle katıldı.

Ülkü Ocaklı faşistler, yurtsever-demokrat memur Hüsnü Kayıhan'ı katlettiler

Hüsnü Kayhan arkadaşın cenaze töreni İzmir-Buca'da anti-faşist bir gösteriye dönüştü

10 Mart 1978 tarihinde İzmir-Çankaya dolmuş durağında evine gitmek için dolmuş beklemekte olan HÜSNÜ KAYHAN ve bir arkadaşı İzmir-Çankaya Ülkü Ocakları üyesi olan ağzı salyalı faşistlerin saldırısına uğramıştır. Bıçak, şiş ve muşta ile saldıran 25-30 kadar faşist katil Hüsnü arkadaşı ağır bir şekilde yaralamışlardır. Hüsnü arkadaş hastaneye kaldırılmasına rağmen kurtarılamamış ve 11 Mart sabahı ölmüştür.

Bütün ülke çapında olduğu gibi İzmir-Buca'da da faşist diktatörlüğün kiralık katilleri MHP'li faşistlerin ve sosyal-faşistlerin halka ve devrimcilere karşı saldırı ve katliamları sürmektedir.

Ölüm haberinin duyulmasından sonra İzmirli proleter devrimciler bir cenaze töreni düzenlemişlerdir. Tören anti-faşist bir gösteriye dönüştürülmüştür. Gösteriye 700'ün üzerinde anti-faşist bir topluluk katılmıştır. Cenaze töreni boyunca, törene katılanlar "HÜSNÜ YOLDAŞ KANIN YERDE KALMAYACAK", "BUCA FAŞİSTLERE MEZAR OLACAK", "KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK", "EĞİTİMDEFAŞİST İŞGALE SON" vb. sloganlar atılmıştır.

Mezarlıkta Halkın Kurtuluşu, İzmir YDGD, Halkın Birliği ve Halkın Yolu içindeki proleter devrimci kanat adına konuşan Buca YDGD üyesi bir yoldaş, konuşmasında faşist diktatörlüğün bütün saldırılarının altedilmesinde tayin edici olanın halkın mücadelesi olduğunu, CHP reformistlerinin tavrının faşist saldırganlara cesaret verdiğini vurgulamıştır.

Mezarın başında devrim andı içildikten sonra törene katılanlar 1971'de Nurhak'ta katledilen Alpaslan Özdoğan'ın mezarını da ziyaret etmişler ve yeniden devrim andı içmişlerdir.

Disiplinli bir şekilde başlayan ve devam eden gösteri düzenli bir şekil de sona ermiştir.

2. sayı ÇIKTI

PARTİ BAYRAĞI

İÇİNDEKİLER:
- MARKSİST-LENİNİST BİRLİK İÇİN MÜCADELE
- HALKIN BİRLİĞİ PLATFORMUNUN VE GENEL SİYASİ ÇİZGİNİN ELEŞTİRİSİ
- 58 YILLIK SOL HAREKETİN DEĞERLENDİRİLMESİ (II)
- EMPERYALİST SAVAŞ VE PROLETER DEVRİMCİ TUTUM (II)